

A SZENT-IVÁNY CSALÁD
LEVÉLTÁRA
1230—1525

AKADÉMIAI KIADÓ, BUDAPEST

A
SZENT-IVÁNY CSALÁD
LEVÉLTÁRA
1230—1525

*A Magyar Országos Levéltár
kiadványai II.
Forráskiadványok 14.*

Az 1940-es évek második felében és az 1950-es évek elején az Országos Levéltárban őrzött 48 családi levéltár középkori (1526. augusztus 29-ig terjedő) iratanyagáról egy akkor fogalmazott útmutató alapján mintegy 12 000 oklevélkivonat készült, de közzétételükre nem kerülhetett sor. Ezek közzététele, újabb ellenőrzés és korszerűsítés után, most az Országos Tudományos Kutatási Alap támogatásával vált lehetővé. Kötetünk e kéziratokból elsőként a Szent-Ivány család levéltárában található 176 oklevélszöveget teszi közzé.

A levéltárat megőrző család a Liptó megyei Szentivánon volt birtokos, övé volt a csorbai soltsétség is. Érdekes módon nemcsak a liptói, hanem a Solt széki (ma Pest megye) és a Csanád megyei Szentivánra, s természetesen más birtokokra is tartalmaz eddig nagyrészt kiadatlan oklevélkivonatokat, regesztákat.

A SZENT-IVÁNY CSALÁD
LEVÉLTÁRA
1230—1525

AKADÉMIAI KIADÓ, BUDAPEST

A
SZENT-IVÁNY CSALÁD
LEVÉLTÁRA
1230—1525

*A Magyar Országos Levéltár
kiadványai II.
Forráskiadványok 14.*

Az 1940-es évek második felében és az 1950-es évek elején az Országos Levéltárban őrzött 48 családi levéltár középkori (1526. augusztus 29-ig terjedő) iratanyagáról egy akkor fogalmazott útmutató alapján mintegy 12 000 oklevélkivonat készült, de közzétételükre nem kerülhetett sor. Ezek közzététele, újabb ellenőrzés és korszerűsítés után, most az Országos Tudományos Kutatási Alap támogatásával vált lehetővé. Kötetünk e kéziratokból elsőként a Szent-Ivány család levéltárában található 176 oklevélszöveget teszi közzé.

A levéltárat megőrző család a Liptó megyei Szentivánon volt birtokos, övé volt a csorbai soltészség is. Érdekes módon nemcsak a liptói, hanem a Solt széki (ma Pest megye) és a Csanád megyei Szentivánra, s természetesen más birtokokra is tartalmaz eddig nagyrészt kiadatlan oklevélkivonatokat, regesztákat.

AKADÉMIAI KIADÓ
BUDAPEST

A MAGYAR ORSZÁGOS LEVÉLTÁR KIADVÁNYAI

II.

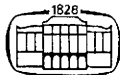
FORRÁSKIADVÁNYOK

Sorozat-főszerkesztő: Varga János

14.

A SZENT-IVÁNY CSALÁD
LEVÉLTÁRA

1230—1525

AKADÉMIAI KIADÓ · BUDAPEST 1988

A SZENT-IVÁNY CSALÁD LEVÉLTÁRA
1230—1525

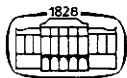
A SZENT-IVÁNY CSALÁD LEVÉLTÁRA

1230—1525

MÁLYUSZ ELEMÉR

kézirata alapján sajtó alá rendezte, szerkesztette
és az előszót írta

BORSA IVÁN

AKADÉMIAI KIADÓ · BUDAPEST 1988

Készült az Országos Tudományos Kutatási Alap
támogatásával

ISBN 963 05 4936 0

© *Akadémiai Kiadó, Budapest 1988*

Printed in Hungary

ELŐSZÓ

A középkori ügyintéző írásbeliség emlékeinek (közhasználatú kifejezéssel: az okleveleknek) tudományos igényeket máig kielégítő publikálása a múlt század 50-es éveiben indult meg. A forráspublikálásnak ezt a korszakát *A Magyar Tudományos Akadémia szabályai középkori latin források közlésére* című szabályzat (Századok 1920. Melléklet) zárta le. Ez a szabályzat az eredeti szövegek közlésében addig mutatkozott módszerbeli eltéréseket volt hivatva kiküszöbölni, feladatát azonban csak szerény keretek között tudta teljesíteni, mert megjelenését követően a középkori források teljes szövegben történő közzététele igen visszaesett.

A visszaesés alapvető oka gazdasági volt, amihez nehezítő tényezőként kapcsolódott, hogy a határokon kívülre, a szomszédos országok fennhatósága alá került levéltárak anyagához lényegesen nehezebben lehetett hozzáférni. Az alapvető gazdasági nehézségek csökkentése érdekében egyre általánosabbá vált a középkori levéltári forrásoknak kivonatokban való közlése. (Pl. Mályusz Elemér: *A szlavóniai és horvátországi középkori pálos kolostorok oklevelei az Országos Levéltárban* és Fekete Nagy Antal: *A Petróczy levéltár középkori oklevelei — mindkettő a Levéltári Közleményekben.*) Az első olyan önálló kiadvány, amelyben oklevelek csak kivonatokban jelentek meg, a Magyar Heraldikai és Genealógiai Társaság utolsó elnökének, Szentpétery Imrének kezdeményezésére és szerkesztésében megjelent *A nagykállói Kállay-család levéltára (Az oklevelek és egyéb iratok kivonatai)* című kiadvány volt, amely a levéltár 1224—1386. évi okleveleit és egyéb iratait kivonatokban tette közzé két kötetben, névmutatóval (1943). Ez az elgondolás mindenképpen hasznos volt abból a szempontból, hogy egy nagyobb levéltári egység teljes középkori anyagát tervezte közreadni, fogyatékossága később derült ki. A kivonatolók számára adott szóbeli instrukciók ugyanis nem voltak megfelelően kiérlelték.

Hogy a Kállay levéltár okleveleinek III. kötete nem jelent meg, annak a második világháború utolsó szakasza volt az oka. (Kézirata, illetve annak első része az Országos Levéltár Diplomatikai Levéltárában a regesztagyűjtemény számrendi sorozatában.) A háború azonban — sajátos módon — a középkori forrásanyag kivonatolása terén serkentőleg is hatott.

A háborúban viszonylag számos családi levéltár pusztult el vagy tűnt el nyomtalanul (az Országos Levéltárban őrzött és mikrofilmzés nélkül elégett levéltárakon kívül pl. az iharosberényi Inkey, a sitkei Nagy levéltár; a bashalmi Pongrácz levéltár a háború befejezése után a Román Szocialista Köztársaság

Akadémiája bukaresti könyvtárában bukkant fel), sokkal több szenvedett kisebb-nagyobb károkat (a körmendi Batthyány, a gyömrői Teleki, a berkeszi Vay levéltár stb.).

Világossá vált, hogy a megfelelő színvonalú kivonatok közlése a történeti kutatások segítségével túlmenően az iratvédelemben is szerepet játszhat a mikrofilmezés mellett.

A hazai medievisztika híveinek, barátainak körében ez a felismerés olyan igényt formált, amelyhez áldozatkészség is kapcsolódott, így megkezdődhetett a kiadási szempontból meglehetősen elhanyagolt, ugyanakkor jelentős forrásértéket hordozó egyes családi levéltárak 1526-ig terjedő darabjainak kivonatolása.

A Kállay család levéltára és a társadalmilag szervezett új akció első tapasztalatai alapján regesztázási szabályzat is készült, amely a Levéltári Közlemények 1946. évfolyamában látott napvilágot, függelékként a Kölcsey család levéltári anyagán mutatva be a szabályzat alkalmazását.

Az 1940-es évek végén, az 50-es évek első felében a munka lelassult, majd megszűnt. A mecénások helyzete alapvetően megváltozott, és nem ösztönözte őket a remélt füzetek, kötetek megjelenése sem, hisz a történeti forráspublikációkra nem jártak jó idők. Ezt legjobban talán az az akkoriban mértékadónak számító vélemény illusztrálja, amely szerint az készítő forráspublikációt monográfia helyett, aki nem kíván nyíltan politikailag állást foglalni. Amikor a forráspublikációkkal szemben ilyen álláspont volt, még hosszú éveken át teljesen elképzelhetetlen volt, hogy egy-egy család levéltárának oklevélkivonatai önállóan nyomdába kerüljenek.

Az akció keretében 48 családi levéltár közel 8500 darabjáról mintegy 12000 kivonat készült. A kivonatokat Bakács István, Borsa Iván, Fekete Nagy Antal, Fügedi Erik, Ila Bálint, Mályusz Elemér és Oszvald Ferenc készítették.

12 családi levéltár középkori iratanyaga esetében a közel 3200 oklevélről készült mintegy 4200 kivonat ellenőrzése is megtörtént. E munkát Borsa Iván, Ila Bálint és Mályusz Elemér végezték.

Az így elkészült, részben ellenőrzött kivonatok egy példánya több részletben ajándékként az Országos Levéltárba került, s annak regesztagyűjteményét gazdagította.

Az oklevélkivonatoknak nyomtatásban történő közzétételét végül is az Országos Tudományos Kutatási Alap Bizottsága tette lehetővé azzal, hogy a „Családi levéltárak Mohács előtti okleveleinek regesztái” témára 1986 júliusában megfelelő támogatást ítélte oda. Ezzel megnyílt a lehetőség az előtt, hogy egy-egy családi levéltár Mohács előtti anyagáról készült kivonatok nyomtatásban is megjelenjenek.

Akármilyen körülményekkel készültek a kivonatok és akármilyen lelkiismeretesen történt ellenőrzésük, nem voltak nyomdakészek, így komoly szerkesztési munkát igényeltek, illetve igényelnek. Ennek keretében

- a kivonatokra rá kell vezetni az oklevél jelenlegi jelzetét (DL-számát), mert a legtöbb kivonat akkor készült, amikor ezek a családi levéltárak még a Magyar Nemzeti Múzeumban kialakított rendben, egyedi jelzet nélkül voltak;
- a tartalmi átírást ki kellett emelni;

- annak idején újkori másolatokról, nyilvánvaló durva hamisítványokról, oklevélcsontokról nem készültek kivonatok, ezért ellenőrizni kellett a hiányokat és megfelelően pótolni azokat, hogy az olvasó a családi levéltár teljes Mohács előtti állományáról kapjon képet;
- a 40 évesnél immár idősebb regesztázási szabályzat egyes pontjai nem váltották be a hozzájuk fűzött reményeket, illetve — főleg a Zsigmondkori oklevéltár hatására — eljárt fölöttük az idő, ezért módosításukra volt szükség (részletesebben lásd alább);
- a módosítások lényeges változtatásokat, kiegészítéseket igényeltek;
- a kézirathoz névmutatót kellett készíteni.

Közlési szabályok

A kivonatkészítés (regesztázás) oklevelenként történik, tehát a más oklevél szövegébe foglalt (teljes szövegében vagy tartalmilag átírt) okleveleket az átíró oklevélből kiemelve, a kronologikus sorrendben őket megillető helyen, önállóan közöljük, miközben az átíró oklevél megfelelő helyén utalunk a kiemelt oklevélre. (Tartalmilag átírtnak azt az oklevelet tekintjük, amelynek legalább évszámát és kibocsátóját az átíró oklevél közli. Az enélkül közölt említéseket nem kell az átíró oklevélből kiemelni.)

A kivonat (regeszta) az oklevél tartalmának fogalmazásilag kerek egészet alkotó magyar nyelvű kivonata. A kivonat az oklevélkibocsátó nevével kezdődik, és lehet több mondatra tagolt is. A kivonatnak tartalmaznia kell az oklevélben foglalt jogi jelentőségű tény, esemény leírásán kívül az oklevélben előforduló valamennyi személy- és helynevet, földrajzi nevet, továbbá, a latin szövegben előforduló magyar és más vulgáris (nem latin nyelvű) szavakat, az egyes személyek címét és rangját (ideértve a megnevezésüknél alkalmazott jelzőket, mint magnificus, egregius stb., illetve ezek rövidítését), valamint minden érdeklődésre számot tartó mozzanatot, kifejezést, megjelölést (pl. adományt nyerő érdemei, az oklevelet kibocsátó szerv, kancellária szervezetére vonatkozó adat, az oklevél megpecsételésére vonatkozó záradék, pénzegységek, mértékek leírása).

A neveket lehetőség szerint a kivonat szövegébe kell beilleszteni. Ha ez mondatszerkesztésileg vagy bármely más okból (királyi emberek, tanúk hosszú felsorolása, méltóságsor) nehézséget okozna, akkor a neveket és a vulgáris szavakat a kivonat szövegét követő gondolatjel után vagy új bekezdésben kell felsorolni. Fel kell azonban tüntetni, hogy az illető személy milyen minőségben szerepel az oklevélben (királyi ember, szomszéd, felperes tanúja stb.), a földrajzi név mit jelöl (erdő, mocsár stb.), a vulgáris szavaknak pedig szükség esetén magyarázatot kell adni (pl. roh — lószín). A személynevek felsorolásánál megengedett az oklevélben olvasható eredeti szöveg másolatának közlése, mert esetleges félreértések ily módon elkerülhetők.

El lehet hagyni a királyi cím részletezését, ahogy nem szükséges annak feltüntetése sem, hogy az országbíró melyik királynak „udvarbírája”. A királyi

oklevelek méltóságsora is elhagyható, de meg kell jelölni, hogy az oklevélben méltóságsor van.

A helyneveket (kivéve a latin nyelvűeket) és a vulgáris szavakat betűhíven kell közölni.

Ha a helységnév valamely természetes vagy jogi személy közelebbi megjelöléseként, illetve családnévként szerepel, akkor a helységnevet eredeti alakjában nagy kezdőbetűvel írjuk, s kis kötőjellel kapcsoljuk hozzá az -i ragot (pl. Lipsche-i, Thwroc-i, Bathor-i, Zapolya-i). Ha a közelebbi megjelölésül szolgáló helységnév latin alakban szerepel, akkor mai formájában vagy fordításban adjuk mai helyesírással, és utána zárójelben feltüntetjük az eredeti alakot, pl. újfalusi vagy Újfalusi (de Nova villa) Miklós, Péter nagybányai (de Rivulo dominarum) plébános.

A személynév mellett feltüntetett, közelebbi megjelölést szolgáló kifejezések vagy családnévek nagy kezdőbetűvel szintén betűhíven közlendők (pl. Orzag, Horwath). Ha e közelebbi megjelölés a *dictus* szó segítségével történik, úgy a nevet szintén nagy kezdőbetűvel írjuk, s a szó után zárójelben adjuk a *dictus* szót. Pl. Stephanus dictus Nog — Nog (dictus) István. Amennyiben ez a megjelölés nem vulgáris szóval, hanem latin nyelven történik, úgy a szót lefordítjuk és latin alakját zárójelbe tesszük. Pl. Kis (parvus) János. Ha a latin megjelölés egyaránt jelenthet nevet és foglalkozást, a forrásközlőnek kell eldöntenie, melyik felel meg jobban az oklevél szövegének (pl. Johannes arcupar — Íjgyártó (arcupar) János vagy János íjgyártó).

Ha a személynév az oklevélben latin (humanista) formában fordul elő, a kivonatban a megfelelő magyar nevet kell használni (pl. Benedictus — Benedek, Stephanus — István, Briccius — Bereck). Ha a latin személynévnek nincs a magyarban megfelelője, akkor a nevet latinosan, betűhív formában közöljük (pl. Cristinus). Szokatlan esetben a magyar megfelelő mellett a latin név zárójelben közölhető, pl. Adolf (Odolphus). Ha a személynév nem latin, hanem vulgáris formában fordul elő, akkor a kivonatba betűhíven veendő fel (pl. Bakou, Marchynko stb.).

Ha egy helységnév (akár hely, akár személy megjelölésével kapcsolatban) vagy tulajdonnév ugyanabban az oklevélszövegben többféleképpen írva fordul elő, akkor a variánsok közé / jelet teszünk. Pl. Kallou/Kallow/Kallov-i Mihály, Justh/Jwsth Menyhért.

Ha valamilyen különleges szempont (ritkán előforduló, s ezért érdeklődésre számot tartó kifejezés, nem világos fogalmazás stb.) megkívánja, az oklevélszöveg egyes részeit magyar fordításuk, esetleg kivonatuk után zárójelben latinul is lehet közölni. A már említett névsorokon kívül határjárások, kancelláriai jegyzetek esetében a csak latinul való közlés is elképzelhető. Ilyen esetben a középkori latin szöveg közlésére továbbra is *A Magyar Tudományos Akadémia szabályai középkori latin források közlésére* című szabályzat (Századok 1920. Melléklet) ad iránymutatást.

Ha a személynév az apa és a fiú kapcsolatával van megadva, akkor a *fia* szót — amíg a mondatszerkezet engedi — együtt ragozzuk a fiú nevével és utána

kettőspontot teszünk (pl. János fiát: Lászlót, István fiának: Benedeknek fiát: Miklóst).

Az oklevél szövegében előforduló, ünnep alapján megadott dátumot eredeti formájában magyar fordításban adjuk, s utána zárójelben közöljük a mai időmegjelölésünk szerinti, megfelelő hónapot és napot. Az évet csak abban az esetben, ha az eltér az oklevél keltétől.

A kivonat fölé kerül, egy sorban az oklevél köteten belüli sorszámaival az oklevél kelte mai alakban, s utána zárójelben az eredeti keltezési eredeti nyelven, rövidített formában, ezt követi az oklevél keltezési helye, ha az oklevél ezt feltünteti. A keltezési helyek írásmódja azonos más helynevek írásmódjával.

A kivonat szövege után gondolatjellel elválasztva folytatólag következnek a kivonatba nem illesztett határleírás, névsorok, kancelláriai jegyzetek és vulgáris szavak az eredeti szöveg másolásával. Kancelláriai jegyzetek esetében közzendő, hogy azok hol olvashatók (pecsét alatt, az oklevél jobb felső sarkában, összehajtott oklevél zárlatán átírva stb.).

Ezután következik, mindenképpen új bekezdésként, az oklevél leírása. Eredeti oklevél esetében a leírásnak ki kell terjednie az oklevél anyagára; ha nem ép, jelenlegi állapotára; a pecsét elhelyezésére (függő, záró, hátlapra vagy szöveg alá nyomott), számára, jelenlegi állapotára (ép, töredezett, elmosódott stb.), színére, ha eltér a természetes viasz színétől; az esetleges chirographumra annak megadásával, hogy milyen betűkből áll és a caput sigilli-re. — Teljes szövegű vagy tartalmi átírás esetében ennek megjelölése mellett meg kell adni az átíró nevét és az átírás keltét, s ha a közvetlenül átíró oklevél is átírásban maradt, akkor annak adatait is így tovább. — Ha az oklevél nem átírásban, hanem csak másolatban maradt fenn, akkor meg kell adni a másolás évét, s azt, hogy hiteles vagy egyszerű másolat. Ha a másolat éve nem állapítható meg, akkor keltének körülbelüli időpontját (évszázadát) kell megadni. Eredeti vagy átírás megléte esetén az esetleges másolatokra csak akkor kell kitérni, ha azoknak különleges értékük van (pl. egykorú, ismert személytől való, az időközben megcsonkult eredetét kiegészíti). — A leírásnak ki kell térnie az esetleges másodpéldányokra, többes átírásokra is.

A családi levéltárban csak másolatban fennmaradt oklevél közlése előtt meg kell vizsgálni, hogy eredetije vagy átírása nem maradt-e fenn a Diplomatikai Levéltár vagy a Diplomatikai Fényképgyűjtemény egy másik állagában. Ebben az esetben csak a legfontosabb adatokat közlő kivonatot kell készíteni az eredeti vagy az átírás alapján. Jelzetként mind a családi levéltáron belüli másolat, mind pedig a kivonat alapjául szolgáló eredeti vagy átírás jelzetét meg kell adni.

Ha az oklevél több átíratban (illetőleg eredetiben és átíratban) maradt fenn, akkor a kivonatot az eredeti oklevél, illetve ennek hiányában a legrégebbi átírás alapján közöljük. Ilyen esetben az egyes átírások leírása után a személy- és helyneveknek, valamint a magyar és más vulgáris szavaknak a közlés alapjául szolgáló oklevélben található alakjától esetleg eltérő változatait — a kivonatban megjelenő sorrendben — soroljuk fel. E felsorolást csak abban az esetben kell magyarázattal vagy esetleges utalással ellátni, ha az eltérés jellege ezt megkívánja.

Az oklevél, átírás stb. leírását lelőhelyük megjelölése (jelzete) zárja. A Magyar Országos Levéltár Diplomatikai Levéltára (DL) és Diplomatikai Fénykép-gyűjteménye (DF) esetében elegendő rövidítésük és a gyűjteményen belüli sorszámuk közlése, de kívánatos, hogy a DL-számot zárójelben kövesse annak megjelölése, hogy az oklevélnek mi volt az előző jelzete vagy legalábbis annak a fondnak vagy állagnak a neve, ahonnan a Diplomatikai Levéltárba került. A DF-számok esetében viszont kívánatos az eredeti lelőhelyének, jelzetének megjelölése, s ezt kövesse zárójelben a DF-szám. — A jelen kötetben a DL-szám után zárójelben közölt régi jelzet a családi levéltár egykori, ma már nem érvényes, de az oklevél hátlapján olvasható jelzete.

Ha a kivonatolt szöveg vagy annak kivonata már megjelent nyomtatásban, akkor a forráspublikáció(k) adatai zárják egy-egy oklevélszöveg közlését.

A kötet adatai

E kötet a Szent-Ivány család levéltárának középkori anyagát öleli fel. A család levéltárát 1893 és 1912 között hét részletben adta állandó megőrzésre a Magyar Nemzeti Múzeumnak, amelynek levéltári osztályát az 1934. évi VIII. törvénycikk egyesítette az Országos Levéltárral. A családi levéltár újkori (1540—1907) részét a Levéltár P 632 törzsszám alatt őrzi, s ennek terjedelme 7,52 iratfolyóméter. A családi levéltárból a Mohács előtti darabok az 1950-es évek elején kerültek a Diplomatikai Levéltárba, ahol a DL 65248—65385. sorszámokat kapták.

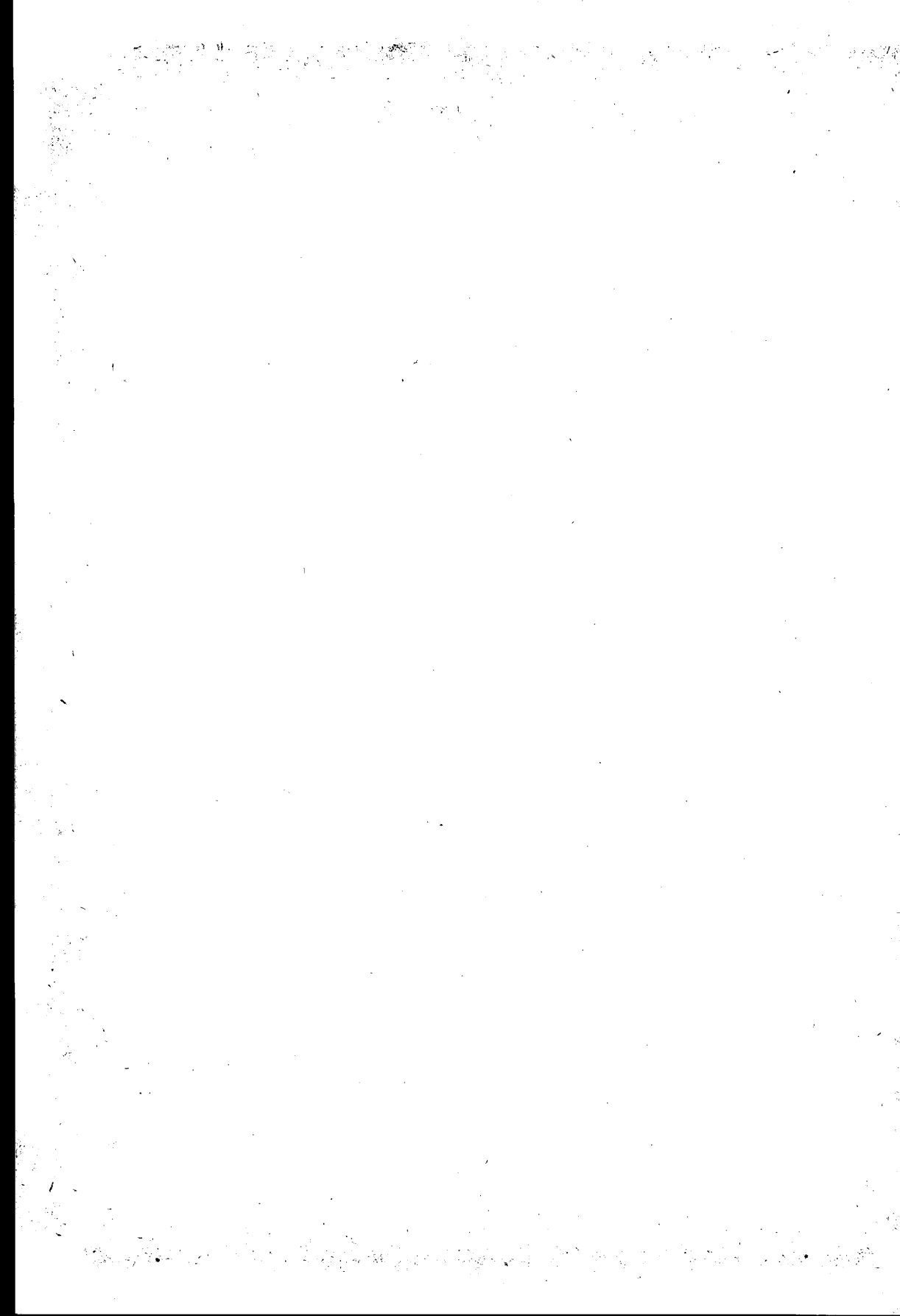
A család ősi birtokai Liptó és Szepes megyében feküdtek. Érdekes módon a Fejér megyei (Solt széki) Szentiványi család birtokaira is több oklevél vonatkozik. Az azonos nevű két család közt rokonság nem volt megállapítható. Hogy miként kerültek ezek az oklevelek a liptói család levéltárába, ezt további kutatásnak kellene tisztáznia. Vannak még Bács, Bodrog, Csanád, Esztergom, Komárom, Nógrád, Pest, Pilis, Szabolcs és Zaránd megyére vonatkozó kivonatok is.

A családi levéltár 138 Mohács előtti darabjáról 176 kivonat készült. A kivonatokot még az 1940-es évek második felében Mályusz Elemér készítette és e sorok írója ellenőrizte, aki a négy évtizedes kéziratot most kiegészítette, korszerűsítette és sajtó alá rendezte. A négy cseh nyelvű irat kivonatalása Fügedi Erik munkája.

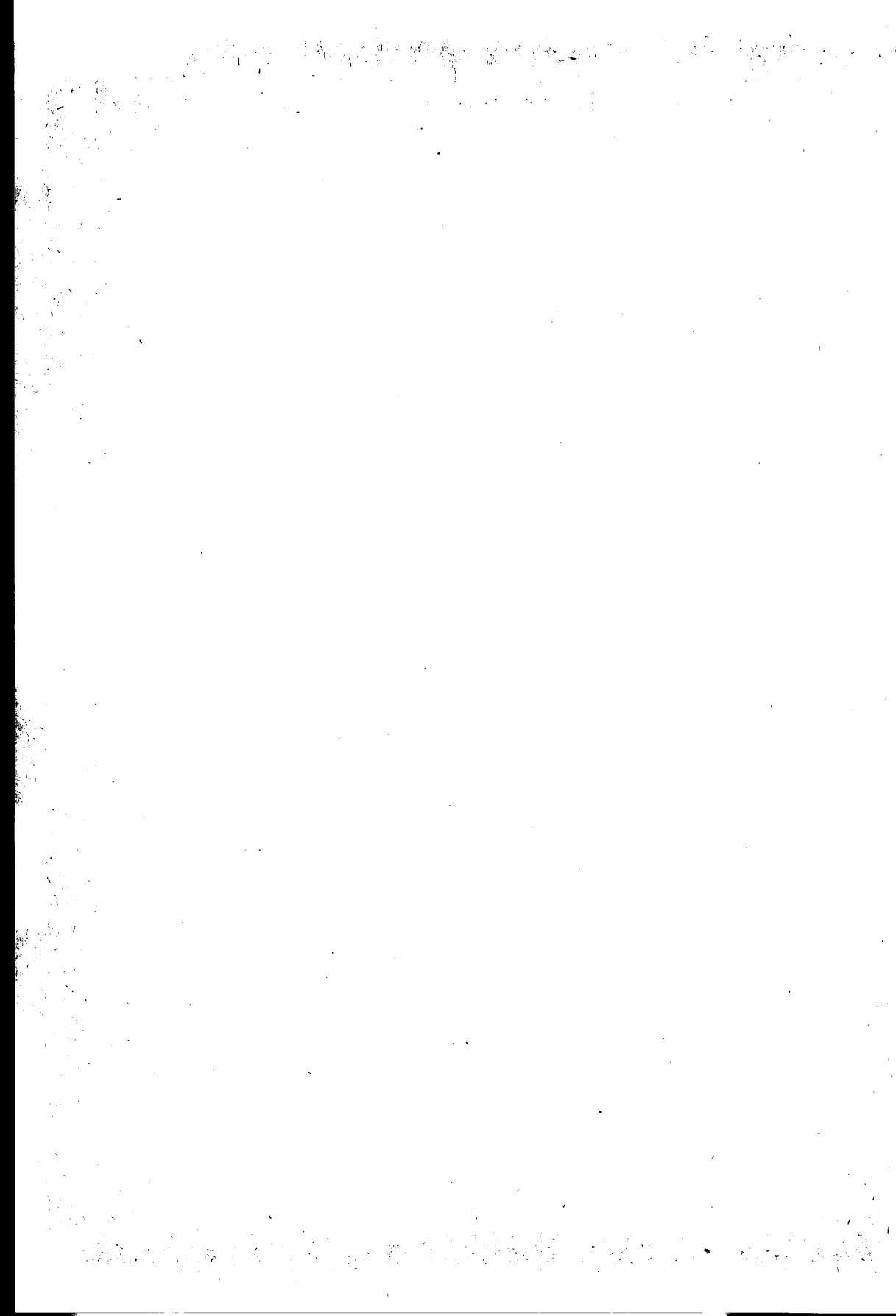
Borsa Iván

AZ IDÉZETT MUNKÁK JEGYZÉKE RÖVIDÍTÉSEIK SORRENDJÉBEN

- Bakács = Bakács István: Iratok Pest megye történetéhez. Oklevélregeszták 1002—1437. Bp. 1982.
- Chaloupecký = Václav Chaloupecký: Středověké listy ze Slovenska (Középkori oklevelek Szlovákiából). (Slovenský archiv. Sbirka pramenů k dějinám Slovenska I. — Szlovák levéltár. Szlovákia történetére vonatkozó források gyűjteménye I.) Bratislava—Praha 1937.
- Érdy = Érdy János: Liptói regestrum MCCCXCI-ből. In: Magyar Történelmi Tár IV. (1857) 3—42.
- Fejér = Georgius Fejér: Codex diplomaticus Hungariae ecclesiasticus ac civilis. Tom. V. vol. 1—3. Budae 1829—1830.
- Fekete Nagy—Kenéz—Solymosi—Érszegi = Antonius Fekete Nagy—Victor Kenéz—Ladislaus Solymosi—Geisa Érszegi: Monumenta rusticorum in Hungaria rebellium anno MDXIV. Bp. 1979.
- Gárdonyi = Gárdonyi Albert: A péchújfalusi Péchy-család levéltári lajstroma. A család megbízásából szerk. Gárdonyi Albert. Bp. 1909.
- Horváth = Horváth Sándor: Regesták a liptói és turóci regestrumhoz. In: Történelmi Tár 1904. 74—98, 240—265, 356—375.
- Húščava = Alexander Húščava: Kolonizácia Liptova do konca 14. storočia (Liptó betelepülése a 14. század végéig). Bratislava 1930.
- Kniezsa = Bottló Béla—Fügedi Erik: Středověké české listiny (Középkori cseh oklevelek). Szerk. Kniezsa István. Bp. 1952.
- LR = Horváth Sándor: Liptói regestrum. In: Történelmi Tár 1902. 1—57.
- Mon. eccl. Strig. — Monumenta ecclesiae Strigoniensis. Ordine chron. disposit, dissertationibus et notis illustravit Ferdinandus Knauz. Tom. III. collegit et edidit Ludovicus Crescens Dedek. Strigonii 1924.
- RA = Szentpétery Imre—Borsa Iván: Az Árpád-házi királyok okleveleinek kritikai jegyzéke. I—II/4. Bp. 1923—1987.
- Ratkoš: Doplnok = Peter Ratkoš: Doplnok k liptovskému diplomatáru (Kiegészítés a liptói oklevéltárhoz). In: Historický sborník (Časopis Historického odboru MS) Matica Slovenská V. (1947) 87—99.
- Sedlák: Regesta = Vincent Sedlák: Regesta diplomatica nec non epistolaria Slovaciae. Tomus I. inde ab a. MCCC I usque ad a. MCCCXIV. Bratislaviae MCMLXXX.
- Szentpétery: Oklevélszövegek = Szentpétery Imre: Középkori oklevélszövegek. Az oklevéltanba való bevezetés céljaira. Bp. 1927.
- TR = Horváth Sándor: Turóci regestrum. In: Történelmi Tár 1902. 194—230.
- Wenzel ÁUO = Wenzel Gusztáv: Árpádkori új okmánytár IX. Pest, 1871.
- Zsigmondkori oklt. = Zsigmondkori oklevéltár. Összeáll. Mályusz Elemér. I. (1387—1399) Bp. 1951, II/1—2. (1400—1410) Bp. 1956, 1958.

OKLEVÉLKIVONATOK

1. 1230.

II. András király Beucha, Hauch és Polko nevű hiveinek adja a Liptóban (in territorio de Lyptou) fekvő lakatlan földet, amely egykor a Mogiorfolu nevű falu (villa) földje volt és amelyet Lyptou földtől a Wag folyóba ömlő Reuchna és Feir potok, nevű sebes patakok (torrens) választanak el (terra fuerat ville, que vulgo Mogiorfolu vocabatur, quam dividit a terra Lyptou torrens nomine Reuchna et torrens nomine, qui vulgo dicitur Feir potok, qui in fluvium Wag cadunt), s Synk fia: Detricus Zolum-i comes-szal beiktattatja őket. Megengedi, hogy vásáruk mentesüljön minden vámtól és adótól (exactio), kötelesek azonban a megadományozottak és utódaik az uralkodóknak a föld után szolgálatot teljesíteni (super eadem dicta terra servire teneantur et corone subiaceant regie maiestatis).

Átírta IV. László király 1283. DL 65252. — Tartalmilag átírta a lipitói registrum 43. §. (DF 266606.) RA 460. sz., Húščava 80. — Tart. átírás: LR 39. 43. §; kivonata: Horváth 77. 2. sz.

2. 1263.

IV. Béla király megerősíti Povsa fiát: Coch-ot, Math fiát: Coswth-ot és Voyan fiát: Voizlow-t, turóci nemeseket a tőle kapott föld birtokában.

XVIII. századi egyszerű másolat. DL 65248. (Fasc. XLI. n. 26.) — *Eredetije Záborszky Károly levéltárában volt Zaboron.* — Tartalmilag átírta a turóci registrum 2. §. Fejér V/1. 326. — Kivonat: RA 1356. sz.

3. 1263.

IV. Béla király Liptou-i Lauren fiának: Bogomerius-nak adja szolgálataiért a Seunicha folyó körül fekvő, Wezueres nevű sík földet (planitiem terre), amelyből kb. egy ekealja (circa aratrum) szántó és amelyen egy igric (ioculator) fia él, és azt Bobak/Dobak comes-szel átadhatja neki. — *A határ leírása:* Prima meta incipit de fluvio Ploschyn a parte meridionali et parum currens cadit in aquam Wagh in Seunichareu, inde per aquam Wagh tendit versus orientem [. . .] ad aquam Bucha vocatam et inde tendit ad caput Seuniche et de Seuniche ad caput Plosnicha ad metam priorem et sic mete iam dicte terre terminantur. — Farkas mester választott fehérvári prépost, alkancellár.

Átírta III. András király 1293. március 21. *DL* 65255. — Tartalmilag átírta a lipitói registrum 42. §. (*DF* 266606.)

RA 1360. sz. — Tart. átírás: LR 39. 42. §; kivonata: Horváth 83. 35. sz.

4. 1267.

IV. Béla király Lypto-i Lauren fiának: Bogomerius-nak az ausztriai és csehországi hadjáratokban, valamint lengyelországi és oroszországi követségei alkalmával szerzett érdemei jutalmául a leírt határok közt egy lakatlan erdőt ad irtásra és betelepítésre, beiktatva Mihály Zolum-i és Scepus-i ispán, valamint Albert szepesi (Scepsiensis) apát által. A telepések tíz évig semmi fizetéssel sem tartoznak, attól fogva azonban a vidék szokásai szerint (*secundum consuetudinem terre*) kötelesek Bogomerius-nak mint a föld urának (*prout domino terre*) a szolgáltatásokat megadni, viszont az egész országban vámmentességet élveznek. Bogomerius a király és utódai lelki üdvéért köteles a földön Szent Eustachius tiszteletére kápolnát építeni, amelynek a telepések tizedet adnak. — Farkas mester fehérvári prépost és alkancellár.

Átírta a szepesi káptalan 1318. szeptember 25. *DL* 65264. — *Hamisítvány*, amely 1318 táján készült. RA 1559. sz.

5. 1269. október 25. (VI. p. Luce) Zoulum.

IV. Béla király a Hybe vize és Szepes megye határai (*limites seu terminos comitatus de Scepus*) közt fekvő elhagyott erdőt, amellyel Szepes felől a szepesi apát földje határos, és amely erdőben Tura pola s Vihadna rétek, meg Wasuch patak vannak, Bagamerius comesnek adja betelepítés céljából. Megengedi, hogy szabad állapotú emberek oda költözhessenek, és csak tíz év elteltével fizessék a censust és más *exactio*-kat Bogomerius-nak *secundum consuetudinem terre*.

Hártyán, hátlapján rányomott pecsét nyomával. *DL* 65249. (Sub A. fasc. I. n. 1.) — Tartalmilag átírta a lipitói registrum 48. §. (*DF* 266606.)

RA 1618. sz. — Tart. átírás: LR 41. 48. §; kivonata: Horváth 86. 54. sz.

6. 1273. május 27. (VI. Kal. Jun.).

IV. László király Leuren fia: Bagamerius comesnek és utódainak adja, hozzájárulva nagyatyja: Béla király rendelkezéséhez, a Hybe-i királyi hospesek és Szepes megye határa közt (*inter hospites nostros de villa Hybe et limites seu terminos comitatus de Scipus*) fekvő erdőt, amely a Scipus-i apát földjével határos, s amelyben Wihadna rét, s Wazuch patak s Turapula mező vannak. Elrendeli egyszersmind, hogy Bagamerius népei, akik itt az erdőben és földön megtelepedni szándékoznak, a tizedet ne neki, hanem papjuknak fizessék. — Méltóságsor.

Hártyán, selyemzsinórról függő, félig ép, kettős viaszpecséttel. *DL* 65250. (Sub A. fasc. I. n. 2.) — Átírta a szepesi káptalan 1338. júl. 20. (*DL* 40782. Muz. Törzsanyag.) — Tartalmilag átírta a lipitói registrum 48. §. (*DF* 266606.)

Szentpétery: Oklevélszövegek 108; kivonata: RA 2371. sz. — Tart. átírás: LR 41. 42. §; kivonata: Horváth 89. 73. sz.

7. 1274. május 12. (3. die assc. Dom.) Bude.

IV. László király megparancsolja a szepesi káptalannak, hogy küldje ki megbizottját, akinek jelenlétében Miklós fia: Lőrinc, mint a királyi udvarból külön kirendelt királyi ember, járja meg a Hybe falubeli királyi hospesek és Szepes megye határai között fekvő erdő határait és iktassa be Lauren fiát: Bogomerius-t az erdő birtokába.

Átírta a szepesi káptalan 1274. június 11. (*az oklevél hamis*), s ezt átírta a káptalan 1413. november 18. XVIII. századi másolat. DL 65290. *Ennek eredetije DL 43231.*
Fejér V/2. 179. (csonkán), RA 2500. sz.

8. 1274. június 11. (8. die reamb. ti. crast. quind. penth.).

A szepesi káptalan bizonyítja, hogy IV. László király 1274. május 12-i parancsára (*lásd a 7. sz.*) Károly örkanonok jelenlétében Miklós fia: Lőrinc királyi ember megjárta az (erdő) határait és beiktatta Bogomerius-t és örököseit annak birtokába, egyben leírja annak határait.

A hamis oklevelet átírta a szepesi káptalan 1413. november 18. XVIII. századi másolata DL 65290. *Ennek eredetije DL 43231.* — A fenti oklevél eredetije Státny ústredný archív Slovenskej socialistickej republiky, Szepesi káptalan hiteleshelyi lt. Scr. 3. Met. c. Liptov et Arva fasc. 1. n. 20. (DF 262714.)
Fejér V/2. 179. (csonkán).

9. 1279. július 6. (in oct. Petri et Pauli).

Az esztergomi káptalan bizonyítja, hogy Etthuruh fiai: Etthuruh és Miklós felosztották egymás között Berzence, Zalatna, Kemunch, Lyzkouch, Calnou, Trepded, Kochou, Zohorag, Batka, Bocholnuk földeket, valamint Ouzden hegyet és várat.

XIX. századi egyszerű másolat. DL 65251. — *Eredetije DL 67264.* (váradai Török lt.)

10. 1283.

IV. László király (címéből hiányzik: Bulgarie) Lauren fiai: Seraphinus és Bogomerius comeskérésére átírja és megerősíti II. András király 1230-i privilégiumát (*lásd az 1. sz.*) Mogyorfolu nevű föld adományozásáról. — Bertalan mester alkancellár.

Hártyán, selyemzsinórról függő pecsét töredékével. DL 65252. (Sub A. fasc 1. n. 3.) — Tartalmilag átírta a líptói registrum 43. §. (DF 266606.)

Húščava 80.; RA 3232. sz. — Tart. átírás: LR 39. 43. §; kivonata: Horváth 93. 100. sz.

11. 1285. szeptember 11. (4. die p. nat. Virg.) in Zolum.

IV. László király Bagamerius comestérésére örököseivel együtt meghagyja és megerősíti IV. Bélának és V. Istvánnak Nadosd/Nodosd földről, IV. Bélának

Vezveres/Vezverus nevű sík földről (planitie terre Vezveres appellata), II. Andrásnak és IV. Bélának Mogorfolu/Magorfolu földről kiállított és bemutatott kiváltságlevelei alapján a nevezett földek örök jogon (iure perpetuo) való birtokában.

Rongált hártván, hátlapján pecsét nyoma. DL 65253. (Sub A. fasc. I. n. 4.) — Tartalmilag átírta a liptói registrum 42. §. (DF 266606.)

Ratkoš: Doplnok 94. (1792-i átírás alapján); RA 3387. sz.; Gárdonyi 2. 6. sz. — Tartalmi átírás: LR 41. 47. §; kivonata: Horváth 96. 114. sz.

12. 1286. május 8. (in oct. Phil. et Jac.) in Scepus.

IV. László király Lyptou-i Bogomerius comes és rokonai: Serefel fiai: András és Miklós királyi hospesek kérésére, akiknek felmenői csehországi nemesek voltak (quorum progenitores originem de nobilibus regni Boemie traxerant), Bogomerius szolgálataiért, amelyeket IV. Bélának, V. Istvánnak és végül neki tett különböző hadjáratokban, Bogomerius comest és fiait: Bodou-t, Miklóst, Jánost, Lőrincet, Dénest Nadosd, Vezueres, Magorfolu, Bobrouch, Wazyeh és Churba nevű Liptou-ban fekvő földjeikkel és birtokaikkal együtt, továbbá Serefel fiai: Andrást és Miklóst Scentpetur, Scentmiclos et Howkfolua nevű földjeikkel és birtokaikkal együtt a hospesek közül a nemesek és királyi serviensek közé (in numerum, cetum et collegium nobilium et regalium servientum nostrorum) felveszi, hogy ők és örökösök ugyanazokat az előjogokat élvezzék, mint a királyi zászló alatt harcoló nemesek.

Hártván, hátlapján pecsét nyomával. DL 65254. (Sub A. fasc. I. n. 5.) — Tartalmilag átírta a liptói registrum 47. §. (DF 266606.)

Húščava 81.; RA 3403. sz.— Tart. átírás: LR 41. 47. §; kivonata: Horváth 240. 120. sz.

13. (1287.) április 20. (in quind. pasce) in Scepus.

IV. László király Lyptou-i Bogomerius comest, akit többszöri megszállásával terhelt és aki királyi méltóságához illő tárgyakat ajándékozott neki (per diversos seu multiples descensus nostros in eundo et redeundo plurimum est agravatus et quia etiam diversa clenodia regie magnificentie apta et congruentia nostre curavit presentare maiestati), abban a különös kegyben részesíti, hogy négy rokona: Detricus fiai: Benedek és Tamás, Zolok fiai: Márton és Máté mentesítve legyen a tartomány adójától (ab exactione collecte provincie), s ezt az adót neki fizessék meg. Elrendeli továbbá, hogy a négy rokon Bogomerius-szal vonuljon hadba a többi nemesek szokása szerint (iuxta morum // aliorum nobilium), s ha közéjük megy, Bogomerius comes-szel együtt jöjjenek színe elé (ad videndum nos veniant cum comite Bogomerio).

Hártván, hátlapján rányomott pecsét töredéke. DL 65378. (Sub A. fasc. I. n. 6.)

Turul 1890. 13. (magyar ford.), RA 3445. sz.

14. 1287. augusztus 3. (3. die oct. Jacobi) Bude.

IV. László király Bogomerius comes kérésére és érdemeire tekintettel megtiltja, hogy a comes földjén, főleg a Bacha folyó vizében, annak engedélye nélkül bárki is aranyat merjen keresni vagy mosni, vagy mást művelni (aliud aliquod opus exercere), s felhatalmazza Bogomeriust, hogy rendelete áthágóit megbüntesse.

Hártyán, hátlapján rányomott pecsét kopott felső része. DL 65379. (Sub A. fasc. I. n. 7.) — Tartalmilag átírta a lipitói registrum 46. §. (DF 266606.)

Wenzel ÁUO IX. 553. — Kivonat: Gárdonyi 2. 8. sz., RA 3456. sz. — Tart. átírás: Fejér V/3. 510., LR 40. 46. §; kivonata: Horváth 242. 129. sz.

15. 1293. március 21. (XII. Kal. Apr.).

III. András király, amidőn szokása szerint meglátogatta királyi uradalmait (predia), Zoulum-ot Turuch-ot és Lyptou-t, s ott tartózkodván az ezektől szabálytalanul (rite acta non fuerant) elidegenített földeket felülvizsgálni és visszaadni rendelte, mégis Lyptou-i Bogomerius comes fiai: Budou, Miklós, János, Lőrinc, Deseu és Bogomerius kérésére megerősítette IV. Béla királynak Wezueres föld adományozásáról szóló 1263-i kiváltságlevelét (lásd a 3. sz.), s a földet örökre birtokukban hagyta. Elsősorban Budou és Miklós érdemeire való tekintettel, akik az osztrák herceg ellen indított hadjáratban vitézségükkel kitűnve a herceg embereivel Bécs mellett (prope Wiennam) dicséretesen harcoltak és hűségüket vérükkel bizonyították, majd a rokona (cognati): László krakkói (Cracouie) herceg megsegítésére küldött bárókkal és nemesekkel Prodatin vár ostrománál halálos (ma: életveszélyes) sebeket kapva nyilvánították hűségüket, amint azt László herceg személyesen közölte a királlyal. — Tódor mester fehérvári prépost és alkancellár.

Rongált hártán, selyemzsinóron függő kettős pecsét töredékeivel. DL 65255. (Sub A. fasc. I. n. 8.) — Tartalmilag átírta a lipitói registrum 42. §. (DF 266606.)

Ratkoš: Doplnok 90. (1792-i átírás alapján); RA 3910. sz. — Tart. átírás: LR 39. 42. §; kivonata: Horváth 245. 149. sz.

16. 1294.

A nyitrai káptalan előtt a Carcha nembeli Miluanus fia: Myko Wychap nevű, három ekealja nagyságú örökletes földjét (terram hereditarium) eladja Jakab fiának: Pálnak (de eadem Carcha) kilenc márkáért, rokonai: Miluanus fia: János comes s ennek fia: László, Lukach fiai: Benedek és Barrabas hozzájárulásával. — Farkas mester olvasókanonok.

Kettészakadt hártán, amelynek szövege egy helyütt el van dörzsölve. Alul ABC chirographummal; függő pecsételés nyoma. DL 65256. (Sub F. fasc. II. n. 1.)

17. 1298. április 1. (f. III. p. Ramispalm.) in Lypto.

Myka comes Lypto-i várnagy Demeter mester Poson-i és Zolun-i ispán utasítására a Lypto-i probus vir-ekkel a Gekminus comes egykori serviense: Gergely által elfoglalt földet visszaitéli Gallicus János mesternek, a Mihály és Miklós egykori Zolum-i ispánok, a fent említett Demeter ispán és András király oklevelei értelmében. — *A fogott bírák (probus vir)*: Radun cum Demetrio fratre suo, Martino filio Zemche, Dominico Rutheno, Nicholao et Paulo Steufco, Fyacha et Damiano filio eiusdem, Dominico fratre pauperis Andre, Janus comite, Micus comite cum filiis suis, Petro, Folcus et Micahele clerico ac Theodorio comite. — *A határ leírása*: Cuius terre prima meta incipit a fluvio Wag et penetrando quoddam nemus vadit ad locum molendini cuiusdam Racha vocati et ibi est terrea meta et inde tendit ad meridiem et paululum procedendo vadit ad metam terream, de qua meta parum plus quam iactum sagite vadit ad rivulum Patochina vocatum et ibi est meta, de qua meta per ipsum rivulum ascendendo vadit ad metam terream et inde circuendo quedam virgulta vadit ad viam, que distingit terram magistri Johannis a terra falconariorum domini regis et ibi terminatur et ibi est meta. — *Jellegetesség*: mindig *cundam* (condam helyett), *cunfectis*, *cuntineri*.

Hártyán, hátlapján kerek viaszpecsét nyoma. DL 65257. (Sub A. fasc. I. n. 9.)
Húščava 82.; kivonat: Gárdonyi 3. 11. sz.

18. 1298. november 12. (in crast. Martini).

A szepesi káptalan előtt Lipto-i Bogomer comes fiai: Miklós és Bodo királyi parancsra és fogott bírák (idoneus vir) közbenjárására 40 ezüst márka bírság terhe alatt megegyeznek János fraterrel, a szepesi Szűz Mária egyház apátjával és Miklós fraterrel, a konvent képviselőivel, Schirba, Lanchfa, Schonaw erdők határai felől, amelyek miatt már sokat pereskedtek. — *A fogott bírák*: Myka comitis et Laurentii de Lipto, Henrici et Heckehardi fratris eiusdem de villa Lamperti. — *A határ leírása*: Mete vero terras ecclesie et filiorum Bogomeri abinvicem dividentes, prout a memoratis arbitris didicimus, taliter distinguntur. Prima meta incipit a capite fluvii Poprad directe veniendo ad magnam viam, qua itur de Scepus in Lipto et ibi sunt due terree mete, quarum una versus Lipto est pro filiis Bogomeri, altera vero versus Scepus pro ecclesia et abbate. Deinde transiens parvulum rivulum directe ascendit ad verticem montis usque ad magnum lapidem, qui est pro meta utriusque partis. Deinde iret et protenditur ad superiorem curiam ville Schonaw et ab eadem curia ad iactum trium sagittarum versus occidentem similiter sunt due mete terree, una pro filiis Bogomeri et alter pro abbate. De eisdem vero metis versus meridiem directe protendit ad montem (H)olcha et sic mete silvarum ecclesie et filiorum Bogomeri terminantur.

Átírta a szepesi káptalan 1416. október 9. DL 65291.
Ratkoš: Doplnok 92—93. (1792-i átírás alapján.)

19. 1299. április 12. (in Palmarum) Bude.

(III. András király) bizonyítja, hogy a megbízásából eljáró fogott bírák Demeter mester Zolum-i comes, Tamás comes, Herricus mester, Belus comes, János fia: Nycholaus közvetítésével Miklós comes, Bothyz testvére mint felperes kiegészített Rechke fia: Pál comes, Bogomerius fiai: Bodov, Miklós és János, Seraphinus fiai: András és Miklós alperesekkel. A per Demeter mester Zolum-i ispán előtt kezdődött. A felperes itt visszakövetelte László király kiváltságlevele alapján Scenmiclus, Zemerchen, Nadosd, Domanyulese földeket, azt állítva IV. László privilégiuma alapján, hogy azok Werbiche birtokhoz tartoznak, amivel szemben az alperesek azt vitatták, hogy a kérdéses földek örökös, nem pedig szerzett javaik, mire az ispán a vizsályt a király elé terjesztette. Az egyezés szerint Miklós comes eláll követelésétől, ha az alperesek és velük Kozma fia: Lőrinc comes hatvanad magával hozzá hasonló nemesekkel (cum sexaginta personis nobilium sibi consimilium semet inclusis) a Scepus-i káptalan előtt, s az esztergomi (Strigoniensis) káptalan, meg a Thurch-i konvent embereinek jelenlétében Szent György nap quindenáján (máj. 8.) leteszik az esküt, hogy a kérdéses földek örökölt birtokaik voltak és sohasem tartoztak Werbiche-hez, egyszersmind IV. László privilégiumát érvénytelennek tekinti, ellenkező esetben azonban ő lesz a birtokos. Végül megállapodnak, hogy az eskütétel után a határokat meg fogják állapítani.

Átírta a szepesi káptalan 1299. május 17. DL 65258.
Húšcava 84.; RA 4229. sz.

20. 1299. április 12. (in [Palm]arum) Bude.

III. András király meghagyja a turóci konventnek, hogy kiküldöttje legyen jelen a Rech fia: Pál comes és Bog[ome]rius fiai és [Seraphinus fiai] által 60 nemes eskütárral Botyz testvére, Miklós comes ellenében György napjának quindenáján (máj. 8.) a Scepus-i káptalanban Z[enthmi]klous, Zemerchen, Nadasd [és] D[oma]nwlese birtokok ügyében leteendő eskünél, és az eljárásról a határok leírásával tegyen jelentést.

Átírta a turóci konvent 1299. május 17. DL 65259.
RA 4230. sz.

21. 1299. május 17. (dom. p. oct. Stanezlai).

A Scepus-i káptalan előtt Bothyz testvére: Miklós comes elengedi Lyptov-i Bogomerius comes fiainak: Bodov-nak, Miklósnak és Jánosnak az esküt, amelyet hatvan Thurch-i, Lyptov-i, Scepus-i és Sarys-i nemessel kellett volna letenniök és elismeri, hogy Doman yulese birtokok (!), a határok feltüntetésével, örökös tulajdonuk. III. András királynak 1299. április 12-én kelt és a per lefolyását ismertető oklevele (lásd a 19. sz.) írásba foglaltatván nevezettek, Seraphinus fiai, Pál comes és Lőrinc comes megegyeztek, s az utóbbi kettő kijelentette, hogy őket a nevezett birtokokból semmi örökösödési jog (hereditarium ius) nem illeti meg. —

Doman yulese-nek határai: Prima metá incipit a parte meridionali a capite rivuli Ploschin et descendit per ipsum fluvium versus septentrionem et cadit in fluvium Wag; ascendens ipsum fluvium Wag versus orientem usque ad metas Ockolychna et ibidem separantur mete filiorum comitis Bogomerii a metis comitis Nycholai comitis Bothyz et ascendendo ipsum fluvium Wag protenditur usque ad locum, ubi rivulus Bocha cadit in ipsum fluvium Wag et ascendit fluvium Bocha usque ad alpes et sic mete et termini dictarum possessionum terminantur.

Hártyán, selyemzsinórról függő kopott pecséttel. DL 65258. (Sub A. fasc. I. n. 10.)
Húščava 83.

22. 1299. május 17. (dom. p. oct. Stanyzlai).

A turóci konvent bizonyítja, hogy a III. András királynak 1299. április 12-én kelt parancsa (*lásd a 20. sz.*) értelmében a szepesi káptalanhoz kiküldött megbízottja jelenlétében Botyz testvére: Miklós comes elengedte Lyptov-i Bogomerius comes fiainak: Bodou-nak, Miklósnak és Jánosnak az esküt, amelyet hatvan Turch-i, Lyptov-i, Scepes-i nemessel tartoztak volna letenni és elismerte, hogy Doman vlese birtokok örökös tulajdonuk, Pál comes és Lőrinc comes pedig kijelentették, hogy őket az említett birtokokból semmi örökös jog sem illeti meg. — *A határ leírása* egyezik a szepesi káptalan ugyane napon kelt oklevelében foglalttal. — *Eltérő nevek:* Ploschyn, Waag, Nicolai comitis fratris Botyz.

Rongált, szakadozott, helyenként olvashatatlan hártýán, hátlapján viaszpecsét törkedékével. DL 65259. (Sub A. fasc. I. n. 12.)

23. 1306. október 1. (3. die Mych.) apud Sanctum Martinum.

Pál Scypis-i prépost Bogomerius comes fiai: Budov comes, Miklós, János, Lőrinc mester, Dénes és Bogmerius Lypthov-i nemesek kérésére, hogy ama birtokaikban, amelyek Chyrba körül (circa) fekszenek — itt Mothmerius szepesi prépost engedélyéből Szent András apostol tiszteletére már épült kápolna — név szerint Vyrtus-ban és Vasuenz-ben, továbbá más, művelés alá a jövőben vonandó szepesi birtokaikon (in aliis possessionibus eorundem in territorio Scypisiensi existentibus in posterum in culturam redigendis) kápolnákat építhessenek, a tizedet pedig ezek papjai (sacerdos) és klerikusai kapják meg, a káptalannal való tanácskozás után, s vele egyetértésben az engedélyt megadja a következő feltételek mellett: A kápolnába presentálandó plébánosok, ha alkalmasak, a megerősítést a mindenkori préposttól nyerik el; a kápolná papjai mindaddig, amíg a falvak népeinek adómentessége tart (infra expirationem libertatis populorum in predictis possessionibus residentium), catedralicum címén semmit sem fizetnek, kivéve a Cyrba-i plébánost, aki ha a falu felének mentessége lejár, évenként egy fertó-t ad; amikor megszáll náluk (descensus), és a prépostot a papok egyenként nem tudják ellátni, ketten vagy hárman vendégelik őt meg; ha a telepések adómentessége megszűnik, a kápolná papjai a catedralicum¹ és a descensus tekintetében a többi

szepesi kiváltságos plébánosok módjára (more aliorum plebanorum privilegiatorum in territorio Scypisiensi existentium) kötelesek a prépostnak eleget tenni.

Hártyán, a káptalannak hártymaszalagon függő pecsétjével; a prépost függőpecsétjének csak a tartó hártymaszalagja maradt meg. *DL 65260.* (Sub A. fasc. I. n. 13.) — ¹ A prépostnak járó adó.

Ratkoš: Doplno 93. (1792-i átírás alapján); Sedlák: Regesta I. 198. 428. sz.

24. 1314. augusztus 9. (in vig. Laurentii) Strigonii.

Tamás esztergomi (Strigoniensis) érsek és örökös ispán elrendeli, hogy Bogomerius comes fia: Bogo, akit Fülöp pap (sacerdos) előtte perbe vont bizonyos javainak elvétele miatt, de akinek képviselője: Pál, a Szent Miklós-egyház papja, igazolta Tamás, a Boldogságos Szűz egyházának papja és Lypto-i esperes oklevelével, hogy a sértett fél elégtételt kapott, előtte Esztergomban Kisasszony napja nyolcadának másnapján (szept. 16.) igazolni tartozik Kylianus, Márton és János papokkal, akiknek jelenlétében az elégtételadás megtörtént, az oklevél tartalmának helyességét.

Hártyán, ovális zárópecsét darabkáival. *DL 65261.* (Sub A. fasc. I. n. 14.)

Sedlák: Regesta I. 523. 1236. sz.

25. 1317. június 2. (in corp. Chr.).

A győri (Jauriensis) káptalan bizonyítja, hogy a vágközi (in Wagkuz) Thon-i Ágoston fiai: István, János, Miklós és Péter eladták Ocha faluban lévő egész birtokrészüket, amelyből 32 hold szántó, Ocha-i Simon comes fiának: János comesnek 10 bécsi (Vyennensibus) dénár márkáért, márkáját 10 pensa-val számítva. Az eladott birtok Ocha falunak, amely vásárolt birtok, felét teszi ki, míg a másik fele a Simon comes és Ágoston apja Álmos (Almus) közötti birtokosztás eredményeképpen régtől fogva a vevő birtokában van.¹ — *Méltóságosor*: magistris Mathya preposito, Andrea lectore, Mathya cantore, Mychaele custode.

Hártyán, felül ABCD chirographum, selyemzsinórról függő pecsétje hiányzik. *DL 65262.* (Jelzet nélkül.) — ¹ Az oklevél tévesen *divisione inter Almus patrem Augustini patris dicti Johannis et fratrum suorum predictorum secundum regni consuetudinem rationalibiter facte(!)-t* mond.

26. 1318. augusztus 8. (f. III. a. assump. Virg.).

A Scepus-i káptalan előtt néhai Lyptouia-i Bogomerius fiai: Miklós és Bogov tiltakoznak az ellen, hogy Donch mester a néhai királyok rendelkezéseivel ellentétben és az igazságot lábbal taposva (contra statuta quondam regum Vngarie iustitiaque comuni calcata) Nadasd birtokuk nagy részét privilégiumaiba bevételve, Bobrouch faluhoz csatolta s új határjeleket állított. Félve Donch mestertől, annak idején nem mertek tiltakozni, alkalmas helyen és időben azonban a birtokot visszaszerezni töreksenek.

Hártyán, zárópecsét hártymaszalagjával. *DL 65263.* (Sub A. fasc. II. n. 2.)

27. 1318. szeptember 25. (f. II. p. Mathei).

A Scepus-i káptalan néhai Lyptouia-i Bogomerius comes fia: Lőrinc mester és testvérei kérésére átírja IV. Béla 1267-i oklevelét (*lásd a 4. sz.*), amely régiségénél fogva annyira megrongálódott, hogy tovább nem őrizhető meg, és amelyet a királlyal megújíttatni szándékoznak, de az utak bizonytalansága és elvetemült emberek gonoszsága miatt egyik helyről a másikra nem vihetik veszély nélkül.

Hártyán, hártaszalagon függőpecséttel. DL 65264. (Sub A. fasc. II. n. 1.)
Ratkós: Doplnok 95. (1792-i átírás alapján.)

28. 1321. szeptember 22. (in Mauricii).

A Scepus-i káptalan bizonyítja, hogy Márton frater, a menedékkövi (lapidis refugii in Scepus) karthauzi kolostor perjele és János frater szerzetes konventjük nevében nyugtatták néhai Lyptouia-i Bogomerius comes fiait: Bodou comest, Miklós mestert, Lőrinc mestert, a káptalan olvasókanonokját és Bogou-t mind az atyai részről testvérüknek (germanus): Dénes frater menedékkövi szerzetestársuknak kijáró rész, mind pedig elhunyt testvérük: János végrendelete felől, amellyel ez Schonaw falut a konventnek hagyta.

Hártyán, hátlapján kerek viaszpecsét nyomaival. DL 65265. (Sub A. fasc. II. n. 3.)
Ratkós: Doplnok 91. (1792-i átírás alapján); kivonat: Gárdonyi 4. 16. sz.

29. 1321. szeptember 22. (in Mauricii).

A szepesi káptalan bizonyítja, hogy a Lyptovia-i néhai Bogomerius fiai: Bodo comes, Miklós mester, Lőrinc mester szepesi olvasókanonok és Bogo a Márton és János frater-ek, karthauzi rendi (Chartusiani) szerzetesek által képviselt konventnek és rendnek adták Sunava nevű falujukat minden haszonvételeivel, semmit sem tartva vissza a maguk részére. Az adomány egyrészt Dénes nevű testvérük, aki a rend menedékkövi (Lapide refugii) konventjében él, atyai öröksége, másrészt elhunyt János testvérük végrendelete szerint történik, továbbá saját és felmenőik lelkiüdvéért. A falu az apát birtoka mellett fekszik, s határai: *Metae praedictae villae secundum tenorem privilegii nostri sic distingvuntur: primo circa curiam filiorum Cece ultra tres revolutiones iugeris(!), ubi sunt duae metae tendentes directe contra lapidem, qui decidit metas illorum de Csorba ab illis de Lutzina, a quibus metis terreis iam dictis directe tendit versus occidentem ad duas metas terreas, quae sunt contra molendinum, itaque in parte illa versus Chorbam tres revolutiones iugeris(!) retineant plene, realiter et perfecte; deinde a metis illis transit molendinum directe versus meridiem, ubi habere debent decem revolutiones iugeris(!) integre per omnia et complete et ibi etiam sunt duae metae terreae, a quibus redit ad curiam filiorum Cece, a qua directe tendit ad metas principales et sic metae villae predictae terminantur.*

XVIII. századi egyszerű másolat. DL 65266. (Sub A. fasc. II. n. 4.) — Eredetije nem ismert.

30. 1323. október 6. (in oct. Mich.).

A szépesi káptalan bizonyítja, hogy Seraphinus fia: Miklós tiltakozásképpen vallotta: Fülöp nádor Scepus-i és Wyuar-i ispán, Cherba birtokot elvéve Bogomerius fiaitól, Lyptouia-i Donch mester famulusaitól, neki adta cserébe azért a birtokokért, amelyeket Donch mester tőle Liptóban (in Liptouia) jogtalanul lefoglalt; ő eleinte vonakodott ugyan azt elfogadni, amidőn azonban a nádor a birtokot a Scepus-i várhoz akarta csatolni, megegyezve rokonaival, Bogomerius fiaival, elfogadta addig, amíg saját birtokait visszakapja. A nádor ekkor meghagyta a szépesi várnagynak, Tamás mesternek, hogy őt a falu birtokában őrizze meg, mint erről a káptalan a várnagynak szóló utasítás alapján meg is győződött.

Hártyán, záró viaszpecsét nyomával. DL 65267. (Sub A. fasc. II. n. 5.)

31. 1326.

A budai káptalan előtt Nemel fia: Máté, a Fejér megyei Roman fia: Pál sponsusa eladja 15 ezüst márkáért (argenti mercimonialis) a Fejér megyei Scentlwan-i Benedek fia: Györgynek három birtokrészét, amelyeket a Szent Háromságról nevezett hévízi (de Calidis Aquis) keresztes konvent oklevele szerint Weth, Katul és Zerk falukban — itt a Szent János-egyház közelében — apósától (socer), Roman fiától: Páltól vásárolt. Nem tárgya az eladásnak feleségének, a nevezett Pál leányának leányegyede. A birtokok a következők birtokainak a szomszédságában vannak: Pál fia: Ábrahám fia: László, aki Neek-i Balázs comeszel együtt meghívásra jelen volt a szerződés megkötésénél, Benedek fia: György (a vásárló), Vrdas (dictus) János, Miklós fia: Benedek és Zwnug birtok. — *A káptalan tagjai:* Péter mester lector, Péter mester cantor, Jakab custos, Benedek, Pozsony (Posonio), Péter volt dékán, Zekul (dicto) Péter, Domokos presbiterek, János és másik János, Lőrinc, Jakab magisterek, kanonokok.

Átírva a budai káptalan 1445. szeptember 21. DL 65316.

Bakács 427. sz.

32. 1327. május 21. (in asc. Domini) Wysegrad.

I. Károly király a budai káptalanhoz. Küldje ki megbízottját, akinek jelenlétében a kijelölt királyi emberek egyike iktassa be néhai Farkas mester fiát: Tamás erdélyi vajdát és Zounuk-i ispánt a hűtlen Vrbou-i Márton fia: Mihály Nógrád megyei Vrbou és Ztraas nevű birtokába.

Átírta a budai káptalan 1327. június 5. DL 65269. Itt 1756-i hiteles másolat, melynek *eredetije* DL 2421. — Másik XVIII. századi hiteles másolata ugyanannak az eredetinek az alapján DL 65270.

33. 1327. május 23. (sabbato p. ascens.) in Vyssegrad.

I. Károly király meghagyja a Turch-i konventnek, hogy tartson vizsgálatot Bogomerius fiai: Bodou, Miklós és Bogou Liptouia-i nemesek panasza ügyében,

amely szerint öt év előtt ősszel éjnek idején rablók elvitték a birtokukon épült Keresztelő Szent János-templomból a kehellyel, könyvekkel és egyházi ruhákkal együtt László királynak Aruazada birtokról szóló privilégiumát is. — *Kijelölt királyi emberek*: Blasius filius Theodorii, Blasius filius Crupech de Turch.

Hártyán, zárópecsét nyomával. DL 65268. (Sub A. fasc. II. n. 6.)

34. 1327. június 5. (f. VI. p. penth.).

A budai káptalan jelenti I. Károly királynak, hogy 1327. május 21-i parancsára (*lásd a 32. sz.*) Jakab kanonok jelenlétében Golsa-i Miklós királyi ember Tamás erdélyi vajdát beiktatta Neugrad megyében az Ipul folyó két partján fekvő Vrbou és Ztraas birtokokba, egyben leírják a birtokok határait.

Átírta I. Károly király 1327. szeptember 8. DL 65269. Itt 1756-i hiteles másolat, melynek *eredetije* DL 2421. — Másik XVIII. századi hiteles másolata ugyanannak az eredetinek az alapján DL 65270.

35. 1327. szeptember 8. (VI. Id. Sept.).

I. Károly király, miután a budai káptalan 1327. június 5-i általa átírt jelentéséből (*lásd a 34. sz.*) értesült Tamás vajdának a Neugrad megyei Vrbou és Ztraas birtokokba ellentmondás nélkül történt beiktatásáról, érdemeit részletesen felsorolva a birtokokat neki és utódainak adományozza. Méltóságsor.

XVIII. századi hiteles másolat. DL 65270. — *Eredetije* DL 2421.

36. 1331. április 7. (in oct. pasce).

A Scepus-i káptalan bizonyítja, hogy Lyptouia-i Bodou fia: István a maga és testvérei nevében tiltakozott amiatt, hogy Donch mester a Liptóban (in Lyptouia) fekvő Bobruch nevű birtokukat, amelyet László királytól nyertek adományul, elfoglalva tartja. Kijelentette továbbá, hogy alkalmas helyen és időben a birtokot visszaszerezni igyekeznek, és a Károly királytól az igazság elhallgatásával netán kieszközölt oklevelek érvényét kétségbe vonták.

Hártyán, zárópecsét nyomával. DL 65271. (Sub A. fasc. II. n. 7.)

37. 1339. június 3. (in oct. corp. Chr.).

A Scepus-i káptalan bizonyítja, hogy Bodov comes fia: István mester és Lyptouia-i András comes fia: Pongrác (nobiles viri *a hátla*pon: de Lyptouia) tiltakoztak amiatt, hogy Donch mester (magnificum virum) egykori zólyomi (Zolyensem) ispán Bobrouch nevű liptói (in Lyptouia) birtokukat, amelyet néhai Demeter mester után most ő tart jogtalanul kezében, a királlyal vagy mással elcserélje vagy elidegenítse.

Hártyán, viszonylag ép zárópecséttel. DL 65272. (Sub A. fasc. II. n. 12.)

38. 1340. június 23. (in vig Joh. bapt.).

Cristianus Gyba/Giba-i bíró, az esküdtek és a polgárok egyeteme előtt Gublinus, Nickel, Hartmannus, Jeclinus, Syboch, Ludmannus, Syfridus, a villa civisei és Tamás fia: Pouch kötelezik magukat, hogy ha Bogomerius fiainak Bocha nevű birtokán, ahol ők egy réten keresztül a birtok kárára aranybánya árkát (fossatum aurifodine) kezdték ásni, aranyat találnának, megengedik Bogomerius utódainak, hogy mellettük, a nekik legelőnyösebb helyen a nyolcadrész szabálya szerint aranyat bányásszanak (a latere iuxta ipsos, ubi eisdem successoribus Bogomerii magis utile videbitur, sub forma octave partis permittant super auro perpetue laborare).

Hártyán, hátlapján pecsét nyomával. DL 65274. (Sub C. fasc. I. n. 2.)

Ratkoš: Doplnok 94. (1342-i keltezéssel 1792-i átírás alapján); kivonat: Gárdonyi 6. 25. sz. (1342)

39. 1341. január 24. (10. die termini, ti. in quindenis residentie exercitus regii ad diem strennarum proclamate) Wyssegrad.

Pál országbíró elrendeli, hogy Donch mester böjtközépen (márc. 3.) a Bodou fia: István által Bobroch birtok miatt indított perben mutassa be azt a királyi oklevelet, amelynek értelmében az uralkodó őt e birtok tekintetében mindenkivel szemben megvédeni vállalta (super ipsa possessione ab omnibus hominibus expedire assumpsisset). Donch képviselője: Benedictus famulus a győri (Jauriensis) káptalan ügyvédvalló levelével; a pert az országbíró a mostani terminusra, a hadoszlás 15. napjára halasztotta el.

Hártyán, zárópecsét nyomával. DL 65273. (Sub A. fasc. II. n. 9.)

40. 1346. október 25. (f. IV. a. Sim. et Jude).

István fia: János Neugrad-i alispán és a négy szolgabíró előtt Ethuruh fia: Ethuruh felperes, valamint Ethuruh többi fia: Tamás, János és Péter megállapodtak abban, hogy Berzenche birtok Tamás mesteré, Kalno Jánosé, Zalathna Péteré, Terbedech és Dolonya pedig Ethuruh-é, továbbá a váci káptalan előtt felosztják a Gemer megyei Kacho, Hogteluk és Zagrag birtokokat is.

Átírta a váci káptalan 1347. január 17., s ezt Bátori István országbíró 1435. november 18. DL 65380. Az 1435-i átíró oklevél *eredetije* DL 67316.

41. 1347. január 17. (f. IV. p. oct. Epiph.).

A váci káptalan (Ethuruh fiainak:) Tamásnak, Jánosnak és Ethuruh-nak kérésére átírja Nógrád megye 1346. október 25-én kelt zárt oklevelét (*lásd a 40. sz.*).

Átírta Bátori István országbíró 1435. november 18. DL 65380. Az 1435-i átíró oklevél *eredetije* DL 67316.

42. 1348. március 9. (in Invocavit) Bude.

I. Lajos király Bogomerius fia: János leányainak: Klárának és Erzsébetnek kérésére meghagyja a Scepus-i káptalannak, hogy küldje ki megbízottját, akinek jelenlétében a megjelölt királyi emberek egyike tiltsa el Bodow fiait: Istvánt és Lászlót, Bogomerius/Bodomerius fiát: Miklós comest, e Miklós fiait: Istvánt, Pétert és Pált (*a hátlapon*: de Lyptouia), Bogow fiait: Tamást, Pétert, Pált és Andrást, a panaszosok unokatestvéreit (fratres patruales) attól, hogy a lipői kerületben (in districtu Lyptouiensi) fekvő birtokaikban osztályt tegyenek, s őket más, üres és elhagyott sessio-kba áttelepülni kényszerítve, jövedelmükben korlátozzák. — *Kijelölt királyi emberek*: Pongracius filius Andree vel Alexander [...] aut Nicolaus filius Damiani.

Átírta a szepesi káptalan 1348. március 23. DL 65275.

Húščava 85.

43. 1348. március 23. (in Oculi).

A Scepus-i káptalan jelenti I. Lajos királynak, hogy március 9-i parancsára (*lásd a 42. sz.*) István karpap (presbiter chori) jelenlétében András fia: Pongrác királyi ember, Oculi vasárnap előtti szerdán (márc. 19.) Bodow fiait: Istvánt és Lászlót, Bodomerius(!) fiát: Miklós comest, ennek fiait: Istvánt, Pétert és Pált, valamint Bogow fiait: Tamást, Pétert, Pált és Andrást Liptó megyében (comitatus Lyptouiensis) felkereste, az eltiltást foganatosította, s egyszersmind intette őket, hogy Bogomerius fiának: Jánosnak leányait, Klárát és Erzsébetet (nobiles puellas) hagyják meg mansio-ikban és birtokaik szokott jövedelmének élvezetében, amíg a birtokokból megillető részüket meg nem kapják, ügyelve arra, hogy ne jussanak nekik üres és elhagyott mansio-k osztályrészül. A tilalomnak a panaszosok rokonai engedelmeskedtek.

Szakadozott papíron, zárópecsét nyomával. DL 65275. (Sub A. fasc. II. n. 10.)

Húščava 85.

44. 1348. augusztus 18. (f. II. p. asumpt. Virg.) Gumur.

Péter fia: János mester Gumur megye (provincia) alispánja és a négy szolgabíró bizonyítja, hogy Ethereh fiai: János és Péter mesterek egyrésztől, másrésztől Ethereh fia: Ethereh a Neugrad megyei Calno, Zalatna, Trebeded és Zalatna birtokokat az Ypol folyó körül, valamint a Gumur megyei Kecheu, Ogtelek és Zagrag nevű birtokokat egymás között felosztották. Vállalták, hogy ezt a birtokosztályt pünkösdig (1349. máj. 31.) a váci káptalan előtt privilégiumba foglaltatják.

XIX. századi hibás keltezésű egyszerű másolat. DL 65276. — *Eredetije DL 67274.*

45. 1349. október 9. (VII. Id. Oct.) Esztergom (Strigonii).

Miklós mester Honth-i főesperes — Péter mester főesperes távollétében — Csanád esztergomi érseknek lelkiekben általános vikáriusa bizonyítja, hogy Lipto-i Bogomerius fiának: Miklósnak fia: István Mihály napjának nyolcadára (okt. 6.) perbe hívta Bodo fiát: Istvánt és testvérét (fr. uterinum): Lászlót, valamint Bogo fiait: Tamást, Pétert és Andrást. A határnapon a felperes személyesen jelent meg, továbbá Bodo fia: István a maga és testvére: László nevében a turóci konvent ügyvédvalló levelével, Bogo fiait pedig serviensük Tamás fia: Poch képviselte ugyanilyen levéllel. Miklós fia: István előadta, hogy Szemeretsen falu, ahol ő lakik, közös szerzett birtokuk (possessio ipsorum acquisitionalis) és végleges felosztása eddig nem sikerült, egyben kérte, hogy unokatestvérei (fr. patruales) segítsenek a faluban kőtemplomot építeni. A másik fél a vikárius és a vele együtt ítélkező káptalaniak (fratribus nostris) előtt vállalták, hogy a kőfaragóknak vagy kőműveseknek (lapidis seu muratoriis) járó fizetés (pretium) reájuk eső kétharmad részét megfizetik, mielőtt Miklós fia: István a harmadrészt megfizette; a faanyagról és a kövek szállításáról Miklós fia: István Szemeretsen-i és Zár-i jobbágyaival gondoskodik a mészégető (clibano cementi) kivételével, de az építkezés és az égetés egyedül a felperesé. A vikárius úgy ítél, hogyha Bodo fiai Szentivánban a Keresztelő Szent János-templomot bővíteni és a Nadast-i Szent Mária Magdolna-templomot javítani (reparationem) akarják, a költségeket ugyanúgy osszák három részre jobbágyaikat egyházanként elkülönítve e munkák elvégzésénél.

XVIII. századi egyszerű másolat. DL 65277. Eredetije ismeretlen. A másolaton olvasható feljegyzés szerint az eredeti Okolicsányi Gáspárnál volt, hacsak még nem adta vissza a Szmercsányi családnak. Mon. eccl. Strig. III. 701.

46. 1354. április 20. (in oct. pasce).

A váci káptalan előtt Kalno-i Ethuruh fia: Ethuruh bejelenti, hogy kész a testvéreivel 1348-ban Gumur megye hatósága előtt létrejött birtokosztály (vö. a 44. sz.) megerősítésére, amint testvérei jelen lesznek, mert erre a király folyamatos hadjáratai miatt még nem kerülhetett sor.

XIX. századi egyszerű másolat. DL 65278. — Eredetije DL 67276.

47. 1355. október 27. (in vig. Sym. et Jude).

A szepesi káptalan előtt Lyptouia-i Pongrác mester famulusa, Ádám fia: Bálint tiltakozásképpen elmondja Bodou fia: István mester és mások nevében, hogy amidőn Pongrác mester háza Lukács-napjának nyolcadán (okt. 25.) leégett, ugyanott I. Károly királynak Lengyelországba a Thyncia-i apáthoz Liptouia-i Bogomerius fiainak ügyében intézett oklevele s az apát válasza szintén elhamvadt, amelynek pótlására (rehabitionem seu restaurationem) István mester és testvérei pereskedni fognak (prosequi intenderent communi iustitia mediante).

Hártyán, zárópecsét nyomával. DL 65279. (Sub A. fasc. II. n. 12.)

48. 1379. július 24. (in vig. Jac.).

A budai káptalan előtt ZenthIuanzerky-i Galus fiának: Miklósnak fia: Gál átengedi Oztaar-i Benedek fiának: Imrének és fiainak: Antalnak, Moyses (dictus) János deáknak (literatus), Tamásnak és Ágostonnak a Fejér (Albensis) megyei ZenthIuanzerke és Galustelege nevé falvakban, valamint bárhol lévő birtokrészei felét, mivel egy nagyapától és ősától (ab uno avo et prothavo duxissent originem naturalem). — *Méltóságsor*: Miklós lector, András cantor, Miklós custos, Mihály, Benedek, János kanonokok.

Hártyán, selyemzsinóron függött pecsétje hiányzik. Felül ABC chirographum. DL 65280. (Sub F. fasc. I. n. 1.)

Bakács 926. sz.

49. 1380. november 5. (5. die omnium sanc.).

[I. Lajos király] oklevele a [Mykov fia:] Egyed, valamint Detrehfalua-i osztályos testvérei meg a Nadasd-i, Zemerchen-i és Zentyuan-i nemesek között létrejött megegyezésről.

Tartalmilag átírta a szepesi káptalan 1380. december 20. DL 65281.

Ratkoš: Doplno 96. (1792-i átírás alapján.)

50. 1380. november 8. (f. V. p. Emerici) Wyssegrad.

I. Lajos király meghagyja a szepesi káptalannak, hogy megbízottja jelenlétében a királyi emberek egyike iktassa be Magyarfalu-i Mykov fiát: Egyedet a Lyptov megyei Magyarfalu birtokába. — *Királyi emberek*: Johannes filius Egidii de Chatov, Ladislaus aut Johannes de Vydafevlde sin Michael litteratus de eadem.

Átírta a szepesi káptalan 1380. december 20. DL 65281.

Ratkoš: Doplno 95. (1792-i átírás alapján.); kivonat: Gárdonyi 15. 59. sz.

51. 1380. december 20. (in vig. Thome ap.).

A szepesi káptalan bizonyítja, hogy I. Lajos királynak 1380. november 8-i parancsára (lásd az 50. sz.) Miklós aléneklő-kanonok (succentor) jelenlétében Vydafeulde-i János királyi ember pénteken, Luca-nap másnapján (dec. 14.) Magyarfalu birtokába ellenmondás nélkül beiktatta Mykov fia: Egyedet a király 1380. november 5-i oklevele (lásd a 49. sz.) alapján, békés úton módosítva az abban leírt határokat (per modum pacificum metas in eisdem litteris vestris aliquo modo immutando). A kiküldöttek, valamint az összegyűlt nemesek előtt egyrészt Egyed s Detrehfalua-ról meg Zentandreas-ról való osztályos testvérek, másrészt a Nadasd-i, Zemerchen-i és Zentyuan-i nemesek kötelezték magukat, hogy Magyarfalu határait elszántani s azok miatt pert kezdeni nem fognak, amelyik fél pedig ezt mégis megtenné, az említett királyi oklevélben foglaltak szerint „hatalombajban” vesztés legyen (in penam incideret duelli facti potentialis), s a per megkezdése előtt,

azon bíró részén kívül, aki előtt pert indít, öt márkát köteles letenni. — *Szomszédok*: Nadasd-i Bagov fiai: Tamás, András és Péter, Pongrác fiai: András és Péter, Serrefil fia: Jakab, Sándor fia: Miklós, Semerchen-i Miklós fia: Pál, István fiai: Jakab és György; Zentyan-i István fia: Lampert, László fiai: Sebestyén és Péter, valamint atyafiaik és osztályos testvéreik (eorum fratribus et consanguineis condivisionalibus). — *A határ leírása*. Prima meta inciperet a plaga occidentali, ubi quidam rivulus inter possessionem Vytanfalua filiorum Pangracii et pratum Nemareti predicti Egidii filii Mykov defluens caderet in fluvium Thanochvise (!) vocatum, ubi essent due mete terree erecte. Hinc in eodem rivulo ascenderet aliquantulum ad orientem et contingens metas possessionis magistri Nicolai filii Alexandri exiret ad duas terreas metas de novo a parte meridiei ipsius rivuli erectas, de quibus quidem metis per dictum pratum Nemareti directe versus meridiem currens perveniret ad unam terream metam in latere cuiusdam montis superius quandam viam ad possessionem Sentpeter de dicta Vitanfalua ducentem, de qua de qua (!) descenderet ad eandem viam et in eadem via ascenderet versus meridiem per bonum spatium perveniret ad unam terream metam in inferiori parte ipsius vie in terra arabili erectam, de qua ad meridiem transiret directe ad unum parvum lacum Zeek nominatum. Deinde versus meridiem ascenderet eundem montem ad unam terream metam in cacumine ipsius montis erectam, de qua descenderet versus eandem plagam meridionalem ad quandam vallem Zarraspatak vocatam ad unam terream metam, de qua ascenderet ad eundem montem ad unam terream metam et in eodem iret versus eandem plagam ad unam terream metam, de qua ad eandem plagam descenderet ad unam terream metam circa quandam rivulum Felsovelchenech nominatum, quem pertransiens ascenderet ad unam terream metam in quoddam *beerch* erectam, de qua versus eandem plagam meridionalem descenderet ad duas terreas metas circa rivulum Alsovelchenich nominatum, que mete circa antiquas metas erecte possessionum ipsius magistri Nicolai separarent ipsam possessionem Magyarfalua ab eisdem et inde intraret ipsum rivulum Alsovelsenech et descenderet in eodem versus occidentem usque quandam viam vel pontem in inferiori parte eiusdem vie duas terreas metas habentem, de quibus in eadem via versus meridiem iret ad duas terreas metas ex utraque parte ipsius vie erectas. Inde flectens ad occidentem perveniret iterum ad duas terreas metas de quibus caderet in predictum fluvium Thanochvise (!) vocatum et in eodem descenderet infra ad quoddam fossatum seu terram angularem, ubi in utroque littore eiusdem fluvii Tharnochvise essent iterum due mete terree erecte et de eisdem versus meridiem per duas terreas metas incideret in fluvium Waag nominatum. Ita quod possessiones a parte meridiei earundem metarum predictis nobilibus generationis Bagov et fratribus suis condivisionalibus et portiones a parte septentrionali predicto Egidio filio Myko et similiter fratribus suis condivisionalibus remansissent perpetuo possidere, tenere et habere.

Hártyán, az oklevél alján ABC chirographum, leszakadt függőpecsétje utólag zsineggel felerősítve.
DL 65281.

Ratkoš: Doplnok 95. (1792-i átírás alapján.); kivonat: Gárdonyi 15. 61. sz.

52. 1380. december 20. (in vig. Thome ap.).

A szepesi káptalan előtt, amidőn Wydafelde-i András fia: János királyi ember és Miklós aléneklő-kanonok (succentor) mint káptalani bizonyság (testimonium) beszámoltak egy másik oklevélben leírt határjárásról, iktatásról és kötelezettségvállalásról, egyrészt Detrehfalua-i Mykos fia: István a maga és anyai (uterino) testvére: Egyed nevében, továbbá András fia: Sándor a maga és osztályos testvérei: Simon fia: György, István fia: Miklós, János fia: Lőrinc, Bertalan fia: János, Bagos fia: Miklós, Lőrinc fia: András és Pál fia András nevében a turóci konvent ügyvédvalló levelével, másrészt Nadasd-i Tamás és András a maguk és anyai testvérük: ugyanazon Nadasd-i Bagos fia: Péter, továbbá osztályos testvéreik: Zemerchen-i Miklós fia: Pál, István fiai: Jakab és György, Zentywan-i István fia: Lampert, László fiai: Sebestyén és Péter nevében a szepesi káptalan levelével kötelezték magukat, hogy az a fél, amelyik Magyarfalua-nak a másik oklevélben leírt határait megsértve új pert kezdene, a „hatalombajvesztés” büntetésébe essék (in penam incidere duelli facti potentialis), a per megkezdése előtt pedig a bírói részen kívül öt márkát köteles fizetni.

Átírta a szepesi káptalan 1463. február 8. DL 65323.

53. 1383. április 16. (V. p. Tibur. et Valer.) Bude.

Erzsébet királyné (regina Hungarie, Polonie, Dalmacie etc.) meghagyja a budai káptalannak, hogy küldje ki megbízottját, akinek jelenlétében a kijelölt királyi emberek egyike iktassa be Zenthyanzerke-i Imre fiai: Antalt, Jánost, Ágostont és Tamást, valamint Miklós fiát: Gált a Fejér (Albensi) megyei Zenthyanzerke birtokban levő vásárolt és Fyzesteleke birtokban levő, őket örökölt jogon megillető birtokrészükbe. — *Kijelölt királyi emberek*: Jacobus vel Nicolaus aut Benedictus de Zenthyanzerke, Egidius de Nyene, Thomas de Sarksaar, Johannes de Waryas Bathe.

Átírta a budai káptalan 1383. április 29. DL 65282.
Bakács 972. sz.

54. 1383. április 29. (12. die termini, ti. sab. a. Georgii).

A budai (Budensis) káptalan bizonyítja, hogy Erzsébet királyné április 16-i parancsára (lásd az 53. sz.) István karpap jelenlétében Nyene-i Egyed királyi ember György-nap előtti szombaton (ápr. 18.) ellentmondás nélkül beiktatta (Zenthyanzerke-i) Imre fiai: Antalt, Jánost, Ágostont és Tamást, továbbá Miklós fiát: Gált (Zenthyanzerke és Fyzesteleke) birtokokba. — *Méltóságsor*: Miklós olvasó-, András éneklő-, István örkanonok, Benedek, Miklós, Mihály kanonokok.

Hártyán, felül ABC chirographum, függőpecsétje hiányzik. DL 65282. (Lad. 8. fasc. 4. n. 2.)
Bakács 974. sz.

55. 1386. január 3. (f. IV. a. epiph.)

Egyed fia: János mester Liptó megye (comitatus Liptouiensis) alispánja és a négy szolgabíró előtt Szentiványi (de Sancto Johanne baptista) István fia: Lampert mester, továbbá László fiai: Sebestyén és Péter fogott bírák közbenjöttével a köztük folyt perben kiegyezve Barnabás Bocha-i hospessel, a vitás föld ez évi termését (fruges et segetes) teljesen, a szénának ama részét, amelyet eddig nem adtak ki, átengedik neki, magát a földet pedig megosztják vele oly módon, hogy a Vag felé eső alsó rész Zabrez-ig Barnabásé, a felső meg, ugyancsak Sabrez-ig Lampert mesteré és osztályos testvéreié. Kötelezeik magukat, hogy az a fél, amely újabb pert kezd, a bíró része nélkül tíz márkát köteles letenni a per kezdete előtt.

Hártyán, hátlapján öt gyűrűspecst nyoma. DL 65283. (Sub C. fasc. I. n. 3.)

56. 1387. május 27. (in crast. penthec.).

A szepesi káptalan előtt a Lypto megyei Yvanusfalua-i Myko fia: Gergely átenged leányának: Erzsébetnek s férjének: Bodafalua-i János fiának: Györgynek, valamint örököseiknek Yuanusfalua-i saját birtokrészből két telket (loca sessionalia seu fundos curiarum) a malomhoz folyó folyó két oldalán és három laneus földet, befogadva őket házukba és háztartásukba (ad coniunctionem et unionem omnium rerum suarum nunc apud se habiturum ad domum et curiam suam atque comodum ac ad usum victualium communium) oly módon, hogy közös legyen az élelem és a ruházkodás (de rebus predictis communis eorum sit victus et amictus indifferenter), György és felesége pedig őt és feleségét mint szüleiket tartják el fiaik szerencsés hazatérteig. Ha pedig ezek nem kerülnének vissza, éltük végéig róluk gondoskodni és mint idősebbeknek engedelmeskedni tartoznak. (Si vero non venirent, usque ad extremum diem eorundem conservare tenerentur et eis ut senioribus obedire cum effectu.) Ha az együttélés nem tetszene neki, veje és leánya a két telekre köteles ellentmondás nélkül átköltözni az őket akkor megillető javaikkal. — *A három laneus leírása:* quorum laneorum unum a parte Chilinik Mychotonia vocatum, secundum subtus quendam rubum Nicolai filii Jacobi vulgariter Cruuh dictum, tertium vero iuxta rivulum communiter Kyspathak nuncupatum situarentur.

Hártyán, alul ABC chirographum selyemzsinóron függött pecsétje hiányzik. DL 65284. (Sub A. fasc. II. n. 15.)

Kivonata: Zsigmondkori oklt. I. 77.

57. 1388. augusztus 15. (in assumpt. Virg.).

[László] Thuruch-i prépost és a konvent előtt [Dévék-i]¹ Fülöp fia: János és László leánya: Cecilia (nobilis domina), Bossan-i [Iw]an fia: András özvegye elismerik, hogy István fia: Lampert és László fiai: Sebestyén és Péter Liptó megyei

szentiványi nemesek (nobiles de Zentywaan [in comitatu] Lyptouiensi) birtokrészeikből a leányneved fejében kielégítették őket.

Rongált papíron, hátlapján pecsét nyoma. DL 65285. (Jelzet nélkül.) — ¹ A hátlapon levő XVIII. századi regeszta szerint Fülöp fia: János családi neve „de Dévék”.

58. 1392. július 26. (in die Anne electe).

László [turóci] prépost és a konvent előtt Vahotfolua-i Márk fia: István eltiltja rokonait (generationes suas de eadem Vahotfolua), nevezetesen Márton fiát: Pétert és István fiát: Lőrincet az ő Vahotfolua-n (!) fekvő birtokrésze elfoglalásától, a Thurucz-i alispánt (comes parochialis) és a szolgabírákat pedig annak felmérésétől, felosztásától és iktatásától.

Rongált papíron, hátlapján pecsét nyomával. DL 65286. (Sub F. fasc. II. n. 2.)

59. 1401. március 25. (f. VI. a. Ramispalm.) Bude.

Zsigmond király meghagyja a szepesi káptalannak, hogy kiküldöttje jelenlétében a kijelölt királyi emberek egyike tartson vizsgálatot Detrechfolua-i Egyed fia: Domonkos, András fia: Sándor, [István] fia: Miklós, György fiai: Benedek, Bálint és Gergely, Lőrinc fia: András, Bogo fia: János panasza ügyében, amely szerint Zentywan-i István fia: Lampert, László fiai: Sebestyén és Péter, Nadast-i Bago fia: András, Péter fia: Miklós, Tamás fia: István, továbbá István fia: Lőrinc, Pál fia: Benedek Letare-vasárnap utáni hétfőn (márc. 14.) a Wag folyását régi medrétől elvezették és az ő Detrechfalua-i birtokuk területén a szántóföldjeiken s más haszonvételeiken át folytatták (meatum fluvii Wag vocati de vero et antiquo suo decursu in alium meatum novum deduxissent et per territ[oria] possessionis eorum nobilium Detrechfalua appellate terrarumque arabillum ac aliarum utilitatum suarum meari et irrigari fecissent); a vétkeket pedig idézze meg a királyi különös jelenlét bírósága elé. — *Kijelölt királyi emberek:* Petrus de Turuch dictus de Wydafolde, Stephanus vel Michael filii Johannis de Waggmellek, Georgius filius Petri, Ladislaus filius Bartholomei de Bochoran.

Átírta a szepesi káptalan 1401. május 14. DL 65287.

60. 1401. május 14. (sab. post ascens.).

A szepesi káptalan jelenti Zsigmond királynak, hogy 1401. március 25-i utasítására (lásd az 59. sz.) Liptó (Lyptouiensi) megyében vizsgálatot tartva megállapította, hogy a parancsában felsorolt Zentywan-i István fia: Lampert, László fiai: Sebestyén és Péter, Nadast-i Bago fia: András, Péter fia: [Miklós], Tamás fia: István, valamint István fia: Lőrinc és Pál fia: Benedek a hatalmaskodást elkövették Egyed fia: Domokos és több Detrechfalua-i nemes kárára. — *Királyi ember:* Waggmellek-i Mihály, *káptalani megbizott:* Pál káplán. — *A hátírat után:* Par.

Rongált papíron, zárópecsét darabjaival. DL 65287. (Sub A. fasc. III. n. 1.)

61. 1408. június 25. (II. p. nat. Joh. bapt.) in monte Sancti Martini.

Gergely mester Scepus-i alispán, várnagy és a négy szolgabíró bizonyítják, hogy Edesfalua-i Pál fia: Máté megfizette az összesen négy márkát kitevő bírságokat, amelyekben Bethlemfalua-i János fia: Miklós elleni perében elmarasztalták.

Papíron, hátlapján öt viaszpecsét töredéke. DL 65288. (fasc. XXXVI. n. 26. Feltehetően nem a Szent-Ivány család levéltárának jelzete.)

62. 141[0].

A szepesi káptalan előtt [Szentiváni] Lampert fia: Péter — Sebestyén fia: Miklós és Péter fia: János nevében is — tiltakozik az ellen, hogy Lechotny-i Egyed fia: János és Barnabás fia: Gergely a bányászok árkához vezető meder felhasználásával foglalást tegyenek (meatu ad quoddam fossatum montanistarum de ter[. . .] per eundem meatum pro se occupassent), egyszersmind eltiltja őket ettől.

Rongált papíron, egyharmada hiányzik, hátlapján pecsét nyoma. DL 65383. (Sub A. fasc. III. no. 3.) — Az oklevél XVIII. századi regesztája szerint a tiltakozó családi neve: de Szent Ivan, a folyó neve: Bocza, az évszám pedig 1410.

63. 1411. július 3. (? die [visit.] Virg.).

Zsigmond király meghagyja a lipthói (Lyphthouia) Újvár (Novicacstri) várnagynak, hogy Zentyuanhaza-i (Zentyuand-ból javítva!) Lampertet és László fiát: Pétert, akiket birtokaikkal együtt pártfogásába vett, védelmezze meg az ő nevében mindazokkal szemben, akik háborgatni (perturbare) akarnák őket birtokukban.

Papíron, amelynek jobb széle hiányzik, hátlapján pecsét darabjai. DL 65289. (Sub A. fasc. III. n. 4.) — Átírta a szepesi káptalan 1463. február 8. DL 65325. *Eltérő írásmód: Zentywanhaza.*

64. 1413. szeptember 17. (dom. p. exalt. crucis) in Chepel insule nostre magne.

Borbála királyné megparancsolja a szepesi káptalannak, hogy Nadasd-i István, Sentywan-i Pál fiai: Lőrinc és Benedek, Lampert és Péter fia: János részére adjanak másolatot a Lipto megyei Chirba nevű birtokuk határjárásáról sekrestyéjükben őrzött oklevélről.

Átírta a szepesi káptalan 1413. november 18. XVIII. századi másolat. DL 65290. — *Eredetije DL 43231.*

65. 1413. november 18. (8. die festi Martini).

A szepesi káptalan Borbála királyné 1413. szeptember 17-i parancsára (lásd a 64. sz.) átírja a sekrestyéjében talált 1274. június 11-i oklevelét (lásd a 8. sz.).

XVIII. századi másolat. DL 65290. *Eredetije DL 43231.* (Magyar Nemzeti Múzeum törzsanyaga.)

66. 1416. október 9. (f. VI. a. Galli).

A szepesi káptalan átírja a Liptó (Liptouiensi) megyei Zemerchen-i nemes Benedek mester kérésére saját 1298. november 12-én nyílt alakban kiállított s rongált állapotú oklevelét (*lásd a 18. sz.*) (litteras propter inutilem ipsarum conservationem in aliqua sui parte ruptas).

Vizfoltos hártján, selyemzsinórról függő pecséttel. DL 65291. (Sub A. fasc. III. n. 2.)

Ratkoš: Doplnok 91. (1406-i keltezéssel, 1792-i átírás alapján.)

67. 1417. április 20. (III. p. oct. passee) Vacie.

András váci vikárius (vicarius Vacienis) meghagyja Fülöp Zentiwan-i plébánosnak, hogy azonnal menjen Hüge faluba, s ott Veres (dictum) Lászlót és Ábrahám (Abre) fiát, továbbá Nemes (dictum) Jánost, Istvánnak fiát: Demetert s testvérét: Bálintot, valamint két nővérét idézze meg Bvd-i Sándor fia: János fia: Péter ellenében Fülöp és Jakab apostolok ünnepének nyolcadik napjára (máj. 8.), s erre a határidőre az idézés napját és helyét a megidézettek nevével írásban jelentse vagy személyesen tegyen jelentést. — *A hátlapon más írással*: Ego Philipus plebanus de Zentiwan feci mandatum.

Papíron, zárópecsét nyomával. DL 65293. (Jelzet nélkül.)

68. 1417. december 8. (in concep. Virg.).

A szepesi káptalan előtt Zentywan-i (de comitatu Liptouiensi) Lampert fia: Péter eltiltja a maga, az apja, valamint testvére (fr. uterini): Benedek, továbbá ugyanottani Sebestyén fia: Miklós és Péter fia: János (de eadem) nevében is a királyt Lehotta nevű birtokuk eladományozásától, Lehotta-i Egyed fiát: Jánost, Barnabás fiát: Gergelyt és nővérük fiát: Miklóst pedig, akik a birtokot a királytól új adományul kérték, annak elfoglalásától.

Rongált papíron, hátlapján viaszpecsét darabkái. DL 65292. (Sub A. fasc. III. n. 5.)

69. 1421. január 17. (f. VI. ipso die Anthonii).

A szepesi káptalan előtt Chyrban-i Tyl/Thyl fia: Lőrinc soltész és Weynschenk Péter — ez felesége: Margit, Lőrinc testvére nevében — előadták, hogy fogott bírák (proborum et honorabilium et providorum virosum) közbenjöttével a következő módon egyeztek meg: Péter és felesége kapnak Lőrinctől soltészági részük fejében 247 1/2 szepesi forintot (numeri et compoti Scepusiensis), forintját 50 új dénárral számítva, öt részletben; 47 1/2 forintot húshagyó vasárnap (febr. 2.) Löcsén (in civitate Leuche) a plébános előtt, amikor ők meg Lőrincnek átadják a soltészásra vonatkozó okleveleiket, 50-50 forintot pedig négy egymást követő év Szent Márton-napján (nov. 11.) ugyanott és ugyanannál a személynél. Bármelyik részlet lerovásának bármi okból történő elmulasztása esetén Lőrinc az esedékes összeg kétszeresét köteles megfizetni, Péter

pedig a soltészség birtokába visszalép és annak jövedelmét élvezzi (fructus et quaslibet in quaslibet ipsius scultetie utilitates recipere et in usus suos convertere debeat). A felek érvénytelennek nyilvánítják egymás ellen kieszközölt bírósági okleveleiket. A fogott bírák rendelkezésére és a Chyrban-i nemes patrónusok akaratából és egyetértésével Péter feleségével együtt húsvétkor (márc. 23.) minden további igény nélkül kivonulni tartozik a birtokból (de dominio et pertinentiis suis exire et sequestrare atque evacuatam et expeditam ipsius scultetie possessionem dicto Laurentio cum suis intrando et possidendo ac fructus et quaslibet utilitates ipsius scultetie omnibus pertinentiis suis amodo et deinceps — — — percipiendo dimittere debeat et teneatur). Péter a soltészságra vonatkozó privilégialis okleveleket, amelyek állítólag Mwenbach-i Gödből fia: Zsigmond birtokában vannak, ettől köteles visszaváltani és Lőrinc számára a kijelölt napon, a löcsei plébános előtt letétbe helyezni, aki azokat az utolsó részlet lefizetése után fogja Lőrincnek átengedni. Befejezésül megállapították azokat a szabályokat, amelyek akkor érvényesülnek, ha Lőrinc a soltészságban nem látja el feladatait. (Si predictus Laurentius nobilibus et patronis, videlicet Stephano, Benedicto, Laurentio, Lamperto et Nicolao, heredibus et successoribus eorum de dicta Chyrban in officiolatu dicte scultetie, ipsis nobilibus et patronis ac iudici, iuratis, civibus, incolis, inhabitatoribus et toti universitati et communitati incolarum et inhabitatorum in dicta Chyrban iudicium et iustitiam faciendo non valeret seu in ipsis et illis predictis preesse non posset aut etiam in ipsa scultetia et eius iudicatu in tanto quibuscunque fore factis enormitatibus et excessibus peccasset et excederet, idem de iure iudicio et iustitia mediantibus in dicta scultetia atque eius possessione utilitatibus et pertinentiis suis remanere et residere non deberet, nec teneretur, in quibus partes predictae se iudicio et iustitie, quo ad predicta discutienda et decernenda ipsis iudicium et iustitiam faciendo et imperciendo dicte terre Scepswisiensis provinciali subdiderunt et serie presentium submiserunt, extunc prefatus Laurentius iuxta adiudicationem provincialem sibi factam a tempore datarum iudicii et iustitie sibi factarum dictam scultetiam unacum omnibus utilitatibus et pertinentiis suis vendere et se ab ipsis infra medii aut unius integri anni spatium sequestrare et alienatione quanto carius et utilius ac pretiosius atque pecuniam et valorem ipsorum ad se recipere, necnon hominem predictis nobilibus patronis et eorum successoribus atque iudici, iuratis totique universitati et communitati predictae Chyrban premissa et quevis premissorum singula exercere valentem et utilem ponere et locare modo predicto debeat et teneatur.) Az oklevélnek privilégialis formában történő kiállítását igéri.

Átírta a szepesi káptalan 1430. október 9. DL 65304.

70. 1421. (február 2.) (in dom. carnispriv.).

Miklós Lewcza-i plébános jelenti a szepesi éneklókanonoknak (cantori in monte Sancti Martini) mint vikáriusnak, hogy a soltészság ügyében folyó perben hozott döntése szerint Tyl Czirban-i soltész fia: Lőrinc (filius Tyle) húshagyó kedd

előtti vasárnapon (febr. 2.) letett nála 46 1/2 forintot, a másik fél azonban sem a soltészszágra vonatkozó jogok és oklevelek átadása, sem a pénz átvétele végett nem jelent meg. Mivel a futár, aki a pénzt letette, nem tudja, mit tegyen, kéri, közölje vele elhatározását.

Papíron, zárópecsét darabkájával. DL 65294. (Sub D. fasc. I. n. 3.)

71. 1422. február 18. (38. die termini, ti. oct. epiph.) Bude.

Perényi Péter országbíró a Thuroch-i konventhez. Zerenchen-i Pál fia: Benedek és István fia: Lőrinc, továbbá Zentyuan-i Lampert fia: Benedek és Sebestyén fia: Miklós panaszára Liptó (Liptouensi) megyében, különösen pedig Bocha és Kyralthotha birtokok szomszédai között újév napja előtti kedden (1421. dec. 30.) vizsgálatot tartva a királyhoz intézett jelentése szerint már megállapította, hogy Kyralthotha-i Barnabás fia: Gergely az ő Bocha nevű birtokukhoz tartozó szántóik elfoglalásával nekik több mint száz forintnyi kárt okozott, miért is őket vízkereszt ünnepének nyolcadára (jan. 13.) a királyi jelenlét elé megidézte. (Ez alkalommal a királyi ember Behaffalua-i István fia: Sándor, a konventi ember pedig Mihály pap volt.) Mivel ezen a határnapon az alperes nem jelent meg, másodsor idézze meg húsvét nyolcadára (ápr. 19.). — *Kijelölt királyi emberek*: Symon filius Nicolai vel Michael filius Mathei de Rastaka aut Alexander filius Stephani sin Michael filius Nicolai de Behafalua (!) an Andreas filius Nicolai de Benahaza. — *Hátlapján a konvent feljegyzése*: regius Alexander filius Stephani de Beharfalua, noster Michael sacerdos . . . Gregorii evocarunt ut intra.

Restaurált papíron, zárlatán az országbíró töredezett pecsétjével és a konvent töredezett pecsétfőjével. DL 65295. (Sub A. fasc. III. n. 6.)

72. 1422. március 17. (4. die evoc., ti. sab. Gregorii).

István turóci prépost és a konvent jelenti Zsigmond királynak, hogy Perényi Péter országbíró ítéletlevele értelmében megbízottjuk és a királyi ember Kyralthotha-i (!) birtokrészén húsvét nyolcadára (ápr. 19.) a király jelenléte elé megidézte Kyralthotha-i (!) Barnabás fiát: Gergelyt mint alperest a Zemrechan/Zemrechen-i Pál fia: Benedek és István fia: Lőrinc, továbbá Zentywan-i Lampert fia: Benedek és Sebestyén fia: Miklós felperesek ellen. A királyi ember: Beharfalua-i István fia: Sándor, a konvent megbízottja frater Michael sacerdos volt.

Papíron, zárópecsét darabjaival. DL 65296. (Sub A. fasc. III. n. 7.)

73. 1422. június 11. (in corp. Chr.) in Debreczen.

Zsigmond király meghagyja Scepus és Lyphtho megye ispánjainak, illetőleg alispánjainak, hogy Weinschenk (dictum) Pétert és Schyrban-i Tyl fiát: Lőrincet, akiket ő örökösikkel és javaikkal különös védelmébe fogadott, őrizték meg birtokaikban, főleg Lőrincceel, Benedekkel és Istvánnal szemben, akikről előadásuk

szerint sok kárt szenvedtek. Az oklevelet a bemutatónak visszaadni rendeli. — *A szöveg jobb felső sarkán s a pecsét alatt: Commissio propria domini regis.* (A pecsét alól csak a „commissio” szó látszik ki.) — *A hátlapon felül közelkorú írással: protectionale de Sirban.*

Papíron, a szöveg alatt papírfelzetes vörös viaszpecsét. DL 65297. (Sub D. fasc. I. n. 2.)

74. 1422. szeptember 29. (in Michaelis).

A szepesi káptalan előtt Cirban-i Hannesmechenezny/Mechenezny (dicti) János fia: Cristanus nehéz szükségükben eladja felesége: Osanna, aki Chirban-i Thil comes leánya, és leányuk: Klára beleegyezésével a Chirban-i soltésztség őket illető negyedrészt minden haszonvételével és tartozékával ugyanezen Thil comes fiának: Lőrincnek és örököseinek 60 kassai (numeri et computi Cassensis) forintért, forintját 50 új dénárral számítva.

Hártyán, hátlapján pecsét nyoma. DL 65298. (Sub D. fasc. I. n. 4.)

75. 1423. november 30. (in Andree) in Gyarmath.

Nana-i Kompolth István országbíró bizonyítja, hogy Berzenche-i Nagy (magnus) György fia: Mátyás nyugtatta Kalno-i Etreh (dictus) Gergely fiát: Mihályt 33 új forint és 33 dénár megfizetéséről, amelynek fejében Terbeded, másképp Mulyad nevű birtoka atyjánál, illetve nála volt zálogban.

XIX. századi egyszerű másolat. DL 65299. — *Eredetije DL 67306.* (váradi Török lt.)

76. 1424. augusztus 22. (III. a Bartholomei) in Sclabina.

Stiborzicz-i, másképp (alias) Bolundocz-i Stibor Nyitra megye ispánja ama 3600 forint fejében, amellyel nővérének, Rachna asszonynak (nobili domine), Balicze-i András (strenui domini) özvegyének, aki Sclabina várában lakik, valamint fiainak: Jánosnak és Prokopnak (Procopius) meg örököseinek tartozik, zálogul átengedi Arua várát (in comitatu Arauie), amely őt is zálog gyanánt illeti meg, minden opidum-ával, falujával, vámjával és joghatóságával (iurisdictionibus) mindaddig, amíg az említett összeget Sclabina vagy Arua várában vagy ahol Rachna asszony akkor tartózkodni fog, vissza nem fizeti. Aki a jelen oklevelet Rachna asszony hozzájárulásával birtokolja, azt hasonló jogok illetik meg. (Et qui presentem litteram cum ipsius domine habuerint voluntate, illi eidem ius simile competit.)

Hártyán, hártyszalagról függő pecsétje hiányzik. DL 65300. (Sub L. fasc. II. n. 3.)

77. 1425. november 18. (8. die Martini).

A szepesi káptalan előtt Thil fia: Lőrinc soltész és György fia: Péter ugyancsak Cherban-i soltész tiltakoznak az ellen, hogy Semerchen-i Pál fia:

Benedek és Sebestyén fia: Miklós nemesek az egész Cherban birtok soltészságának censusát, minden harmadik dénárt, valamint más termést és jövedelmet, amely pedig öröklés jogán őket illeti (censum ipsorum scultetialem videlicet tertium denarium totius possessionis Cherban, necnon alios fructus et proventus ipsius scultetie ipsis iure hereditatis provenire debendos) 20 év óta beszedik, ezért eltiltják őket és mindenki mást ettől.

Papíron, hátlapján viaszpecsét nyoma. *DL 65301.* (Sub D. fasc. I. n. 5.)

78. 1428. február 10. (in Scolastice).

A bácsi (Bachiensis) káptalan előtt ZenthIwan-i Simon fiának Miklósnak: fia: András egyetlen leányát: Annát férjhez adván Prozek-i Miklós fiához: Cheh Istvánhoz (Stephano filio Nicolai de Prozek Cheh dicto), ezen Cheh Istvánt minden birtokában, nevezetesen a Bács megyei ZenthIwan, Paznad, Pethrewcz, Kapolna, Wlues, Gare, Zenthemreh, Kwthwelg, Zenthkatherina, Hymeseghaz birtokokon és az országban bárhol levő örökölt birtokrészeiben fiává fogadja oly feltétellel, hogy amíg él, a birtokok jövedelmét közösen élvezik, halálával pedig azok Cheh Istvánra hárulnak.

Átírta II. Ulászló 1503. június 11. *DL 65367.*

79. 1429. február 24. (in Mathie) Cassouie.

Zsigmond király Berzewycze-i Henrik fia: Péter tárnokmesterhez. Thylmanus fia: Lőrinc Chyrban-i soltész panaszára meghagyta neki, hogy soltészsága elfoglalása ügyében Benedek és testvére: István Semerchen-i nemesek ellenében szolgáltatson igazságot, ő azonban más királyi ügyekkel (aliis nostris regiis negotiis) akadályoztatva az ügy elintézését György szepesi prépostra és Gargow-i András fiára: Péterre (de eadem Scepus) bízta. Ezek ítéletet is hoztak, majd a pert Benedek kérésére a tárnokmester elé terjesztették, amint az a bárók ítéletleveléből is kiderült. A felperes, mivel végleges döntést nem nyert, tőle kérte azt, ő azonban az ország sokkal fontosabb ügyeinek intézésével van elfoglalva, ezért meghagyja neki, hogy Lőrinc kérésére határnapot tűzve ki a feleknek, a prépost és Gargow-i Péter oklevele, s más bizonyítékok megvizsgálása után hozzon végleges ítéletet, s Lőrinc ezután őt ne zavarja (ne eundem Laurencium amodo et deinceps in prefata causa contingat nostram inquietare maiestatem). — *A szöveg felett jobb oldalt és a pecsét alatt: Commissio propria domini regis Petro filio Hericci magistro tauernicorum referente.*

Eredeti szakadozott papíron, szöveg alatt papírfelzetes vörös viaszpecsét. *DL 65302.* (Sub D. fasc. I. n. 6.) — Átírta Berzevici Péter tárnokmester 1429. július 4. *DL 65303.* *Eltérő írásmód: Berzeuicz, Tylamanus, Cherban, Zemerchen.*

80. 1429. július 4. (3. die Virg. visit.).

Berzeuicz-i Henrik fia: Péter királyi tárnokmester Zsigmond király 1429. február 24-i parancsára (*lásd a 79. sz.*) nemes bírótársaival (Tyl fia:) Lőrinc Churba-i soltész mint felperes és Nadasd-i Tamás fia: István, Zenthuan-i Lampert fia: Benedek és Sebestyén fia: Miklós, Zemerchen-i István fia: Lőrinc és Pál fia: Benedek nemesek mint alperesek közti perben úgy intézkedik, hogy a felperes régi okleveleinek erejével maradjon meg soltészsága birtokában. A dénárok harmada ügyében (in tertio autem denario) úgy dönt, hogy a nemesek censusából minden hatodik dénár a felperesé, s minden egyéb szolgálat a régi szokás szerint történik (de censu nobilium sextum denarium deberet recipere et alia omnia, prout ab antiquo consuetudine habuerunt, dominis et patronis ipsorum servire teneantur). Az egymás közt folyó pereket megszüntették, irataikat pedig érvénytelenítették, semmit sem tartva meg maguknál.

Papíron, a szöveg alatt papírfeltes ép gyűrűs pecsét. DL 65303. (Sub D. fasc. I. n. 7.)

81. 1430. október 9. (in Dyonisii).

A szepesi káptalan Weynschenk Péter Chyrban-i soltész kérésére átírja saját 1421. január 17-i oklevelét (*lásd a 69. sz.*).

Papíron, hátlapján pecsét töredéke. DL 65304. (Sub D. fasc. I. n. 8.)

82. 1431. március 18. (dom. prima Quadrag. puta Judica Domine) Tschirban.

Tamás fia: István, Lőrinc és Benedek, másik Benedek és Miklós Tschirban-i örökösök (heredes) Györgyhöz, a Szent Márton-egyház prépostjához és Betlemfalua-i Porkoláb (castellanus) Mártonhoz (nobili viro). Szent Mihály-nap előtt Tyl fia: Lőrinc Tschirban-i soltész feldúltan (mente satis perturbata) panaszkodott előttük, hogy sógora (sororius): Tschirban-ból való Weynschenk (dictus) Péter őt György prépost elé perbe idézte, majd kérte őket, hogy a pernek eléjük történő visszaküldését követeljék (ad nos seu iurisdictionem nostram postulare deberemus remitti), ígervén, hogy döntésüknek aláveti magát. Ők ekkor kérésükkel egyik familiárisukat küldték a préposthoz, aki azt teljesítette is. A kijelölt határnapon, Szent Mihály nyolcadán (okt. 6.) Tschirban-ban, miután összehívták és maguk mellé vettek tisztos férfiakat, Lőrinc előadta, hogy Péter már több esztendeje az ő soltészságában, amely atyai és örökölt jogon hárult reá, tartózkodik (resedisset), és onnan az ő kárára még nem távozott el, s kérte, hogy kényszerítsék őt erre. Erre Péter kijelentette, hogy kész eltávozni onnan, ha Lőrinc írásos ígéretének eleget tesz (*vö. 69. sz.*). Erre ők új határnapul Szent Márton nyolcadát (nov. 18.) jelölték kihangsúlyozva, hogy nagyon kedvükre lenne (multum esset de beneplacito ac consensu nostro), ha addig fogott bírák közbenjöttével békésen kiegyeznének. A terminuson Tschirban nevű birtokokon ugyanazokkal a bírótársakkal törvényszéket ülven (sedentes pro tribunali) Péter hiába várt az elégtételadásra, mert Lőrinc nem jelent meg, elutasítva joghatóságukat, amelyet előzőleg szóval és

tettel elfogadott (renuens iurisdictionem nostram, quam tamen prius verbis ac factis approbavit). Ezért őt hat márka bírságban és a költségekben (in expensis) elmarasztalják, az ügyet pedig eléjük visszaküldik, hogy Brisewice-i Péter tárnokmester megbízása értelmében abban ítéletet mondjanak. — *Bíróársak*: Márton Luchina-i plébános, Pál vámos (teloniatore) és Mátyás kovács (faber) ugyanonnan, Cristol felső Sonaw-i comes, György Tylnbaw-i soltész esküdtjeivel, Jakab ...ldin-i soltész, Mátyás Tschirban-i plébános.

Szakadozott papíron, a szöveg alatt ép köriratos pecsét. DL 65305. (Sub D. fasc. I. n. 11.)

83. 1431. április 7. (sab. a. Quasi modo).

Tamás fia: István, Lőrinc és Benedek, másik Benedek és Miklós Tschirban-i örökösök (heredes) György szepesi (Scepusiensis) préposthoz. Tyl fia: Lőrinc Tschirban-i soltész sógorát (sororius): Weynschenk (vocatum) Pétert több vádaskodás után bevádolta, hogy bár fogott bírák ítélete szerint a soltészsági házból (de domo seu habitatione scultetie) ki kellett volna költöznie, ezt nem tette meg. Az ügyet megvizsgálva, majd az egész közösség, főleg az esküdtek igazmondó jelentéséből (ex relatu veridico fere totius communitatis et presertim omnium iuratorum) megállapították, hogy Péter majd három éve elhagyva a soltészsági házat, másik házban lakott, amidőn azonban Lőrinc vonakodott a szepesi káptalan oklevele értelmében kötelezettségeinek eleget tenni, visszaköltözött oda.

Papíron, a szöveg alatt ép, köriratos pecsét. DL 65306. (Sub D. fasc. I. n. 10.)

84. 1431. május 5. (sab. p. inv. crucis) apud ecclesiam nostram Beati Martini Scepusiensis.

György szepesi (Scepusiensis) prépost Tamás fiának: Istvánnak, Lőrincnek és Benedeknek, másik Benedeknek és Miklósnak, a Chyrban-i örökösöknek (nobilibus viris). Mivel Chyrban-i Weynsenk Péter a Thilmannus fia: Lőrinc (Laurentio Thilmanni) Chirban-i soltésszal a soltészság miatt előtte folytatott perét megnyerte, őt mindaddig őrizték meg a soltészság birtokában, amíg elégtételt nem kap Lőrinctől.

Papíron, a szöveg alatt keresztformára elmázolt zöld viaszba nyomott papírfelzetes címeres pecsét. DL 65307. (Sub D. fasc. I. n. 9.)

85. 1433. március 11. (11. die Mart. videlicet f. IV. p. Reminiscere).

Tyl fia: Lőrinc Schirban-i soltész végrendelete, amelyet saját házában halálos betegségben fekvve, de ép elmével tett. Az itteni Szent András-egyháznak hagyja soltészsága minden jövedelmének negyedét, hogy csütörtökönként misét mondjanak Krisztus testének tiszteletére (de corpore Christi), a jövedelem többi, háromnegyed részét pedig a Stollen-i Szűz Máriáról nevezett bencés monostornak és fraterének. Ekkor az ott álló tanúk megkérdezték, miként adhatott mindent

oda? Erre ő azt válaszolta: tíz évvel ezelőtt azért hagyta rájuk, mert a rendtársuk volt, és megengedték neki, hogy elmenjen, végezze munkáját és ismét visszatérhesen, ezért adta a háromnegyed részt nekik. (Quomodo posset hoc facere tunc ne omnia posset legare illuc. Ubi ipse incontinenti dixit allegans rationem, quod ante decem annos illud legasset pro eo etiam, quod esset confrater eorum de ordine eodem, quod sibi liberam licentiam dedissent exeundi et facta ac labores ipsius exercendi et iterum reintrandi. Ideo ipse alias tres integras partes omnium bonorum et proventuum ipsius scultetie dicto monasterio et fratribus suis perpetue legavit percipiendas et tenendas.) Egyszersmind hozzátette, hogy sógora: Weynschenke Péter ezzel nem értett egyet, mert neki és nővérenek részét még nem adta ki, majd a tanúkhöz fordult: Ismert előttetek és az egész falu előtt, hogy Péternek és nővérenek részét illetően eleget tettem a plébános házában a plébános jelenlétében, így a továbbiakban akadályt nem támaszthatnak. Kijelentette, hogy privilégiumai és egyéb iratai György szepesi prépostnál vannak. A hagyaték háromnegyed részéből adjanak nővérenek: Osannanak, aki sokat tett érdekében, 200 forintot szepesi számítás szerint (computi terre Scepusiensis) s ugyanebből a részből fizessék ki valamennyi tartozását, s ami megmaradt, legyen a monostoré. — *Jelen voltak:* Mathia plebano, Johanne vitrico ecclesie, Nicolao sutore, Nicolao Petrolen iuratis civibus et Johanne Henczen hospite de dicta Schirban.

Átírta Odorini András szepesi vikárius 1436. március 9. DL 65308.

86. 1435. november 18. (44. die oct. Mych.).

Bathor-i István országbíró a Kalno-i Ethreh fia: Gergely fia: Mihály felperes ellenében Berzenche-i György fia: Mátyás alperes által bemutatott, a váci káptalan által 1347. január 17-én kiadott oklevelet Kalno és Berzenche birtokok határáról (lásd a 41. sz.) a felperes részére átírja.

Hiányos, hibás XIX. századi másolat. DL 65380. — *Eredetije DL 67316.*

87. 1436. március 9. (9. mensis Martis).

Odorini (de Odorino) András artium liberalium magister, a Szent Mártonról nevezett Scepus-i társas egyház olvasókanonokja, Stok János doctor medicine, szepesi prépostnak lelkiekben való általános vikáriusa és ügyhallgatója (auditor causarum generalis)¹ bizonyítja, hogy a prépost Filka-i Ymmelman Miklósnak (providus) néhai Tyl Schirban-i soltész leánya: Margit, továbbá ennek fiai: Orbán, Péter és János nevében előadott panaszára a Szűz Máriáról nevezett Stollen-i bencés monostor perjelét és konventjét megidézttette, mert a panaszosok aggódnak, hogy a Schirban-i soltészásra vonatkozó okleveleik, amelyeket néhai Lőrinc, Tyl fia, a Schirban-i soltész őrizetükre bízott, továbbá Lőrinc végrendelete idegen kézbe juthatnak. A határnapon, Primus és Felicián vértanúk napján a múlt esztendőben (1435. jún. 9.) a perjel és a monostor megbízottja: Ferenc fráter Orbánnak, a panaszosok képviselőjének jelenlétében zárt dobozban (pixis) a prépostnak átadta

az okleveleket, amelyeket azután ez pecsétjével lezárva, megőrzés végett a szepesi örkanonokra bízta, s egyszersmind előadta, hogy Lőrinc végrendelete egykori gyóntatója: Mátyás, a korábbi Schirban-i plébános kezében van. Mátyás mostani plébániájából, Topparcz-ból Keresztelő Szent János-nap utáni szerdára (jún. 29.) megidézttetvén, felmutatta az 1433. március 11-én kelt végrendeletet, amelyet a vikárius szóról szóra átirat (lásd a 85. sz.). A felperesek nevében Orbán megtámadva a végrendeletet kétségbe vonta, hogy a bemutatott irat végrendeletnek és hitelesnek volna tekinthető, mire János prépost elrendelte az abban tanúként szereplők kihallgatását. A kitűzött határnapon, Mihály-nap utáni pénteken (1435. szept. 30.) Ferenc szerzetes a perjel és a Stollen-i monostor, János Schirban-i plébános a maga nevében, másrésről Orbán — a maga, anyja és testvérei nevében is — jelentek meg, továbbá Benedek és másik Benedek Schirban-i nemesek; az utóbbiak felmutatták Szentmiklós város (civitas de Sancto Nicolao comitatus de Lypto) bírájának és esküdteinek pecsétje alatt kiadott oklevelét, amely szerint Weynschenke Péter, Margit férje, valamint Orbán, Péter és János apja eladta Lőrincnek Margit teljes soldészsági részét. Ferenc frater és János plébános azt állították, hogy Orbán — bár előzőleg megtámadta a végrendeletet — elismerte érvényességét, mivel a monostorral a háromnegyed rész felől nem nemes fogott bírák (providus probus vir) előtt egyezséget kötött. Orbán ezt tagadta, egyben vállalta, hogy előállítja megbízóit, hogy hagyják jóvá eddigi tevékenységét, de ugyanezt kérte a Stollen-i perjeltől is. Orbán anyja és testvérei ratifikálták mindazt, amit Orbán nevükben a per folyamán tett, s továbbra is őt bízták meg ügyvédjüknek. Ugyanezt tette Mihály perjel Ferenc szerzetes tevékenységét illetően, s valamennyien ítéletet kértek. Minthogy a tanúk vallomásaiból, privilégiumokból, más oklevelekből és a felek allegációiból kétségtelen, hogy Lőrinc érvényes végrendeletet tett, de a Margitot illető résznek a megvásárlása nem teljesen bizonyult be, az oklevelekből meg bizonyos, hogy Lőrinc nővérétől, Tyl leányától: Osanna-tól viszont megvásárolta a negyedrészt, maga Lőrinc pedig a háromnegyedrészt teljes felének a birtokába lépett örökléssel, s így afelől végrendelkezhetett, ezért a vikárius a káptalan tagjaival együtt Luca napját követő pénteken (1435. dec. 16.) úgy ítélte, hogy a soldészság jövedelmeinek fele, valamint a másik fél negyede a monostort és a plébánost illeti meg, mégpedig oly módon, hogy ennek az egésznek a negyede jut a plébánosnak, háromnegyede pedig a monostornak. A jövedelmek másik felének háromnegyede unacum aliis iuribus et pertinentiis dicte scultetie iure successionis hereditare(!) Margitot illeti meg. (Az ítélet szövege külön megfogalmazva van beillesztve a vikáriusi oklevél szövegében.) — Az oklevelet Hawilswerde/Hawelswerde-i Goldberg János fia: Jakab prágai egyházmegyei klerikus, császári közjegyzővel foglaltatta írásba, aki az oklevelet záradékával és közjegyzői jelvényével látta el a vikárius lakásának szobájában. — *Tanúk*: Specht Miklós örkanonok, Kezmark-i Péter, Ros János és Nyzicz-i Fülöp kanonokok, Epperies-i Bertalan lektori káplán, Péter, a lector familiárisa.

Hártyán, közjegyzői jeggyel, az olvasókanonok kenderfonálról függő, barna viaszba nyomott zöld gyűrűspecstjének maradványával. DL 65308. (Sub C. fasc. I. n. 12.) — ¹ perek vizsgálója.

88. 1436. augusztus 29. (in decol. Joh. bapt.).

István turóci prépost és a konvent előtt Ferenc frater, a Scepus megyei Stolen-i Szűz Máriáról nevezett bencés monostor perjelének, Mihálynak és a konventnek a nevében a Liptó (Liptouiensi) megyei Czorba birtokon lévő soltészsági részeit minden haszonvételével és tartozékával, telekhellyel, művelt és műveletlen földekkel, rétekkel, malomépitményekkel, mindennemű haszonvételek összességével (cum cunctis utilitatibus et pertinentiis, loco sessionali, terris cultis et incultis, pratis, molendini emolumentis ac quibusvis aliarum utilitatum integritatibus) átengedi Nadasth-i Tamás fia: István, Smrechen-i Lőrinc, Benedek, Senth Iwan-i Benedek, Miklós és János nemeseknek, a teljes tulajdonjogot (totum ius et domini proprietatem) rájuk ruházva, egyrészt mert a visszaváltás joga a nemeseket illeti (memoratorum nobilium redemptioni pertinere fore viderentur), másrészt pedig illő pénzbeli ellenérték fejében. A soltészságot Lőrinc, az egykori Czorba-i soltész lelki üdvéért végrendeletileg a monostorra és a Szent András-egyházra hagyta azzal a felhatalmazással, hogy adósságai kifizetése után azt szabadon értékesíthetik, azonban igen hosszadalmas perbe bonyolódtak miatta, míg végül a szepesi káptalan ítélete értelmében a soltészság jövedelmeinek fele és a másik fél negyede (media pars cum parte octava) jutott nekik.

Kopott, rongált hártán, selyemzsinórról függő pecsét töredékével. DL 65309. (Sub D. fasc. I. n. 13.)

89. 1436. november 18. (dom. a. Elyzab[et]) Bude.

Bathor-i István országbíró felkéri a váci káptalant, hogy járják meg Kalno-i Etreh fia: Gergely fia: Mihály Nógrád megyei Kalno-i birtokához tartozó Babapathaka nevű részt, s határolják el Berzencze-i György fia: Mátyás Berzencze-i birtokától.

Átírta a váci káptalan 1436. december 19. XVIII. századi egyszerű másolat. DL 65310. Az átíró oklevél *eredetije* DL 67326.

90. 1436. december 19. (15. die reamb., ti. IV. a. Nicolai).

A váci káptalan bizonyítja, hogy Bathor-i István országbíró 1436. november 18-i felkérésére (*lásd a 89. sz.*) a kiküldöttek megjárták a Kalno birtokhoz tartozó Babapataka nevű rész Berzencze birtok felé eső határait, s leírja a határokat. — Méltóságosor.

XVIII. századi egyszerű másolat. DL 65310. — *Eredetije* DL 67326. (váradi Török lt.)

91. 1439. június 11. (8. die corp. Christi) Bude.

Albert király meghagyja a budai káptalannak, hogy küldje ki megbízottját, akinek jelenlétében a királyi ember iktassa be ZenthIuanzerky-i Fysthes Domokos fiát: Bálintot és Tamás fiát: Miklóst a Fejér megyei Zenthiwanzerk faluban levő birtokrészekbe és Othferthew, Fyzestelek, Petherrethe prédiomokba, amelyeknek

ők, valamint Bálint testvére: ugyancsak Fysthes János, Miklós testvérei: János és Máté, osztályos atyafiaik, név szerint Ágoston fiai: János, Benedek, Mihály, István, valamint János fia: Gergely a birtokosai, s amelyeket a királyi joggal együtt szolgálataik elismeréséül új adományul adott nekik. — *Kijelölt királyi emberek:* Sigismundus de Wan, Johannes et Ladislaus sin Jacobus filii Mathei de Capolna.

Átírta a budai káptalan 1439. július 11. DL 65312.

92. 1439. június 28. (dom. p. nat. Joh. bap.) Buda.

Albert király kérésükre és hűséges szolgálataikra való tekintettel Zwnyug-i Miklós fiának: Bálintnak, ZenthIwan-i György fiainak: Máténak és Istvánnak, Bwd-i Irineus fiának: Demeter diáknak adja új adomány címén a Fejér megyei ZenthIwan, más néven Zerk birtokon és Romantheleke prediumban levő birtokrészeit, amelyeknek eddig is békés birtokában voltak, a bennük rejlő királyi joggal együtt. — *A szöveg felett jobb oldalon és a pecsét alatt kancelláriai feljegyzés:* De comissione propria domini regis.

Hártyán, a szöveg alatt papírfelzetes vörös viaszpecsét maradványai. DL 65311. (Sub F. fasc. I. n. 2.)

93. 1439. július 11. (16. die diei introduc. ti. f. VI. a. Lad.).

A budai káptalan bizonyítja, hogy Albert király 1439. június 11-i parancsára (*lásd a 91. sz.*) megbízottja jelenlétében a királyi ember beiktatta Bálintot, Miklóst, mindkét Jánost, másik Jánost, továbbá Mátét, Benedeket, Mihályt, Istvánt és Gergelyt Zenthianzerky birtokon levő birtokrészeikbe, kivéve Domokos részének harmadát, amely miatt ZenthIuanzerky-i Máté ellentmondott, továbbá Othferthew és Fyzesteleke prédiумokba, míg a Petherrethe pusztába való beiktatás ellen Lewa-i Chee Péter nevében Zenthkyral-i Mihály ellentmondott. — *Szomszédok voltak:* Zwnyog-i Benedek fia Pál, Bankhaza-i Lengel (dictus) Márk fia Miklós, Péter fia János, Lukács fiai János és Bálint, Péter fia György, Andreas Magnus. — *Királyi ember:* Kapulna-i Máté fia: Jakab. — *A káptalan megbízottja:* Blasius plebanus, chori ecclesie nostre prebendarius. — Bálint olvasó-, Imre éneklő-, András örkanonok, Nyarhyd-i Dénes, Buda-i Dénes, Eberhardus, Kylianus, Jakab, Imre mesterek, kanonokok.

Rongált hártán, függőpecsétje leszakadt. DL 65312. (Jelzet nélkül.)

94. 1440. április 22. (f. VI. a. Georg.) Bude.

Hedrehwara-i Lőrinc nádor, a kunok bírása felkéri a budai káptalant, hogy küldje ki megbízottját, akinek jelenlétében a nádori ember Bwd-i Demeter deákot, Zywnyogh-i Miklós fiát: Bálintot, ZenthIwan-i György fiait: Mátét és Istvánt iktassa be a Fejér megyei (Albensi) ZenthIwan, másnéven Zerk birtokon levő birtokrészeik, az itteni királyi jog és Romantheleke, valamint Weth prédiумok birtokába, amelyek őket új adomány címén illetik meg. — *Kijelölt nádori emberek:*

Valentinus vel Johannes filii Dominici sin Benedictus seu Johannes filii Augustini de Zenth Iwan predicta seu Nicolaus Lengel sive Stephanus filius Ambrosii de Bankhaza aut Anthonius filius Pauli neve Albertus filius Demetrii de dicta Zywnyogh.

Átírta a budai káptalan 1440. június 13. DL 65313.

95. 1440. június 13. (16. die diei introduc. ti. dom. p. corp. Christi).

A budai káptalan bizonyítja, hogy Hedrehwara-i Lőrinc nádor 1440. április 22-i parancsára (lásd a 94. sz.) megbízottja, Bereck mester kanonok és Bankhaza-i Ambrus fia István nádori ember ellenmondás nélkül királyi új adomány jogán beiktatta Demeter deákot, Bálintot, Mátét és Istvánt ZenthIwan birtokon levő részek és a mandátumban említett prédiumpok birtokába. — *Szomszédok voltak:* ZenthIwan-i Péter fia: János, János fia: Domonkos és ennek fia: Bálint, Imre fia: Ágoston és fiai: János diák és Benedek, Tamás fiai: Miklós és János; Bankhaza-i Lengel (dictus) Miklós, Kapolna-i Máté fia: Jakab. — Bálint olvasó-, Mátyás éneklő-, András örkanonok, Eberhardus, Budai (Budensis) Dénes, Kylianus, Pál, Imre, Jakab, István mesterek, kanonokok.

Hártyán, függőpecsétje hiányzik. DL 65313. (Sub F. fasc. I. n. 3.)

96. 1442. október 2. (f. III. p. Mich.).

István Thurecz-i prépost és konventje előtt a Liptó megyei SenthIwan-i Sebestyén fia: Miklós (de comitatu Liptouiensi) tiltakozásképpen előadja, hogy Miklós esztergomi (Strigoniensis) vikárius ítélete értelmében Andresfalwa-i Jakab fiától: Andrástól (strenuo viro) meg unokatestvéreitől (fratruelibus), János fiaitól: Györgytől és Miklóstól hitbér és jegyajándék járt volna anyjának nővére (matertere): Katalin (néhai Jakab felesége, az akkori liptói comes: Egyed fia: János leánya) után, azonban közben János fiai: György és Miklós Andresfalwa-i Miklós fiának: Pongrácnak szolgálatába kerültek, aki az országban viszályokat és háborúkat okozott (Pangraccio filio Nicolay de dicta Andresfalwa in servitium fuerunt commendati, tunc temporis autem idem Pangraccius in regno Hungarie dissessiones et gwerras suscitabat), őt is fenyegette, s bár fogott bírák döntése alapján száz aranyforintban kiegyezett, a nevezettek semmit sem fizettek neki. Tiltakozásával biztosítani kívánta, hogy ő és utódai e jogaiktól megfosztva ne legyenek.

XV. századi egyszerű másolat, papíron. DL 65314. (Sub A. fasc. III. n. 9.)

97. 1445. január 22. (f. VI. a. conv. Pauli ap.).

A turóci konvent előtt egyrésről a Liptó megyei (comitatus Liphowiensis) SentIwan-i Miklós fiai: János deák, István, Péter, András, Dénes és Balázs, továbbá Péter fia: János, másrésről osztályos atyafiuk, SenthIwan-i Lampert fia: Benedek,

akinek anyja a Sáros megyei Rosskowen-i Erzsébet (domina Elizabeth vocata filia videlicet de filiabus nobilium de Rosskowen comitatus utputa de Saross), továbbá Benedek felesége: Margit, aki Vyfalu-i Antal leánya, megegyeznek fogott bírák közbenjárására egyrészt a Benedek által véletlenül megölt Miklósnak, János diák és testvérei apjának halála, másrészt Benedek anyjának: Erzsébetnek és feleségének hitbére és jegyajándéka ügyében, amelyekre Benedek házasságának terméketlensége miatt emeltek igényt a Senthivan-iak (tum vero iurium dotalitiarum et rerum paraffernalium pretactarum dominarum ... universis portionibus et iuribus possessionariis prealegatorum Lamperti et per consequens Benedicti dominorum et maritorum earundem, nunc super eosdem Johannem filium Petri et ... filios Nicolai iam ob sterilitatem et defectum prolis prescriptorum Benedicti et domine Margarethe deveniendis). Miklós fiai elismerik, hogy Benedek pénzfizetéssel kárpótolta őket apjuk haláláért, másrészt meg Benedek és felesége nyugtatják őket a hitbér és jegyajándék címén kapott pénz befizetése ügyében.

Hártyán, selyemzsinórról függő pecséttel. DL 65315. (Sub A. fasc. III. n. 10.)

98. 1445. szeptember 8. (in nat. Virg.) Buda.

Hedrehuara-i Lőrinc nádor, a kunok bírása meghagyja a budai káptalannak Zenthivan-i más néven Zerk-i György gyermekei: Máté, István, Anasztázia, aki Bwd-i Demeter deák felesége, továbbá ZenthIwan-i Thwnya (dictus) Miklós fia: Bálint kérésére, hogy a ZenthIwan más néven Zerk birtokon lévő birtokrészükre, továbbá Romantheleke és Weth nevű prédiумаikra vonatkozó okleveleket levéltárában kikerestetve, azokat átírásban adja ki számukra.

Átírta a budai káptalan 1445. szeptember 21. DL 65316.

99. 1445. szeptember 21. (in Mathei).

A budai káptalan Hedrehuara-i Lőrinc nádor, a kunok bírása 1445. szeptember 8-i parancsára (lásd a 98. sz.) kikerestette levéltárában (in nostra sacristia seu conservatorio) 1326-i oklevelét és ezt átírja (lásd a 31. sz.).

Hártyán, függőpecsétje hiányzik. DL 65316. (Sub F. fasc. I. n. 4.)

100. [1445 körül]

A szepesi káptalan előtt a Zenthivan-i család tagjai, köztük Benedek, Péter és László, azután László fia: Péter fia: János, továbbá Lőrinc fiai: László... tiltakoznak a Kyshybe-ben levő birtokrész elfoglalása miatt.

Restaurált papíron, amelynek egy része hiányzik, hátlapján pecsét darabkái. DL 65382. (Régi jelzete nincs.)

101. 1449. június 22. (dom. a. nat. Joh. bapt.) Buda.

Hwnyad-i János kormányzó (nomine et in persona serenissimi principis domini Ladislai electi nati condam domini Alberti regis Hungarie etc. eiusdem regni gubernator) Sary-i Péter mester által Magyarország szent koronájának és neki tett szolgálatokért és érdemeiért, amelyeket a törökök elleni harcokban javait nem kímélve szerzett, fogságnak és sebesüléseknek is kitevé magát, neki és testvéreinek (carnalibus): Sary-i néhai Tholuay (dictus) László fiainak: Barnabásnak, Fábián-nak, Gellértnek, valamint osztályos testvéreinek: Mag (dictus) Balázs fiainak: Andrásnak, Zsigmondnak és Tamásnak, továbbá Dabas-i Demeternek, Zewke Mihálynak, Bolgar Péternek, Bwd-i Demeter deáknak, Gyon-i Gergelynek és örököseiknek pallosjogot adományoz kormányzói hatalma folytán, amelyet a főpapok és a bárók választásából gyakorol (auctoritate gubernationis nostre, qua ex electione universorum dominorum prelatorum et baronum fungimur), felhatalmazva Sary Pétert és testvéreit, hogy birtokaikon, úm. a Pest (Pestiensi) megyei Sary-ban, a Pilis (Pilisensi) megyei Felkezew-ben, a Fejér megyei Solt széki (Albensi sedis Solth) Certhewhaza-ban, a Pest megyei Mentheleke prédiumban, a Dabas-iak Dabason, Demeter deák a Pest megyei Bud-on és a Fejér megyei Zenth Iwan-ban, a Gyon-iak a Pest megyei Gyon-on akasztófát és kereket állíthassanak fel, s tolvajokat, rablókat és más gonosztevőket közbüntettekben (fures, latrones, vispilones ceterosque malos et nocivos homines in publicis causis criminalibus reprehendendis) az ország szokása szerint megyei és rendes bírák felkérése nélkül (absque quorumvis iudicum parochialium et ordinariorum requisitione) kivégezethessék.

Hártyán, a szöveg alatt rányomott vörös viaszpecsét nyoma. DL 65317. (Sub F. fasc. I. n. 5.)

102. 1457. május 11. (f. IV. p. Stanislai) Buda.

Liechtenstainer Herlich és Pamchircher András kötelezik magukat, hogy mivel másik oklevelükben név szerint felsorolt társaikkal együtt nem tudtak eleget tenni karácsony körül keresztény hitükre (fide Christiana) vállalt, írásukba foglalt azon kötelezettségeiknek, hogy Liptai Lászlónak és 75 fegyveres lovas társának (egregio Ladizlao Liptai cum suis complicibus sibi associatis puta ad septuaginta V equestres se more armato extendentis) zsoldjuk (stipendium) és káraik megtérítése fejében böjtközép ünnepén (márc. 23.) Nagyszombat városban (in civitate Ternaviensi) készpénzzel fizetnek, most ők ketten keresztény hitükre ismét megfogadják, hogy a reájuk eső részt a legközelebbi vasárnapon, ti. pünkösd ünnepén (in festo videlicet Spiritus sancti jún. 5.) Liptai-nak vagy a jelen levél felmutatójának Nagyszombatban vagy Owar oppidumban megfizetik, amit ha elmulasztanak, az előző oklevelükben vállalt kötelezettség és hitszegés nehezedik rájuk.

Papíron, a szöveg alatt két pecsét nyoma. DL 65318. (Sub F. fasc. II. n. 8.)

103. 1459. szeptember 21. (in Mathei ap. et ev.) Buda.

Mátyás király Zentywan-i Mihály (egregius) által Magyarország koronájának és neki magának különböző helyeken és időben tett szolgálatai során szerzett érdemekért neki és testvéreinek (fratribus carnalibus): Kapolna-i Benedeknek, János deáknak és Jakabnak adja azt a most keletkezett szigetet, amelytől keletre a király Chepel nevű szigete, északról pedig a budai Szent János-kolostorral szemben lakó beginák Daak nevű szigete van (quandam insulam pronunc procreatam et de novo adinventam in contigua vicinitate insularum nostre Chepel ab orientali et dominarum beginarum ex opposito claustris Sancti Johannis ewangeliste in civitate nostra Budensi constructi commorantium Daak vocato^a ab aquilonari partibus existentem). — *Az oklevél felső jobb sarkában:* Relatio Johannis de Labathlan comitis Siculorum. — *A jobb alsó sarokban:* Lecta. — *A hátlapon:* R(egestra)-ta M P H.

Hártyán, a szöveg alatt papírfelzetes elmosódott vörös viaszpecsét. DL 65319. (Sub F. fasc. I. n. 6.)—

^a Helyesen: vocate vgy vocatarum.

104. 1459. szeptember 21. (in Mathei ap. et ew.) Buda.

Mátyás király meghagyja a fehérvári (de Alba) keresztesek konventjének, hogy küldje ki megbízottját, akinek jelenlétében a királyi ember iktassa be Zenth Iwan-i Mihályt (egregius) és testvéreit: Kapolna-i Benedeket, János deákot és Jakabot annak a szigetnek a birtokába, amely Chepel és a budai Szent János-kolostorral szemben lakó beginák (beginarum ex oposito claustris Sancti Johannis ewangeliste in civitate nostra Budensi constructi) Daak nevű szigete között újonnan keletkezett, s annak minden tartozékába, az ellentmondókat pedig idézzék a királyi személyes jelenlét elé. — *Kijelölt királyi emberek:* Nicolaus de Rada aut Jacobus Poka vel Johannes de Maioshaza sin Anthonius Jofeldi de Day seu Valentinus Zwniogh.

Átírta a fehérvári keresztesek konventje 1459. október 13. DL 65320.

105. 1459. október 13. (16. die diei introduc. ti. 2. die Chozme et Dam.).

A fehérvári keresztesek konventje bizonyítja, hogy Mátyás király 1459. szeptember 21. parancsára (*lásd a 104. sz.*) megbízottja: István frater keresztes, konventi tag jelenlétében Maioshaza-i Poka Jakab királyi ember Zenth Iwan-i Mihályt, valamint Kapolna-i Benedeket, János deákot s Jakabot ellentmondás nélkül beiktatta a sziget birtokába. — *Szomszédok:* Johanne et Nicolao Poka ac altero Johanne Symon de Maioshaza, Paulo de Jakaphaza, Sigismundo et Ambrosio de Wnian. — *Konventi tagok:* fratribus Johanne de Gwth preceptore, Mathia lectore, Stephano custode et Clemente cantore.

Hártyán, selyemzsinóron függő, teljesen lekopott pecséttel. DL 65320. (Sub F. fasc. I. n. 7.)

106. 1460. január 9. (f. IV. p. epiphaniarum) in Likawa.

Komorow-i Péter liptói (Liptouiensis) és árvai (Arwensis) ispán residens in Likawa bizonyítja, hogy Szentiváni (de Sancto Johanne) István nemes ártatlan abban, amivel Kozorowsky nemes (terigenum nobilem) vádolja, mintha az ő ösztönzésére börtönözte volna be a szentmiklósi erődítmény építésekor (citra vallationem fortalitií Sancti Nicolai etc. nuperime preteritam) a levéllel odaküldött Gergely Smreczany-i jobbágyot.

Papíron, a szöveg alatt viaszpecsét nyoma. DL 65321. (Sub A. fasc. III. n. 11.)

107. [1460—1461] Zólyomlipcse (in castro Lipcz Zoliensi).

Gergely Carbaui comese, Lipcz vár kapitánya bizonyítja, hogy a Brizna Banya-ból való Dulowicz Márton alaptalanul vádolta a Liptow megyei Senth-Iwan-i István nemest az ő megsebesítésével és megveretésével, ami abban az időben történt, amidőn Brizna Banya erődítése épült és neki átadták (fortalitiium in Brizna Banya erat edificatum per quosdam et manibus nostris sub redimitione traditum et assignatum). István ugyanis akkor az ő famulusa, nem pedig a vár kapitánya volt. akinek a rendeletéből történt a dolog Márton érdemei szerint (iuxta meritum predicti Martini).

Szakadozott papíron, a szöveg alatt vörös viaszpecsét nyoma. DL 65381. (Sub A. fasc. IV. n. 3.)

108. 1461. április 13. (f. II. p. dom. Quasi modo.).

A budai káptalan előtt Kapolna-i Jakab és fia: Miklós Jakab másik fia: Sebestyén nevében is, másrésztől ZentIwan-i Mihály és János deák a maguk és az utóbbi fia: Miklós, továbbá néhai Benedek fia: Mihály nevében is egymást kölcsönösen osztályos testvéreiknek fogadják szerzett és szerzendő birtokaikban, nevezetesen Kapolna-i Jakab részéről a Fejér (Albensi) megyei Kapolna birtokban s Chalka, Deed, Day és Katholt prédiümokban, a Pest (Pesthiensi) megyei Kalwa birtokban, ZentIwan-i Mihály és János részéről a Fejér megyei Zenth(Iwan)-ban, a Csanád (Chanadiensi) megyei Zenthkyral-ban, a Bodrog (de Bodrog) megyei Barthan, Pysky, Deed, Thatharew, Paztho (?), Zenthgewrg et Warasd nevű birtokokban levő birtokrészeikben. Ha valamelyik fél örökösök nélkül hunyna el, minden birtokjogát a másik fél örökli. Végül kötelezik magukat, hogy egymást kölcsönösen beiktattatják birtokaikba.

Átírta Mátyás király 1466. október 28. DL 65331.

109. 1462. február 18. (f. V. p. Valentini) Buda.

Mátyás király ZenthIwan-i Mihály (egregius) érdemeiért neki, valamint testvéreinek (carnali): Kapolna-i János deáknak és unokatestvéreinek (patrueli fratribus): Kapolna-i Jakabnak adja a Fejér megyei (Albensi) Chalka és a Pest megyei (Pestiensi) Sikondfelde nevű prédiümokban (esetlegesen) rejlő királyi jogot

és minden tartozékukat. — *Az oklevél felső jobb sarkában: Relatio Ladislai de Dombo magistri curie regie.* — *A hátlapon: R^{ta} M K (magister Kemedi).*

Hártyán, a szöveg alatt papírfelzetes piros viaszpecsét. DL 65322. (Sub F. fasc. I. n. 8.) — Átírta Mátyás király 1467. március 20. (DL 65333.) Eltérő írásmód: Sykondfelde. Az átírásban ez oklevél kelte: feria secunda proxima post festum Beati Valentini martiris (február 15.).

110. 1462. február 18. (f. V. p. Valentini) Buda.

Mátyás király meghagyja a kalocsai (Colocensis) káptalannak, hogy küldje ki megbízottját, akinek jelenlétében a királyi ember iktassa be ZenthIwan-i Mihályt (egregius) és testvérét: János deákot, továbbá unokatestvérét; Kapolna-i Jakobot a Fejér megyei Chalka és a Pest megyei Sykondfelde prédiumpokban rejlő királyi jog birtokába. — *Kijelölt királyi emberek:* Demetrius de Budy vel Nicolaus aut Blasius sin Mathias de Rada seu Nicolaus Poka de Mayoshaza sive Paulus de Zwnyogh neve Valentinus Fysthes seu Ladislaus litteratus de ZenthIwan.

Átírta a kalocsai káptalan 1462. május 20., amelyet Mátyás királynak 1467. március 20-án kelt oklevele tartott fenn. DL 65333.

111. 1462. május 20. (15. diei introd. ti. f. V. p. inv. crucis).

A kalocsai (Colocensis) káptalan bizonyítja, hogy Mátyás király 1462. február 18-i utasítására (*lásd a 110. sz.*) megbízottja: András mester kanonok és Mayoshaza-i Poka Jakab királyi ember ellentmondás nélkül beiktatták a kereszt megtalálásának ünnepe utáni csütörtökön (máj. 6.) a Fejér (Albensi) megyei Chalka predium királyi jogának birtokába ZenthIwan-i Mihályt, János deákot és Kapolna-i Jakobot. — *A jelen volt szomszédok:* Johanne filio Simonis de dicta Maioshaza, Sigismundo Wany de eadem, Blasio de Rada, Georgius Kaldy de Bankhaza et Nicolaus de Ilbew. — *Méltóságosor:* István prépost, Sebestyén olvasó-, Gergely éneklő-, Benedek örkanonok, János székesegyházi, Nagwelgh-i Mihály bodrogi főesperesek.

Átírta Mátyás király 1467. március 20. DL 65333.

112. 1463. január 18. (f. III. a. Fab. et Seb.) Buda.

Mátyás király ZenthIwan-i Mihály és János deák kérésére meghagyja a budai káptalannak, hogy küldje ki megbízottját, akinek jelenlétében a királyi ember vezesse be őket a Pest (Pesthiensi) megyei Kalwa birtok és Sykond prédiump, továbbá a Fejér (Albensi) megyei Kapitalna/Kapolna birtok és a hozzá tartozó puszták: Dedeghaz, Kathwl, Wydamthelek, Janoshalma, Day, Wyragosberek felének és tartozékainak birtokába. — *A királyi kúriából kijelölt királyi emberek:* Ladislaus litteratus de ZenthIwan aut Sigismundus vel Ambrosius de Wan sin Blasius seu Mathias seu Nicolaus de Rata.

Átírta a budai káptalan 1463. február 20., amelyet I. Mátyás királynak 1466. október 28-án kelt oklevele tartott fenn. DL 65331.

113. 1463. február 8. (f. III. p. Dorothee).

A szepesi káptalan a Llypto megyebeli Sentdywan-i Miklós fia: Istvánnak a maga meg testvérei: János presbiter, Dénes és Balázs nevében előterjesztett kérésére, továbbá Nadasth-i István fia: Lőrinc (nobiles) kérésére átírja saját 1380. december 20-i, nevezettek által bemutatott pergamen oklevelét (*lásd az 52. sz.*), amely sértetlen volt, de pecsétje az elmúlt háborúk idején a rossz őrzés következtében részben eltört (propter malam hiis temporibus preteritis guerrarum conservationem sigillum ipsius littere in parte fuit fractum).

Hártyán, selyemzsinórról függő pecséttel. DL 65323. (Sub A. fasc. IV. n. 1.)

114. 1463. február 8. (f. III. p. Dorothee).

A szepesi káptalan előtt a Lliptho megyei Sentywan-i Miklós fia: István (nobilis vir) a maga és testvérei (fratrum carnalium): János presbiter, Dénes és Balázs nevében tiltakozik, hogy ámbár ők Roskowan-i Erzsébetet, Sentywan-i Lampert (Llamperti) özvegyét és Wyffalu-i Antal leányát: Margitot (nobilis) — Benedek feleségét — készpénzzel kielégítették Lampert és Benedek valamennyi birtokából és birtokjogából hitbérük és jegyajándékaik fejében, mégis Sentywan-i János fiai: László (Lladislaus) és Gáspár elfoglalták Lampert és Benedek részének felét az aranybányákból, rétekből, művelt és műveletlen szántóföldeikből, s minden egyéb javaikból (medietatem omnium portionum antedictorum Llamperti et Benedicti in aurifodinis, pratis, terris arabilibus cultis et incultis).

Közelkorú másolat rongált, szakadozott papíron. DL 65324. (Sub A. fasc. III. n. 12.)

115. 1463. február 8. (f. III. p. Dorothee).

A [szepesi] káptalan a [Li]ptho-i Nadasd-i [Lőrinc] a maga és atyafiai: Zentywan-i [István] kérésére átírja Zsigmond király 1411. július 3-i oklevelét (*lásd a 63. sz.*), amelynek pecsétje részben rongált és pusztult (ruptum et destructum) volt.

Szétszakadozott papíron, amelynek felső részéből csak töredékek vannak, hátlapján pecsét nyoma. DL 65325. (Jelzet nélkül.)

116. 1463. február 20. (16. die diei introd. ti. in Agathe).

A budai káptalan bizonyítja, hogy Mátyás király 1463. január 18-i parancsára (*lásd a 112. sz.*) Rada-i Miklóssal, a királyi kúriából külön kiküldött királyi emberrel kiküldte megbízottját, Zantho-i Péter mester kanonokot, akik ZenthIwan-i Mihályt és Jánost ellentmondás nélkül beiktatták Kapolna falu és a hozzá tartozó puszták felének s tartozékaiknak birtokába. — *Jelen volt szomszédok:* Kapolna-i Jakab és fiai: Miklós és Sebestyén.

Átírta Mátyás király 1466. október 28. DL 65331.

117. 1463. május 25. (f. IV. vid. in Vrban) Szentmária (ad Beatam Virginem).

Komorow-i Péter Lyptho megye ispánja és a szolgabírák bizonyítják, hogy Zenthiwan-i Miklós fia: István Cwnath (dictus) Péter Wywar-i kapitány ellenében letette Orbán napján (máj. 25.) az általuk megítélt esküt, hogy Cwnath Péter familiárisainak Crisanporuba-ban levő ingóságait (res et bona), fegyvereit és pénzt nem vette el, s nem is tudja, hogy azok hol vannak, s hogy ki tette azt, miért is Istvánt ártatlannak nyilvánítja és felmenti.

Papíron, hátlapján zöld viaszpecsét nyoma. DL 65326. (Sub A. fasc. III. n. 13.)

118. 1464. január 18. (f. IV. p. oct. epiph.) Szentmária (ad Beatam Virginem).

Komorow-i Péter Lyptho megye ispánja és a szolgabírák bizonyítják, hogy Zenthiwan-i Miklós fia: István harmadmagával (met tertius se similibus nobilibus) letette Zemerechano-i Lőrinc fia: László ellenében az esküt, amely szerint ennek Nemethporuba-i jobbágyait nem akadályozta és nem akadályozza a Zenthiwan-i templomhoz és erdőhöz vezető utak használatában, nem okozott neki 20 aranyforintnyi kárt, s nem is hatalmaskodott; így felmenti őt.

Papíron, hátlapján egy nagyobb zöld és két kisebb barna viaszpecsét nyoma. DL 65327. (Sub B. fasc. I. n. 1.)

119. 1464. július 11. (f. IV. a Margarethe) Szentmária (ad Beatam Virginem).

Komorow-i Péter Lyptho megye ispánja és a szolgabírák előtt Zenthywan-i János fia: Gáspár általuk választott fogott bírák közbenjöttével megegyezik Zenthywan-i Miklós fiaival: Istvánnal és Balázssal a köztük osztályos atyafiúktól: Zenthywan-i Lampert fia: néhai Benedektől örökölt kúria (curia seu locus sessionalis) miatt régóta folyó perben. Az egyezés értelmében a kúria alsó fele a gyümölcsösssel és a kúriával szemben a faluban levő kerttel épült malom előtt Gáspárnak, a felső fele pedig a kúria végében levő kerttel Miklós fiainak jutott (vera et integra media pars dicte curie . . . a parte inferiori simulcum pomerio et quodam orto ex opposito curie prenominate in villa habito et existenti ante molendinum cessisset Caspar filio dicti Johannis, alia vero media pars prefate curie videlicet a parte superiori simulcum orto in fine dicte curie habito cessisset Stephano et Blasio filiis Nicolai). Gáspár köteles a kúriát egyedül bekeríteni, kivéve a felső részt, ahol az ottani egész kertet hozzávéve Istvánnak és Baláznak kell a kerítést elkészíteni. — *Fogott bírák:* Okolyczna-i Mihály, Kyspalude-i Miklós, Benedicfalua-i György és Benedek fia: Jakab, Bodafalua-i Mihály.

Papíron, két példányban, hátlapjukon egy nagyobb zöld és négy kisebb barna viaszpecsét nyoma. — Eltérő írásmód: Okoliczna. DL 65328. (Sub A. fasc. III. n. 14.)

120. 1465. március 14. (f. V. p. Gregorii).

A nyitrai káptalan előtt Sook-i néhai István leánya: Zsófia, Wyfalu-i András özvegye (nobilis) és fia: Ozsvát — az utóbbi testvérei János és Gáspár nevében is —

elismerik, hogy ZenthYwan-i néhai János fiai: László és Gáspár készpénzben kiadták, a minap Trencsénben (civitate Trinchiniensi) fogott bírák közbenjöttével kötött megállapodás értelmében, az Wyfalu-i néhai Antal néhai leánya: Margit, ZenthYwan-i Benedek özvegye hitbérének és jegyajándékának felét, amely nekik Benedek Lypto megyei ZenthYwan, Nyemethporuba, Magyarfalv, Krysanporuba és Bocza birtokokon lévő birtokrészeiből járt.

Papíron, hátlapján pecsét töredékei. DL 65329. (Régi jelzet nélkül.)

121. 1466. június 25. (f. IV. p. Johannis bap.) Szentmária (ad Beatam Virginem).

Komorow-i Péter Lyptho megye ispánja és a szolgabírák elismerik, hogy Szentiváni (de Sancto Johanne) Miklós fia: Balázs megfizette mindazokat a bírságokat, amelyekben az ő idejükben bárki által előttük (tempore nostri hucusque per quempiam coram nobis) elmarasztaltatott.

Papíron, hátlapján egy nagyobb zöld és négy kisebb barna viaszpecsét nyoma. DL 65330. (Sub A. fasc. III. n. 16.)

122. 1466. október 28. (in Simonis et Jude) Esztergom (Strigonii).

Mátyás király ZenthIwan-i Mihálynak a maga és ZenthIwan-i János deák nevében előterjesztett kérésére átírja és megerősíti a budai káptalan 1461. április 13-i, hátlapjára nyomott pecséttel megerősített oklevelét (lásd a 108. sz.), amellyel Kapolna-i Jakabbal és ennek fiával testvérekül fogadják egymást (super fraternali adoptione); valamint 1463. február 20-i függőpecsétes oklevelét (lásd a 116. sz.), s azok tartalmához királyi hozzájárulását adja. Az oklevelet titkos pecsétjével erősítette meg. — *Az oklevél szövege felett a jobb sarokban:* Commissio propria domini regis. *Ugyanezzel az írással a szöveg alatt jobbról:* Jo. Q. (Johannes Quinqueecclesiensis) — *Kívül, a plicán, a jobb sarokban:* Lecta cum tenore.

Hártyán, függőpecsétje hiányzik. DL 65331. (Sub F. fasc. I. n. 9.)

123. 1466. november 18. (f. III. p. Martini) Szentmiklós (ad Sanctum Nicolaum).

Barnabás esperes (vicearchidiaconus) szentmáriai (de Beata Virgine), János szentmiklósi és Bálint szentiváni (de Sancto Johanne) plébánosok, dékánok és Llypto megyében a lelkiekben általános ügyhallgatók, továbbá Ambrus Boda-i, Péter kispalugyai (de Parvupaludia), Ferenc szentkereszti (de Sancta cruce), Miklós Sleczi, Péter Bobrowcz-i, Benedek szentandrászi (de Sancto Andrea) és más plébánosok, mint a konfraternitás tagjai (in nostra spirituali alma fraternitate existentes), továbbá Paluczky Miklós, Okoliczansky Mihály, Smerczansky Simon, Vidafelde-i Dekmen János deák és Jakab, valamint más Llypto megyei nemes ugyancsak a konfraternitás tagjai bizonyítják, hogy amidőn a szokott módon Szentivánban (ad Sanctum Johannem) Lukács napját követő hétfőn (okt. 20.) együtt voltak Boda-i Mihály leányának: Borbálának (nobilis), néhai Gáspár

confrater spiritualis-uk özvegyének temetésén, akkor Gáspár unokatestvérei (fratres patruales): István és Balázs nemes viszálykodtak előttük Borbála apjával: Mihállyal az elhunyt ingóságai és suba(?) -ja miatt. Az utóbbi apai voltára hivatkozott, az előbbieket mint unokatestvérek és örökösök emeltek igényt. Mihály, amidőn megkérdezték, kifizetné-e veje és leánya valamennyi tartozását, csak egytől tíz forintig volt hajlandó azokat vállalni, István és Balázs ellenben készek voltak minden tartozást kiegyenlíteni, ha az örökség reájuk száll. Erre már Mihály is lelkiismeretére hivatkozva fogadta (suscepit . . . sua conscientia) a végrendeletileg vagy másképp meglevő adósságok feltétel nélküli kifizetését, kivéve a hitbért, a leánynegyedet, a jegyajándékot vagy ami az örökséget érinti. Ezek után ők Gáspár és Borbála hagyatékát (totam subam? et res temporales) Istvánnak és Balázsnak ítélték, valamint 20 köblöt, mégpedig 10 köből árpát, s ugyanannyi zabot, továbbá a téli gabona harmadrészét, Mihály azonban minden ingóságra és ingatlanra igényt tartva minden ingóságot elvitt, illetve elhajtott (intromittens ad omnia mobilia et imobilia fruges, peccora et pecudes et cetera deduxit et asportavit).

Papíron, a szöveg alatt két zöld s egy elmosódott barna viaszpecséttel. További két helyen a pecsét ráerősítésére a papír be van vágva, ide azonban pecsét nem került. DL 65332. (Sub A. fasc. III. n. 15.)

124. 1467. március 20. (XIII. Kal. Apr.).

Mátyás király ZenthIwan-i Mihály kérésére az ő és anyai (carnali) testvére: János, és unokatestvére Kapolna-i Jakab részére átírja és megerősíti saját 1462. február 18-i és a kalocsai káptalan 1462. május 20-i oklevelét (lásd a 109. és a 111. sz.), nem véve figyelembe a koronázáskor Székesfehérváron hozott decretumot, amely elrendelte, hogy közvetlen elődjének, László királynak és saját magának koronázása előtt kiadott okleveleit egy éven belül meg kell erősíteni, különben érvényüket veszítik. — Méltóságsor. — *A szöveg fölött jobbról:* Commissio propria domini regis. Hátlapján: R(egestra)ta folio CCLXXIII^o de Bagotha.

Hártyán, függőpecsétje hiányzik. DF 65333. (Sub F. fasc. I. n. 10.)

125. [1468 körül]

A Llypto megyei SenthIwan-i Miklós fiai: István, János, Dénes és Balázs, SenthIwan-i János fiai: László és Gáspár, Nadastd-i Miklós és Lőrinc, Smreczan-i Lőrinc fiai: László, János és Mihály, meg Benedek fiai: Miklós, Simon és Péter kérik Mátyás királyt, tartasson vizsgálatot a szepesi káptalannal, a turóci konventtel és Liptó megye ispánjával s szolgabíráival azon panaszuk ügyében, hogy a szentmáriai egyház erődítésében lakozó (residens in fortalitio ecclesie ad Beatam Virginem) Rastok-i István (nobilis) az ő Nemetporuba és SenthIwan nevű falvaikra törve azokat elpusztította, másfélezer állatukat elhajtatta, ingóságait elvitette mintegy 2000 forint értékben.

Fogalmazmány, amelynek befejező része hiányzik. DL 65384. (Sub A. fasc. IV. n. 2.)

126. 1471. március 17. (dom. Oculi) Szucsány (ex Suczano).

Szucsányi Hertvikovice-i (z Hertwikowicz na Suczanech) Bartoss Brzeznicai (na Brzeznicy) kapitány bizonyítja, hogy amikor Óvári (z Stareho Hradu) Istvánnal Esztergomba (do Ostrzeho mawa) ment, ott megjelent előttük a Liptóba való (z wideku liptowskeho) Szentiványi (od Swateho Jana) István és Selmeci (Szcawniczky) Gergely, akik megígérték, hogy a köztük fennforgó ügyben döntésre Komorow-i (z Komorowa) Pétert és az általuk választott Liptó megyei (z hrabstwie liptowskem) nemeseket és egyháziakat kéri fel, és a fogott bírák (dobrich lidy) döntését elfogadják.

Rongált papíron, szöveg alá nyomott fekete pecséttel. DL 65334. (Sub A. fasc. IV. n. 5.)
Chaloupecký 122. 148. sz. (cseh átírásban); Kniezsa 23. 10. sz.

127. 1471. május 8. (8. die mensis Maii) Esztergom (Strigonii).

Mihály milkói (Milkouiensis) püspök, János esztergomi (Strigoniensis) érseknek, Magyarország primásának és az apostoli szék legátusának általános vikáriusa (in pontificalibus et spiritualibus) és általános ügyhallgatója (causarum auditor generalis) előtt a Schewnicze-i Miklós felperes nevében fia: Gergely nemes a turóci konvent ügyvédvalló levelével s Zenthlwan-i István a maga és testvére: Balázs nevében az esztergomi (szent)szék ügyvédvalló levelével mint alperesek közt hitbér, jegyajándék és leányegyed miatt az esztergomi szentszéken (sede spirituali) folyó perben a felek megállapodnak, hogy ügyük elintézését Komorow-i Péterre (magnificus) bizzák. Kötelezik magukat, hogy elfogadják döntését, amelyet Szent Mihály-napig az általa kijelölt időpontban a felek által egyetértésben megnevezendő négy nemesel (penes se quatuor probis nobiles) hoz. Amelyik fél nem fogadja el, az peresztesnek számít, s azonfelül excommunicatio-t von magára; a vikárius pedig a nyertes fél számára az említett egyetlen idézéssel megállapíthatja az elégtételadás alkalmas útját és módját. (Nosque ex parte partis convicte alteri parti absque aliquo ulteriori litigionario processu unica dumtaxat premissa citatione debite satisfactionis complementum viis et remediis opportunis exhibere possimus et valeamus.) — *A szöveg alatt jobb oldalt:* Ladislaus de Doroghaza notarius.

Papíron, a szöveg alatt papírfelzetes vörös viaszpecsét. DL 65335. (Sub A. fasc. IV. n. 4.)

128. 1471. július 1. (f. II. p. Joh. bapt.) in Rozenberk.

Komorow-i Péter árvai (Arwensis) és Lypto-i örökös ispán Mihály milkói (Milkowiensis) püspöknek, János esztergomi (Strigoniensis) érsek vikáriusának (in pontificalibus et spiritualibus) és általános ügyhallgatójának utasítására (comissionem) Barnabás szentmáriai (Beata Virgo Maria), Mátyás németlipcei (Lypcz Theutunicalis), Ambrus Rozenberk-i plébánossal, kispalugyai (Parwa Paludia) Miklóssal, Wiefalwa-i Dekman Jakabbal és Wiefalwa-i Jánossal ítéletet mondva egyrészt Sczawnicza-i Gergely s apja Miklós, másrészt szentiváni (de Sancto Johanne) István és Balázs közt az esztergomi széken folyó viszályban, elrendeli,

hogy az előbbieket az utóbbiakat nyugtassák a hitbér, a jegyajándék és a leánynegyed megfizetése ügyében.

Papíron, a szöveg alatt papírfelzetes pecsét. DL 65336. (Sub A. fasc. IV. n. 6.)

129. 1475. május 29. (f. II. p. corp. Christi) Buda.

Mátyás király meghagyja a győri káptalannak, hogy küldje ki megbízottját, akinek jelenlétében a királyi ember iktassa be Olcha-i néhai Fysy (dictus) János fiait Péter és Mihály nemeseket a Komárom (Komaron) megyei Ekl birtokon levő ama birtokrészbe, amelyet a győri káptalan előtt Chaford-i Domby (dictus) néhai László fiától: Imrétől vásárolt, s amihez hozzájárulását adta, továbbá az ugyanabban rejlő királyi jog birtokába, amelyet a nevezetteknek más oklevelével adományozott. — *Kijelölt királyi emberek:* Johannes Zele de Olcha vel Emericus filius eiusdem aut Nicolaus Gadoch de eadem sin Michael de Bewky sive Bartholomeus de Markhaza seu Johannes Choka de Aranyos neve Thomas similiter Choka de eadem.

Átírta a győri káptalan 1476. június 6. DL 65337.

130. 1476. június 6. (16. die diei stat. ti. in Elene).

A győri káptalan bizonyítja, hogy Mátyás király 1475. május 29-i utasítására (*lásd a 129. sz.*) megbízottja: Kechkemeth-i Máté mester kanonok jelenlétében Bewk-i Mihály királyi ember Ilona-napon (máj. 22.) Fysy Pétert és Mihályt az Ekl-ben levő birtokrészbe és a királyi jog birtokába beiktatta. — *Jelen volt szomszédok:* Georgio parvo de Andrashaza, Paulo de Weresthew, Petro filio Pauli et Mathia filio Georgii de eodem Weresthew nobilibus, item Blasio Chellek, Simone Fekethe et Stephano Bogar de dicta Ekl villicis in ipsa Ekl constitutis. — *Méltóságsor:* László prépost, György lector, János cantor, Lukács custos.

Hártyán, selyemzsinóron függött pecsétje hiányzik DL 65337. (Fasc. E. n. 47.)

131. 1476. augusztus 27. (f. III. p. Barthol.).

Benedicfalwa-i Detre lipiói (Lipthouiensis) alispán bizonyítja, hogy SenthIwan-i István és Balázs egy alkalommal több derék nemes előtt (coram quampluribus probis et nobilibus viris) kérdőre vonták ama vád miatt, amely szerint egykor megfenyegették és meg akarták ölni őt (ipsi aliquando aliquam minam contra nos fecissent aut nos interficere voluissent). Ő viszont kijelenti, hogy ők illet nem tettek, s Tharcza-i Tamás és Demeter várnagy ellen ő sem indított vizsgálatot (aliquam ... questionem ... fecimus).

Papíron, a szöveg alatt töredezett zöld pecsét. DL 65338. (Sub A. fasc. IV. n. 7.)

132. 1477. in Lyqua.

Peck Pál bizonyítja, hogy szentiváni (Sancti Johannis) Balázs nemes és testvére: István, továbbá Okulczensky és Paturnensky vizályaiban úgy rendelkezett, hogy azokat megszünteknek kell tekinteni. Egyszersmind Thirnko úrral együtt kéri Thartczi Tamást (dominum Thartczi Thomam), hogy ő is küldje át ügyét, amely őrá tartozik (mittat ex parte ipsius suam causam, que ad ipsum pertinet), amit ha nem tenne meg, a felek keressék igazukat jogi úton. Az iratot titkos pecsétjével látta el (ego . . . subaprimo secretum meum huius littere).

Papíron, a szöveg alatt kis viaszpecsét nyoma. DL 65339. (Sub A. fasc. IV. n. 8.)

133. 1479. január 22. (XXII. mensis Jan.).

A szepesi préposti szentszék (Cristi ac Sancti Martini episcopi et confessoris nominibus invocato pro tribunali sedentes solumque Deum et eius iustitiam pre oculis habentes), az esztergomi egyházmegyei Farkasfalua-i Joch (dictus) Péter özvegye: Erzsébet (honesta) mint felperes, valamint Erzsébet veje: Elek, továbbá Gergely Wagh-i bíró, s Mátyás esküdt (iuratum curie de Wagh), továbbá Göndör (crispus) Elek, Mátyás és Jakab Chyrba-i polgárok mint alperesek (valamennyi providus) közt folyó perben végleges ítéletet mondva, az alpereseket kötelezi, hogy a felperesnek fizessenek hat aranyforintot, a Wagh-i egyházban elhelyezett árpáját és zabját, amelyet jogtalan ítélettel visszatartottak, adják át. A költségeket kölcsönösen viselik. — *Hátlapján ugyanezzel az írással: 1479. XXII mensis Januarii hora vesperorum vel quasi in curia prepositali lecta, lata et in scriptis pronuntiata est presens sententia diffinitiva per venerabilem dominum Nicolaum lectorem canonicum et vicarium ecclesie Sancti Martini de Scepus, a qua nulla partium appellavit, presentibus ibidem honorabilibus magistris Johanne Grebys, Stephano de Wratislaui et Andrea de Cibinio canonicis eiusdem ecclesie Sancti Martini testibus fidedignis.*

Fogalmazvány vagy hivatali célra készített registrum. DL 65340. (Sub C. fasc. I. n. 14.)

134. 1479. március 24. (f. IV. p. Letare) in monte Sancti Martini.

Miklós szepesi lector és a lelkiekben általános vikárius (in spiritualibus vicarius generalis ecclesie Sancti Martini de Scepus) bizonyítja, hogy Gergely bíró, Mátyás esküdt és Elek Wagh-ról, Göndör (crispus) Elek, Mátyás és Jakab Chyrba-i polgárok (valamennyi providus) megfizették ítélete értelmében a hat aranyforintot Far[kasfalua]-i Joch Péter özvegyének: Erzsébetnek (provida).

Rongált papíron, a szöveg alatt papírfelzetes gyűrűs zöld viaszpecsét. DL 65341. (Sub D. fasc. I. n. 15.)

135. 1479. június 30. (f. IIII. p. Petri et Pauli) Szentmária (ad Beatam Virginem).

Demeter Liphtho megyei alispán és a szolgabírák előtt Senthivan-i István és Balázs tiltakoznak amiatt, hogy egysesek az ő érdekekben (silvis abiectivis et saltuosis)

engedélyük nélkül meszet (cimentum) égettek, s azt elszállították Szentmiklósra (ad Sanctum Nicolaum), ahol SenthMikluos-i Pongrác (fia:) Jakab mezővárosában levő egyház mellett levő temetőben (in cimiterio iuxta ecclesiam in opido Jacobi Pangracii de SenthMikloss) használták fel, ezért Jakabot és mindenki mást eltiltottak ettől.

Papíron, hátlapján egy zöld és négy barna viaszpecsét, illetve ezek nyoma. *DL 65342.* (Sub A. fasc. IV. n. 9.)

136. 1479. október 13. (w strzedu przed Swatim Calixtem papu) Blatnica (na Blatniczi).

Blatnicai Komorow-i (z Komorowa sedienym na Blatniczi) Péter bizonyítja, főleg a Liptó megyeiek (stolicze Liptowske) részére, hogy az elmúlt időben, amikor a liptói ispánságot (hrabstwim liptowskim) viselte, vita keletkezett a Trsztena-i, Szmrecsányi és Szentiváni urak (pany Trsstanskimy, Smreczanskimy a Swato Janskimy) között a szentiváni és porubai határban (w chotarzech SwatoJanskich a w Porubie) levő erdők és vizek, különösen pedig a komlószedés miatt, amelytől a Trsztenai és Szmrecsányi urak eltiltották a Szentiváni urak népeit. Az ügyet fogott bírákra (dobre lidy) bízták. Elnöklete alatt Barthoss és Márton urak (pan Barthoss, pan Martin) és mások az ügyben nem hoztak ítéletet, csak azt hagyták meg a két félnek, hogy (a határt) úgy használják, ahogyan azt elődeik tették. Pecséte akkor Mediass-nál vagy más nemesnél volt, és nem tudja, rányomták-e a felek oklevelére vagy sem, mert egyik felet sem ítélte el, nem is ítélte meg egyiknek sem semmit, nem is kötelezte semmire.

Papíron, papírral fedett szöveg alatti pecséttel. *DL 65343.* (Sub A. Fasc. IV. n. 10.)
Chaloupecký 132. 165. sz. (cseh átírásban); Kniezsa 33. 18. sz.

137. 1479. december 10. (f. VI. p. concept. Virg.).

A szepesi (Scepusiensis) káptalan előtt ZenthJanus-i Balázs nemes a maga és testvére: István nevében eltiltotta Smerechan-i Simont, és Pétert attól, hogy elfoglalják a Lyphtho megyei Chorba birtok határai közt fekvő szántóföldeket, amelyeknek Elek és Zsigmond nevű Chorba-i jobbágyaik békés birtokában voltak; azonkívül Smerechan-i Lászlót és Mihályt, továbbá Nadasd-i Tamást és Pált, hogy a királytól új adományul kérjék Smerechan, Nadasd, Saar, Jallowcz Liptó megyei egész birtokokat, Mátyát királyt pedig attól, hogy ezeket új adományba adja, továbbá hogy az ő ZenthJanus és Nemethporuba nevű falvaik határában lévő erdőket, ligeteket és vizeket elfoglalják; Simont, Pétert, Lászlót, Mihályt és Pált attól, hogy új utakat készítsenek, és bányákat nyissanak.

Papíron, hátlapján viaszpecsét nyoma. *DL 65344.* (Sub A. fasc. IV. n. 11.)

138. 1479. december 19. (dom. a. Thome ap.) Buda.

Gwth-i Orzag Mihály nádor, a kunok bírása meghagyja Liptó (Lypthowien-sis) megye ispánjának vagy alispánjának és szolgabírának, hogy tartsanak vizsgálatot a Bogomerius nembeli (de genere Bogomerii) ZenthIwan-i Sebestyén fia: néhai Miklós fiai: István és Balázs panaszára, amely szerint a Bogo-nembeli (de genere Bogo) Zmerchen-i néhai Benedek fiai: Simon és Péter a Lipto megyei Chorba falu határai közt fekvő birtokrészeit elfoglalták, nyáron pedig ugyanők és Nadasd-i Lőrinc fiai: Tamás és Pál az ő ZenthIwan és Porwba nevű birtokaik határában fekvő erdőnek (silva subdolabrosa) és a Chewnycze folyó halászó vizének (aqua piscatura) két részét, amelyek terjedelme széltében és hosszában három méröld (miliaria), ugyancsak elfoglalták, s ezzel nekik 200 aranyforint kárt okoztak. A csorbai birtokrészek a falu végén fekszenek, s határaik a Liptóból Szepesbe vezető országútig terjednek (cum finibus earundem ad viam publicam, que de Lypthowia ad terram Scepswsiensem duceret, diverterent.)

Papíron, zárlatán viaszpecsét nyoma. DL 65345. (Sub A. fasc. IV. n. 12.)

139. 1480. március 14. (III. a. dom. Iudica) Ostrawsko (ex Ostrawsk).

Janowicz-i János (Jan z Janowicz) levele Blatnicai Komorow-i Péterhez, a Zywiec-i kerület urához (Petrowi z Komorowa, panu kragini zywieczskeg na Blathniczy sedienym). Levelét megértette, amelyben azt állítja, hogy talán ő tette a Szentivániak (SwatoJansky) oklevelére (a címzett) pecsétjét a Szmrecsányiakkal (Smrzeczansky) birtokuk megsértése miatt folytatott perükben. Liptó megye (stolicze lypthowskeg) jóemberei¹ és nemesei jól tudják, hogy a pecsét sohasem volt nála és a bíraskodáshoz sem adták ki, engedélye nélkül amúgy sem tárgyalt. Mivel a Szentivániak (SwatoJansscy) neki halálos ellenségei, mindkét félnek igazságot akart volna szolgáltatni. Az ügy régi, s ha a Szent Ivániakat (SwatoJansky) sérelem érte volna, nem hallgattak volna. A szolgabírák (dworsczy) ma is élnek és jó memóriájuk van, és a fogott bírák (lidi dobre) is rá kellett volna tegyék pecsétjüket. Ő maga nem volt jelen, így tanúskodni sem tud. Ha a tárgyalás (a címzett) előtt folyt volna, írnokai a kisebb pecséttel pecsételtek volna. Csak a Medias-féle pecsétet ismeri, amely akkoriban nála volt. — Egyébként Thelie Jakab sürgős üzenetet küldött és kéri ne adjon túl az árun, mert szívesen lovagol majd rajta.² — A lengyel király Litvániában (w Lythwie) van és csak Szent György napjára (ápr. 24.) tér vissza Lengyelországba. — Egy kevés halat küld, mert a nagy hideg miatt most nincs, ahogyan azt Pekarz látta. — Kéri, írjon a körmöcieknek (Krembniczanom), főleg Fülöp írnoknak, tartsa be ígéretét, hogy Theletie Jakabtól behajtja adósságát. Tudja, hogy Fülöp megígérte Barthoss-on át, hogy segít. Ha ebben az ügyben nem állja szavát a 44 arany adósság fejében Krakkóban (w Crakowie) vagy másutt foglaltat le árut.

Papíron, zöld viaszba nyomott zárópecsét töredékével. DL 65346. (Sub A. fasc. IV. n. 14.) —

¹ A *probi viri* megfelelője. ² A mondat második fele nem egészen világos.

Chaloupecký 134. 168. sz. (cseh átírásban); Kniezsa 36. 21. sz.

140. 1480. május 24. (w strelu meczy octawamy Swateho Dwcha) Szentiván (v Swateho Jana).

Klotnyczer Benedek likavai várnagy (burgab zamku Lykawy), Gáji (z Gayu) László, Okolicsnai (z Okolyczneho) Mihály, Tornaljai (z Tarnalw) Tamás, Kispalugyai (z Maleg Palwczky) Márton, Szentandrás (wod Swateho Ondrege) Máté, Deményfalvi Gwzyk Jakab (Gwzyk z Denihoweg Wsy), Fyaczka Pál, Nomess Benedek Liptó megyéből (Stolycze Liphowske) és Plostyini (z Plossczyna) Hwlak Márton mint a Szentiváni (Swethogensky) István és Balázs között egyrésztől, Szmrecsányi (zo Smreczen) Simon, Péter, László és Mihály, Trsztenai (z Trstheneho) Tamás és Pál, valamint ezek mostohaapja Styavnica (z Sszczwnyce) Gergely között másrésztől folyó perpatvar fogott bírának (vkladacze a przytelsszczy) ítélete. Megszüntetik a vitás kérdéseket és gyűlölséget. A Szmrecsányiak (Smreczensky) javítottassák ki nova donatio-jukat, amelyből a Szentivániakat (Swetogensky) kihagyták és vétessék be őket. A felek birtokaikra vonatkozó okleveleket kölcsönösen bocsássák egymás rendelkezésére átiratban. A Németporubáról Szentivánra (z Nemeckeg Porwy k Swatemv Janu) vezető utat négy esküdt jelölje ki, két német-porubai, két szentiváni és magyarfalui (z Uherskeg Vsy), ezek mutassák meg, hol volt az út, döntésükbe a földesuraknak nincs beleszólásuk, az út mellett (lévő földeken) a felek termeljenek. Ha Németporubán, Csorbán (w Sstrbie) és Vazsecen (w Wasczy) valamelyik felet sérelem éri, négy-négy választott fogott bíró (dobrzy lydy), összesen nyolc döntsön. A Strwnycza patak Magyarfalui (az po Vhersku Wes) a Szentivániaké, onnan közös, használatát a földesurak átengedhetik jobbágyaiknak (podanym). Az Alsóviszlócig lévő plostyini (Plossthinskeho az do Wyslawcze Nyzneho) tiltott erdőt a Szentivániak éljék, engedélyükkel azt mások is használhatják, a viszlóci erdő (Wyslawczy) közös birtok marad. A Trsztenai Szmrecsányiak (Smreczensky z Trstheneho) engedjék meg a németporubai, szentiváni és magyarfalui szegény népnek az erdők használatát. A falu fölötti kertek közül az a három, amely régóta földesúri volt, továbbra is maradjon a Szentivániaké; ha a többi a Szentivániak jobbágyaiknak átengedik, akkor a Trsztenai Szmrecsányiak is engedjék át, ha pedig ebben nem tudnak megegyezni, maradjon legelő. A Szentivániak tartsák meg a régi szokást az erdőben levő házakkal kapcsolatban, ha marad üres hely, a Szmrecsányiaknak az erdőben lakó jobbágyai is építhetnek maguknak házakat. A megye kiegyezési oklevele és a többi oklevél hatályát veszti. A Szentivániak jobbágya: Czelen Jakab köteles a vizet régebbi medrébe visszavezetni. Gyzdny Gergely fizesse meg (Szentiváni) Istvánnak a káposzta árát. A Szentivániak kötelesek Styavnica (Sstewnyczkemv) Gergellyel és a Szmrecsányiak és Trsztenaiak jobbágyaival szemben táplált haragot megszüntetni. — A jelen megegyezést mindkét fél köteles megtartani, s ha újabb vita törne ki, a bírósághoz forduló fél a per megindítása előtt 12 budai (Bwdynsky) aranyat köteles letenni. A felek kötelezték magukat a jelen megegyezés sértetlen megtartására.

Latin oklevél XVI. század derekáról való fordítása, papíron, pecsét nélkül. DL 65347. (jelzet nélkül.) Chaloupecký 183. 217. sz. (cseh átiratban); Kniezsa 39. 22. sz.

141. 1480. május 29. (f. 2a trinit.).

Zinna-i István máriavölgyi (vallis Marie) másképpen Cewnice-i apát levele Zentywan-i István és Balázs nemeseknek. A minap írt nekik a Luchwa-i és Korba-i népek közti határvillongás és béke ügyében, azonban az ő Korba-i embereik igen sok kárt tettek az ő saját emberei réteiben és vetéseiben, nem tudni kiknek a felhatalmazására. Azt hitte, hogy jó szomszédok, de úgy látszik, tévedett. Majd kiderül, nincs-e neki is olyan nagy hatalma. Minden jogát védelmezni fogja, hogy a határkérdésben a tiszta igazság kitűnjék, elégtételt követel majd a károkért. Gondolják meg, vajon igazságos-e ügyük.

Papíron, papírfelzetes ép zárópecsét. DL 65348. (Sub D. fasc. I. n. 16.)

142. 1480. október 25.¹ (f. IV. a. omn. sanct.) Csötörtökhely (in Quintoforo).

Lewkfalua-i Péter Scepus-i szolgabíró (iudex nobilium) bizonyítja, hogy korábbi ítéletlevele értelmében Filefa[lua]-i Balázs felesége: Orsolya (nobilis) rokonság és szomszédság (vicinitate seu proximitate) tekintetében közelebb van nagybátyjához: Lénárdhoz, illetve annak kőházához (dicitur esse et est propinquior ad prefatam lapideam seu divisionem Leonardi avunculi eiusdem concernentem).

Átírta Miklósfalvi Both Márton, a szepesi tizlándzsás nemések szolgabírója 1494. április 2. DL 65360. — ¹ Feltehetőleg az átíráskor lemaradt az évszám utolsó tagja és ez az oka annak, hogy a szerdai mindszentek napja előtti szerdán kelt az oklevél.

143. 1481. november 30. (ultima die mensis Nov.) Esztergom (Strigonii).

Mihály Milko-i püspök, esztergomi vicarius generalis kiközösítés terhe alatt meghagyja . . .-nek, hogy Mátyás, a Lipto megyei szentkereszti (de Sancta Cruce) plébános idéztessék meg eléje huszadik napra szentkereszti János fia: Othmarus nemes kérésére ama oklevelek elidegenítése ügyében, amelyeket az utóbbi bízott gondjaira azzal a figyelmeztetéssel, hogy több külön idézést nem fog kibocsátani, hanem az esztergomi egyház intézkedése szerint a szokott módon (per edictum in foribus huius alme ecclesie Strigoniensis more solito) ítéletet fog hozni. Az idézés napját és helyét, a megidézett nevét és a határnapot haladéktalanul írásban jelentse.

Közelségi másolat, amely a címzésre nem terjedt ki. DL 65349. (Sub F. fasc. II. n. 4.)

144. 1482. október 9. (in Dionysii) Szentmária (ad Beatam Virginem).

Parizhaza-i István deák [liptói] alispán és a szolgabírák előtt Smreczan-i Simon és Péter elismerik, hogy Smreczan-i László és Mihály (de eadem) azon húsz forintból, amelynek fejében az utóbbiak Nemetporuba-i egyes jobbágyságai náluk el voltak zálogosítva, öt forintot megadtak, miért is egy Nemetporuba-i jobbágytelket visszaadnak nekik.

Papíron, amelynek egyharmada hiányzik, hátlapján egy zöld és négy barna viaszpecsét nyoma. — Az oklevél tartalmát és keltét a hibás XVIII. századi kivonat segítségével lehetett kiegészíteni. DL 65350. (Sub B. fasc. I. n. 2.)

145. 1483. május 7. (f. IV. in festo Juvenalis) Szentmária (ad Beatam Virginem).

Kyssbistrecz-i Krempniczki Mátyás Liphtho megyei alispán és a szolgabírák előtt ZenthIwan-i Péter leányának: Katalinnak leánya: Borbála nemes asszony, Hlynnik-i György özvegye elismeri a maga és fia: László, valamint többi gyermeke és rokona nevében, hogy ZenthIwan-i István és Balázs kiadták neki mindazon ingó és ingatlan javakat, amelyek anyja: Keresthur-i István özvegye után megilletik.

Papíron, hátlapján egy zöld és négy barna viaszpecsét töredéke. *DL 65351.* (Sub A. fasc. IV. n. 16.)

146. 1483. november 19. (in Elizabeth) Szentmária (ad Beatam Virginem).

Parizhaza-i István lipthói alispán (vicecomes Liphthouiensis) és a négy szolgabíró hat márka bírságban elmarasztalja Hlinnik-i György fiát: Lászlót, mivel felhatalmazás nélkül (absque procuratorio mandato) fellépett özvegy anyja: Borbála ügyében, amidőn az ellen SenthIwan-i István pert indított.

Papíron, zárlatán egy zöld és két barna viaszpecsét nyoma. *DL 65352.* (Sub A. fasc. II. n. 14.)

147. 1484. február 10. (f. III. in Scolastice) Szentmiklós (ad Sanctum Nicolaum).

Smreczan-i Simon, Okoliczna-i Mihály, Tornalya-i Tamás, Szentandrás (de Sancto Andrea) Máté és Detrechfalwa-i György jelen oklevelükkel megerősítik SenthIwan-i Istvánnak és Balásznak Borbálával, Hlynnik-i másképp Izphaza-i György özvegyével kötött megegyezését, amint azt a széknek (sedes) az oklevele tartalmazza, egyben bizonyítják, hogy az özvegy nyugtatta a másik félt anyja ingó és ingatlan javainak visszaadása ügyében.

Papíron, a szöveg alatt négy pecsét és egynek a nyoma. *DL 65353.* (Sub A. fasc. IV. n. 13.)

148. 1484. május 23. (dom. a. asc. Dom.) Buda.

Mátyás király a turóci konventhez. Mivel hozzájárult Gay-i néhai Mihály fia: Antal presbiter (discretus ac nobilis) és Maythen-i Mihály testvéri adoptálásához, továbbá ahhoz, hogy az előbbi a Thurocz megyei Gay, Sthwbna más néven Elhota és Chremosna nevű birtokait Majthényire ruházza, a maga részéről pedig a birtokokban rejlő királyi jogot Majthényi Mihálynak és általa testvérenek, Rafaelnek adta, felszólítja a konventet, hogy küldje ki megbízottját, akinek jelenlétében a királyi ember iktassa az utóbbiakat a fenti birtokokba, s az esetleges ellentmondókat idézzék a királyi személyes jelenlét elé. — *Kijelölt királyi emberek:* Johannes de Benycz aut Valentinus Kyssel de Kewycz vel Vachotha de Vachothafalwa neve Ladislaus de Zenthpeter.

Átírta a turóci konvent 1485. március 30. *DL 65354.*

149. 148/5/¹. március 30. (15. die execut. ti. f. IV. p. Greg.).

A turóci konvent bizonyítja, hogy a Mátyás király 1484. május 23-i utasítására (lásd a 148. sz.) kiküldött megbízottja; Mátyás frater presbiter, a konvent tagja és Kewycz-i Kyssel Bálint királyi ember ellentmondás nélkül beiktatták Mihályt és Rafaelt Gay, Sthwbna, Chremosna és az azokban levő királyi jog birtokába. — *A jelen volt szomszédok*: Joanne de dicta Gay, altero Joanne de Benycz, Andrea de Raxa, Laurentio de eadem, Valentino de Jezernicze, Georgio de Stwbna et Ladislao de Zenthmihal iudicibus.

XVI. század eleji egyszerű másolat papíron. DL 65354. (Régi jelzete nincs.) — ¹ Minthogy a mandátum 1484. május 23-án kelt, valószínű, hogy a konventi oklevél helyes évszáma 1485. Ezt bizonyítja, a „quarto” szóban látható vakarás is.

150. 1485. május 11. (f. IV. p. Joh. a. Lat.).

A szeptesi káptalan előtt Czece-i [Máté és] Lőrinc, Koromhaza-i Korom Bálint nevében pedig Madyahaza-i Pál deák a turóci konvent ügyvédvalló levelével visszavonják tiltakozásukat, amelyet az ellen tettek, hogy Parisfalwa-i [János] deák és felesége: Felicia, Nagholazy-i [György] és ...-i Benedek deák fia: Balázs beiktattassák magukat a Liptó megyei Fyachkafalwa birtokába.

Papíron, amelynek egy része hiányzik, hátlapján viaszpecsét nyoma. DL 65355. (Sub F. fasc. II. n. 5.) — Kiegészítések a XVIII. századi kivonat alapján.

151. 1488. augusztus 26. (f. III. p. Barthol.) Szentmiklós (ad Sanctum Nicolaum).

SenthIwan-i Balázs nyugtatja anyai (fr. uterinus) testvérét: Istvánt a SenthIwan, Nemethporuba és Magyarfalu falvakban lévő zálogos és egyéb birtokrészek vagy jobbágykúriák (quasdam suas portiones possessionarias seu curias iobagionales ac alias quaslibet pignoratitias in possessionibus SenthIwan, Nemethporuba et Magyarfalu existentes aut alio quovis modo pignoratio ipsum concernisset) utáni ellenérték megfizetése ügyében.

Papíron, a szöveg alatt papírfelzetes gyűrűspecsét. DL 65356. (Sub A. fasc. III. n. 8.)

152. 1492. február 23. (f. V. a. Mathie ap.) Buda.

Ulászló király megtiltja Zapolya-i István Sceps föld örökös ispánjának (spectabili et magnifico) és Czece-i Lőrincnek (egreg.), Zemerchen-i Simon, ZenthIwan-i Balázs és Nadasd-i Tamás panaszára, hogy ezeknek a Lytho megyei Chorba és Wasewcz birtokain lakó népeit és jobbágyait, régi privilégiumaik és szabadságaik ellenére, Lwchywnd és Dowalo nevű birtokaikban vámfizetésre kötelezzék, ő ugyanis ezeket a népeket és jobbágyokat bemutatott privilégiumaik alapján meg akarja őrizni régi szabadságaikban. A jelen oklevelet a felmutatónak visszaadni rendeli. — *A szöveg felett jobb oldalt más kéztől*: Commissio propria domini regis.

Papíron, a szöveg alatt vörös viaszpecsét töredéke. DL 65357. (Sub D. fasc. I. n. 17.)

153. 1492. augusztus 22. (f. IV. a. Barthol.) in castro nostro Trinchiniensi.

Zapolya-i István szepesi örökös ispán, nádor, a kunok bírása meghagyja mindenkinek, hogy ZenthIwan-i Istvánt és Balázst, akiket ő különös védelmébe (in protectionem et tutelam specialem) fogadott, ne zavarják birtokaikban, hanem ellenkezőleg, védelmezzék és óvják (tueri defensareque et manutenere debeatis) őket.

Papíron, a szöveg alatt papírfelzetes ép vörös gyűrűspecsét. DL 65358. (Sub A. fasc. IV. n. 17.)

154. 1494. március 11. (f. III. p. dom. Letare) Szentmiklós (ad Sanctum Nicolaum).

Gergely szentmáriai (ad Beatam Virginem) plébános, esperes (vicearchidiaconus), Gergely Zenthandras-i és Benedek szentmihályi (a Sancto Michaelé) plébános, dékánok és Lypto megyei általános ügyhallgatók előtt Czankafalua-i Krigy János nemes leánya: Katalin nemes néhai ZynthIwan-i István fia: néhai Miklós (nobilis) felesége, nevezett ZyntIwany/ZynthIwany/ZynthIwani István menyé elismeri, hogy apósa kielégítette őt mindazon pénz ügyében, amely gonosztevők által meggyilkolt férje halála miatt megillette, mind pedig azon ingóságok felől, amelyek őt az ország szokása szerint megilletik (que ad ipsam iuxta consuetudinem patrie dinoscebantur pertinere).

Papíron, a szöveg alatt három viaszpecsét. DL 65359. (Sub A. fasc. IV. n. 18.)

155. 1494. április 2. (f. IV. a. Amborii [Ambrosii] Csötörtökhely (in Quinto foro).

Miclusfalua-i Both Márton comes, a szepesi tizlándzsás nemesek bírása (iudex nobilium decem lancearum(!) de Scepus) előadja, hogy per kezdődött Hysfalua-i Czerba néhai György fiai: András és Vilmos (nobiles), valamint Filefalua-i Curtha Jakab (cognomine Curtha) s fiai: Balázs és Bálint közt egy Filefalua-i kőház miatt. Ez Czerba György Benko fiától: Lénárdtól, akit öröklési jogon illetett, 20 aranyforintért (flore nis puri auri et veri ponderis) vette zálogba, majd György halála után özvegye: Orsolya szentgyörgyhegyi (de monte Sancti Georgii) Sygler Jakabnak (circumspecto) tíz forintért zálogosította el, akiktől ismét Curtha Jakab két fiával s Balázs feleségével: Orsolyával tíz forintért visszaváltotta azzal, hogy ők közelebb állnak (videns . . . quod ipsi essent propinquiores) [ti. rokonilag és helyileg]. Czerba György fiai azonban egyenlő részt követeltek a házból, s ezzel hosszas viszálykodás kezdődött. A felek akaratából a bírói széken (ex sede nostra iudiciaria) felkért fogott bírák (providi et nobiles), úm. Abrahamfalua-i Damján, Pykfalua-i Szaniszló, Ghanfalua-i Petrowsky György, tóbiásfalvi (de villa Thobie) Vadichor Jakab, Hysfalua-i Scephlak János, Miclusfalua-i Both Márton ez évi szolgabíró és János szentandrászi (de Sancto Andrea) plébános ez utóbbi házában Bálint napján (febr. 14.) megkérdezték György fiait, milyen jogon emelnek igényt a házra, mire ezek azt felelték, hogy nekik, mint a másik félnek, tíz

forintjuk van abban. Curtha-ék nevében Balázs arra utalt, hogy apjával együtt idegen kézből váltották vissza, s a rokonság jogára hivatkozott, aminek bizonyítására felmutatta a bírói szék (sedes nostre), Lewkfalua-i Péter 1480. október 25-én kelt (lásd a 142. sz.) oklevelét. Ennek felolvasását (illetve átírását) követően Lénárd fia: Bálint, rokonai nevében is, kijelentette, hogy Curtha-éknak felhatalmazást ad a visszaváltásra. A bíró ekkor az igazságot szem előtt tartva, s hogy ne sértse meg saját lelkiismeretét sem, megegyezést hozott létre oly módon, hogy Curtha-ék fizetnek még tíz forintot Czerba-éknak. Ezek beleegyeztek, s kérték az összeg átadását. Mivel Curtha-éknál nem volt ennyi készpénz, ő a fizetés helyéül a szentandrásai plébános házat, idejéül pedig a következő csütörtököt tűzte ki. Ekkor és ott a tíz forintot átadták, mire Czerba-ék nyugtatták őket és kötelezettséget vállaltak rokonaik: Melcher István és Bálint (fratrum suorum, videlicet Melcher Stephani et Valentini) nevében, hogy megvédik őket a ház birtokában, ha pedig ezt nem tennék meg, akkor tíz forintot kötelesek letenni. Végül kimondották, hogy Lénárd fiai csak 20 forint lefizetésével válthatják vissza a házat.

Szétszakadt papíron, szöveg alatt viaszpecsét nyoma. DL 65360. (Fasc. XXIII. n. 42.)

156. 1494. augusztus 24. (die Barth.) saját házában (in domo nostra propria).

Miklosfalua-i Both Márton comes, a szepesi tizlándzsás nemesek bírása, bizonyítja, hogy a néhai szentandrásai (de Sancto Andrea) Benczyk Gergely fia: Mátyás átadott anyjának, néhai Kristóf leányának: Katalinnak hitbére fejében Komarfalua-ban tíz hold földet, amely őt örök jogon illeti meg, hogy minden census nélkül élvezze annak jövedelmét. Az oklevelet hivatali pecsétjével (applicavimus sigillum nostrum, quo ad hoc officium contimur!) erősítette meg.

1607. évi egyszerű másolat. DL 65361. (Fasc. III. n. 12.)

157. 1494. augusztus 24. (die Barth.) saját házában (in domo propria).

Michusfalua-i Both Márton comes, a szepesi tizlándzsás nemesek bírása előtt Machalfalua-i néhai Ricoph (nobilis vir) leánya: Katalin átad leányának: Dorottyának és örököseinek visszavonhatatlanul hálából az öreg korában nyert jótéteményekért Komer falu (villa) határai közt fekvő 15 hold szántót, amelyet nagybátyjától, Machal Pauol-tól kapott az apjának, Ricoph-nak okozott károk fejében. Az oklevelet hivatalosan használt pecsétjével látta el (applicavimus nostrum sigillum, quo ad hoc officium utimur).

Papíron, a szöveg alatt gyűrűspecst. DL 65362. (Fasc. LI. n. 6.)

158. [1498—1499]¹

[Szepes megye] folyamodványa az uralkodóhoz. Már panaszt emeltek egyszer Horwat András ellen, amiért ez közülük egyeseket megsebesített, másokat

saját bírói székükön a legrútább módon gyalázott. Akkor a király megtiltotta zaklatásukat. Amidőn azonban levelét átadták neki, még nagyobb gyalázatokkal illette őket, s most is halállal fenyegetőzik. Kérik tehát, hogy ügyükben jelölje ki bírónak Zápolya-i István famulusát, Warcoch-ot, Wywar várnagyát, aki előtt mindkét fél megjelenne s a vétkes elvén büntetését. Ha azonban Horvat nem akarna megjelenni előtte, akkor az uralkodó idézze meg őt velük együtt maga elé „rövid határidőre” (in uno brevi et certo termino).

Fogalmazvány. DL 65385. (Sub F. fasc. II. n. 6.) — ¹ Zápolyai István 1499-ben halt meg. E supplicatio valószínűleg ez előtt kelt, mert Zápolyait nem említi néhainak.

159. 1498. március 7. (in festo Perpetue et Foelic.).

A szepesi (Scepusiensis) káptalan előtt egyrészt Tharcza-i (Tharczay) néhai Tamás fia: Miklós (egregius), másrészt testvére: Katalin és férje: Varkoch Kristóf megállapodtak arról, hogy Miklós kiadja nővérenek apai birtokjogai fejében a Szepes (Scepusiensis) megyei Krompah, Kereztfalwa, Nerer, Bela és Pwztaerdewfalwa falvakban lévő birtokrészeket, ami meg is történt, továbbá kötelezi magát, hogy Szent György-napig (ápr. 24.) a káptalan előtt átadja a rájuk vonatkozó okleveleket, hasonlóképpen ezen napig terjedően a birtokrészek bevételeit is sógorának és nővérenek.

Átírta II. Ulászló 1498. március 7. után. DL 65363.

160. 1498. március 7. után.

II. Ulászló király átírja és megerősíti Tharcza-i néhai Tamás (egreg.) leánya: Katalin kérésére, aki Warkoch Kristófnak (egreg.), Kesmark város kapitányának felesége, a szepesi (Scepusiensis) káptalan 1498. március 7-i oklevelét (lásd a 159. sz.), amellyel Tharcza-i Tamás fia: Miklós a Scepus megyei Krumpa, Kereztfalwa, Nerer, Bela és Pwzta Erdew falwa birtokokon levő részeit átadta nővérenek: Katalinnak, amihez királyi hozzájárulását adja.

XVI. századi befejezetlen egyszerű másolat. DL 65363. (Fasc. XXXIV. n. 33.)

161. 1498. augusztus 6. (in transfig. Dom.).

A győri (Jauriensis) káptalan előtt [Koromzo-i] néhai István fia: Job a maga és nővére (sororis uterine): Borbála, aki Pagh-i Paghgy György felesége, továbbá ennek fia: Benedek nevében, továbbá Koromzo-i Péter gyermekei: János és Anna, az előbbi gyermekei: Zsigmond, Katalin, Anna és Zsófia nevében is, az utóbbi, akinek férje Balogfalwa-i Therek Gál fia: Mihály, hasonlóképpen leányai: Márta és Borbála nevében is eladnak a Komárom (Komaroniensis) megyei Ekl birtokon három jobbágytelket 65 aranyforintért Olcha-i Fisy (dictus) néhai János fiának: Mihálynak, e Mihály fiának: Tamásnak, az említett János özvegyének: Erzsébetnek, s ugyanezen János fia Péter fiának: Jánosnak, egyben a telkekért szavatosságot

vállalnak. — *A káptalan tagjai:* György prépost, Gergely lector, Albert cantor, Fülöp custos.

Hártyán, selyemzsinórról függő pecsétje hiányzik. *DL 65364.* (Feltehetően a Füßy levéltárbeli jelzete: Fasc. E. n. 91.)

162. 1500. október 14. (f. IV. a. Galli.) Szentmária (ad Beatam Virginem).

Detrehfalwa-i Detre Liphth megyei alispán és a szolgabírák bizonyítják, hogy a ZenthIwan-i István és fia: Zsigmond nemesek kérésére kiküldött Mathiasfalwa-i Péter szolgabíró eskü alatt kihallgatta Rasthoka-i Istvánt (nobilis) és Zenthmiklos-i Kwban Márton feleségét (honesta domina), akik vallották: sem ők nem látták, sem Ban Tamás (nobilis) jobbágyától: Kropacz-tól nem hallották, hogy ez látta volna, mintha ZenthIwan-i Zsigmond megsebesítette volna Parysfalwa-i Miklós (nobilis) Gergely nevű szolgáját (famulum).

Papíron, hátlapján közepén egy, s körülötte három elmosódott viaszpecsét. *DL 65365.* (Sub A. fasc. V. n. 1.)

163. 1503. június 7. (f. IV. p. Pentecosten) Csötörtökhely (in Quinto foro).

Hysfalwa-i Steslal János comes, a szepesi tizlándzsás nemesek bírása előtt Edesfalwa-i Jakab (nobilis) tiltakozott amiatt, hogy Smezan-i Antal (providus ac honestus), Mathiasfalwa-i Polankay néhai László leányának: Orsolyának (nobilis) férje elfoglalt harminc hold szántót Mathiasfalwa határai közt levő ama hatvan holdból, amit ő a menedékkövi (in lapide refugii) szerzetesektől zálogból váltott vissza, mint öröklési jogon őt illető birtokot, egyben eltiltotta Antalt és Orsolyát, az elfoglalástól, a termés használatától vagy értékesítésétől.

Papíron, hátlapján pecsét nyoma. *DL 65366.* (Fasc. XXXVI. n. 15.)

164. 1503. június 11. (in Barnabe) Buda.

II. Ulászló király Zenthemreh-i Odi Bálint nemes és felesége Orsolya, továbbá ennek nővére: Erzsébet (nobiles domine . . . ac . . . puelle) kérésére, akik Prezek-i Cheh (dictus) István fia: néhai Rafael leányai — Ráfael anyja ZenthIwan-i Miklós fiának: Andrásnak leánya Anna volt — átírja és megerősíti a bácsi káptalan 1428. február 10-i oklevelét (*lásd a 78. sz.*), annak tartalmához királyi hozzájárulását adja, Bálint érdemeiért pedig nekik adja a ZenthIwan, Paznad, Pethrewcz, Kapolna, Wlues, Gare, Zenthemreh, Kwthwelg, Zenthkatherina, Hymeseghaz falvakban levő királyi jogot. — *A szöveg alatt jobb oldalt:* Relatio magistri Philippi prepositi Bachiensis secretarii regie maiestatis. — *A hátlapon:* Registrata folio CCCCIII anno 1503.

Hártyán, selyemzsinórról függő pecséttel. *DL 65367.* (Sub F. fasc. I. n. 11.)

165. 1504. július 10. (f. IV. a. Margarethe).

Kornys Benedek leleszi prépost és a konvent előtt Apagh-i néhai Pál fia: László (nobilis) eltiltja osztályos testvérét: Apagh-i Gergelyt (nobilis) a Zabolch megyei Apagh faluban levő birtokrészei elidegenítésétől, s bármely nemű és rendű személyt (universos utriusque sexus et conditionis homines) azokba bármely jogon való beiktatástól és hasznának beszedésétől, Ulászló királyt pedig attól, hogy elidegenítéséhez királyi hozzájárulását adta vagy adni fogja, mivel azoknak reája kell háramlaniok.

Papíron, hátlapján pecsét nyoma. DL 65368. (Fasc. XL. n. 1.)

166. 1504. augusztus 6. (in transfig. Dom.) Trencsényi vár (castro Thrinchiniensi).

Hedvig Thessen-i hercegnő néhai István comes és nádor özvegye stb. Zemerchen-i Péter, Nadasd-i Bay¹ Tamáshoz és Zenthwan-i Istvánhoz (egregius). Kérésükre kapitányának Warkoch Kristófnak (egregius) meghagyta, hogy védelmezze meg őket minden birtokukban, a többiről András nevű rokonuk fog beszámolni, akit ez ügyben küldtek hozzá.

Papíron, zárlatán vörös viaszpecsét nyoma. DL 65369. (Sub A. fasc. V. n. 2.)¹ Helyesen: Ban.

167. 1504. november 24. (in profesto Katherine) Buda.

Szentgyörgyi (de Sancto Georgio) és Bozyn-i Péter országbíró és erdélyi (Transsilvanus) vajda előtt egyrésztől Kapolna-i Miklós és ZenthIwan-i néhai Mihály fia: Jakab, másrésztől Sary-i András nemesek és a Zenthersebeth-i Pelbárt által országbírói kormegállapító levéllel képviselt Inarch-i néhai Miklós (kiskorú) fia: János egyezséget kötnek. Kapolna-i Miklós és ZenthIwan-i Mihály ugyan a Fejér (Albensi) megyei Solth széki Kapolna birtokot és az ugyanottani ZenthIwan, valamint a Pest (Pesthiensi) megyei Kalwa birtokon levő birtokrészeiket, továbbá a Fejér megyei Solt széki Chalka, Kathol, Galya, Baltheleke, Wydasossa pusztáikat néhai Docz-i Péternek (egregio) 420 aranyforintban átadták (inscripserint et obligaverint), Doczy pedig ugyanazokat csere címén (titulo concambialis permutationis) átadta nekik (dederit et modo simili inscripserit) a Chanad megyei ZenthIwan nevű falvukért cserébe; Sary-i és Inarch-i mégis a szomszédság miatt (ratione propinquitatis et vicinitatis) az egész Kapolna-t, a Kalwa-ban levő birtokrészeket, továbbá Chalka prédiuum leírt részét (a quadam ecclesia deserta in eodem predio sita incipiendo versus montem Zaarhegh ad partem orientalem tendendo, ea videlicet parte, qua quedam via publica Wanyawtha vocata adiaceret) visszabocsátják Kapolna-inak és ZenthIwan-i Jakabnak 20 forint értékben. Ezek viszont Kalwa faluban és Chalka pusztán lévő birtokrészeiket, továbbá Kathol, Galya, Boltheleke, Wydasossa pusztákat ama 400 aranyforint erejéig, amelyért jelenleg Sary-inál és Inarch-inál zálogban vannak, ezek kezében hagyják, amíg vissza nem váltják, megígérve, hogy a visszaváltást idegeneknek nem engedik meg,

végül a vizsály és pereskedés folyamán kibocsátott valamennyi oklevelüket érvényteleneknek nyilvánítják. — *Jobb oldalon a szöveg alatt: Lecta.*

Papíron, a szöveg alatt papírfelzetes viaszpecsét. DL 65370. (Sub F. fasc. I. n. 12.)

168. 1511. május 25. (in dom. Rogationum).

A szepesi káptalan előtt Janosfalwa-i néhai Thobias (dictus) Imre fia: Thobias Miklós a maga és gyermekei: Péter, Bertalan és Ilona (Elena) nevében is a Scepus megyei Janosfalwa birtokon lévő minden hold szántóját, földjét, rétjét, legelőjét egy kert kivételével, amely ottani nemesi kúriájához tartozik, minden haszonvételeivel és tartozékával elzálogosítja 12 magyar aranyforintért Zmerchen-i Zmercheny Kristófnak, a szepesi és Thokay vár várnagyának úgy, hogy ő vagy örökösei ezt bármikor 12 forint készpénzért visszaválthatják, ugyanakkor Thobias Miklós köteles Zmercheny-t a javakban megvédeni.

Papíron, hátlapján pecsét nyoma. DL 65371. (Fasc. XLIV. n. 13.)

169. 1512. (A napi dátumot tartalmazó rész hiányzik.) In Saswar, loco et die sedis nostre iudicarie.

Peterf[a][v]a-i Nagy (magnus) Albert Wgocha megyei alispán és a négy szolgabíró előtt Heten-i Feyes István (nobiles) egész vízi malmát, amelynek felét Berdew Bálinttól vették zálogba, elzálogosítja Hwzth-i Barlawyth Miklósnak (egregius), Feyes Ozsvát pedig egy jobbágytelkét ugyanannak négy forintért. [A birtok bizonyára Heténnyel azonos.]

Papíron, amelynek jobb harmada hiányzik, a szöveg alatt öt viaszpecséttel. DL 65372. (Sub F. fasc. II. n. 7.)

170. 1514. február 5. (in Agathe).

A szepesi káptalan előtt egyrészt Hysfalwa-i néhai Chorba György fia: Chorba István a maga és ugyanezen György fiának: néhai Vilmosnak fia: István nevében ügyvédvalló levél nélkül, másrészt Chorba György leánya: Potenciána, akinek nevében férje: Frych-i János jelent meg, harmadrészt Chorba György fiának: Andrásnak fia: Ferenc a maga és testvérei: György, Dorottya, Zsófia, Apollónia nevében, negyedrészt Chorba György leánya: néhai Borbála kiskorú leánya: Dorottya, akinek nevében apja, Berthomylecz-i Mihály deák jelent meg ügyvédvalló levél nélkül, fogott bírák közbenjöttével megegyeznek a Szepes megyei Hysfalwa, Betlehemfalwa, Miklosfalwa, Filefalwa, Gergő, Feolső Repas, Olsawicza birtokokon és Podrocza prédiumban lévő birtokrészek felől, amelyek miatt előzőleg sokat pereskedtek. — Chorba Istvánnak és örököseinek jut Hysfalwa-ban négy jobbágytelek, amelyeken jelenlegi lakóháza (curia residentialis) is van és ama nemesi curia fele, amelyben egykor Helmes Simon (nobilis) lakott, továbbá Filefalwa-ban egy jobbágytelek, amelyen Bálint jobbágy lakik, Betlehemfalwa-

ban egy üres jobbágykúria fele. — Vilmos fiának: Istvánnak jut Miklosfalwa-n egy lakott jobbágytelek, amelyen Skowranko György jobbágyként (more iobagonalis) tartózkodik és egy üres telek; Gergő-ben egy lakott jobbágytelek, amelyben bizonyos Baranowsky tartózkodik, Felső Repas-ban két lakatlan és egy lakott jobbágytelek, amelyben Balázs tartózkodik. — Potenciánának ugyancsak Felső Repas-ban négy üres és két lakott telek, amelyekben Polyak Mátyás és Orbán lakik, egy malom felével. — Ferencnek és testvéreinek Felső Repas-ban négy üres jobbágytelek az ottani malom felével, Gergő-ben két üres és egy lakott jobbágytelek, amelyben Belar Márton él. — Dorottyának Gergő-ben Kiosch László jobbágytelke, Olsawycza-ban Nemet László jobbágytelke és két üres telek, Felső Repas-ban ugyancsak két üres jobbágytelek. Podroch puszta továbbra is Dorottyánál és Mihály deáknál marad zálogban, ha azonban visszaváltják, a négy fél közt egyenlő arányban osztják fel. Ha négyük valamelyikét perbe vonnák, a többiek kötelesek öt saját költségükön megvédeni, s ha a perbe vont elveszténé részét, arányosan kapjon a többitől vagy újra el lehet végezni a felosztást. Végül kimondják, hogy az egyezség megszegője perbelépés előtt a bírói rész nélkül 12 budai márka bírságot köteles letenni. A felek az általuk birtokolt valamennyi oklevelet semmisnek nyilvánítják.

1600 körüli egyszerű másolat. DL 65373. (Fasc. XXIV. n. 2.)

171. 1515. január 8. (f. II. p. epiph.).

Besztercebányai bányászok (Johannes Pennsz, Gregorius carnifex, Anthonius Radwan de Bartpha, Georgius Libentag, Andreas Sotcz, Leonhardus Esopus de Cremnitia, Lucas de Cremnitia, Labati carbonista, Johannes Vrbe[.]rr, Caspar Zlezina montaniste et laboratores in montibus Bistriciensibus) biztosítják SzwatiJanszky Zsigmondot (egregius), testvéreit és rokonait, hogy miután fogott bírák közbejöttével viszályaik békésen elintéződtek, többé ellentéteket sem szóval, sem tettel, sem egyenkint, sem összesen felidézni nem fognak. Felkérlik C[remnitia] város bíráját és esküdeit, hogy az iratot a város pecsétjével erősítsék meg.

Rongált papíron, a szöveg alatt zöld viaszpecsét. DL 65374. (Sub A. fasc. V. n. 3.)

172. 1519. november 25. (in Katherine) Buda.

II. Lajos király az aradi (Orodiensis) káptalanhoz. Mivel hozzájárult ahhoz, hogy Somos-i Chwby Ambrus özvegye: Ilona (nobilis) a káptalan előtt tett bevallásával eladja a Zarand megyei Somos faluban levő, épület nélküli nemesi telkét, amely reá férje után hárult, Gwlach-i János deáknak és feleségének: Annának (nobiles), másrészt pedig ő Gwlach-inak adta érdemei jutalmául a telekben rejlő királyi jogot, küldje ki megbízottját, hogy annak jelenlétében a királyi ember az iktatást elvégezze. — *Kijelölt királyi emberek:* Erdewskerek-y-i Zenthamassy János, Somos-i Kerek-y Lukács, Erdewhewgh-i Mátyás, Wasary-i Albert.

Átírta az aradi káptalan 1520. január 19. DL 65375.

173. 1519. december 15. (f. V. p. Lucie) Buda.

II. Lajos király az aradi káptalannak. Küldje ki megbízottját, akinek jelenlétében a királyi ember iktassa be Dallya-i Ferenc nemest, a Thames-i királyi vár udvarbíróját (provisor curie castris nostri Themesiensis) a parasztfelkelésben való részvételével hűtlenség bűnébe esett Zenthmyklos-i Nyakazo Balázs (nobilis) minden birtokába, amelyeket más oklevelével hűséges szolgálataiért Dallya-inak és örökösének adományozott (tempore scilicet insurrectionis rusticane plebis eisdem rusticis adhesisse atque cum eisdem quam plurima malorum genera contra nos et hoc regnum nostrum ac universum nobile genus perpetrasse et commisisse et ob hoc in notam infidelitatis incurrisse dicitur). — *Kijelölt királyi emberek:* Bodrogh-i Bessenyew István, Kezy-i Akos Miklós, Waryas-i György.

Átírta az aradi káptalan 1520. február 18. DL 65376.
Fekete Nagy—Kenéz—Solymosi—Érszegi 469. 360. sz.

174. 1520. január 19. (18. die diei introduct. ti. f. II. p. Circumcis).

Az aradi káptalan bizonyítja, hogy Lajos király 1519. november 25-i parancsára (lásd a 172. sz.) kiküldött megbízottja, Papy-i István mester kanonok jelenlétében Somos-i Kereky Lukács nemes királyi ember újév ünnepét követő hétfőn (jan. 2.) ellentmondás nélkül beiktatták Gwlaach-i János deákot és feleségét, Annát a megjelölt nemesi telek birtokába. — *A jelen volt szomszédok:* nobilibus Georgio Chwba condicionali, uterque Paulo Syke, Blasio Fyles, Valentino Kereky dictis omnino de Somos, item dominabus Agatha relicta condam Clementis Chwba ac Cristina consorte Pauli litterati de eadem Somos. — *A káptalan tagjai:* Kenderes-i Pál mester lector, Makofalwa-i György cantor, Szegedi (de Zegedino) Mihály custos, Ezzek-i Vid, Papy-i István, Menesy-i Sebestyén, Monozlo-i András mesterek, kanonokok.

Hártyán, selyemzsinórról függő pecséttel. DL 65375. (Régi jelzete nincs.)

175. 1520. február 18. (sab. a. Kathedre Petri).

Az aradi káptalan bizonyítja, hogy II. Lajos király 1519. december 15-i parancsára (lásd a 173. sz.) kiküldött megbízottja: Makofalwa-i György mester olvasókanonok jelenlétében Waryas-i György királyi ember Dallya-i Ferencet Balázs napján (febr. 3.) ellenmondás nélkül beiktatta Nyakazo Balásznak Nyakazozenthmyklos-ban levő birtokrészeibe és tartozékaikba. — *A jelen volt szomszédok:* nobilibus Michaele de Tharlod, Stephano Symonffy de Gywred in ipsorum propriis, necnon providis Johanne Nagh in Zekelzeegh relicte condam Michaelis de eadem Zekelzeegh, Ladislao Zy in Abon similiter relicte condam Mathie de Mothnok, necnon Andrea Byro, Johanne Radozla et Barnaba Feyer in dicta Nyakazozenthmyklos prefati Blasii Nyakazo premissis in possessionibus

iobagionibus commorantibus in eorundem dominorum ipsorum nominibus et personis. — *A káptalan tagjai: lásd az előző számot.*

Hártyán, selyemzsinórról függő, lekopott pecséttel. DL 65376. (Régi jelzete nincs.)
Fekete Nagy—Kenéz—Solymosi—Érszegi 485. 369. sz.

176. 1525. december 30. (sab. p. sanct. innoc.).

A szepesi káptalan előtt ZenthIwan-i/ZenthIwany Péter nemes a maga, fiai: Gáspár, Mihály és János, valamint ZenthIwan-i néhai András fia: István, ZenthIwan-i Zsigmond fiai: György, Kristóf és Zsigmond (fratrum suorum carnalium) nevében nyugtatta Kyspalwday György és Jánost (egr.) annak a száz aranyforintnak a megfizetéséről, amelyet Péter testvérétől: László ZenthIwan-i paptól, Lypche-i plébánostól kölcsönvett.

1794. évi hiteles másolat. DL 65377. — *Eredetije:* Státny ústredný archív Slovenskej socialistickej republiky, *Szepesi káptalan hiteleshelyi lt. Protocollum II. fol. 35. b.* (DF 257957.)

NÉVMUTATÓ

A kötetben szereplő valamennyi személy- és helynév megtalálható a mutatóban az alább leírtak szerint.

Személynevek. a) Ha a személy neve (keresztnev) egyedül áll, s viselőjének sem rangja, sem tisztsége nem ismert, a lehetőség szerint földrajzi, időbeli vagy más adat ad a személyről közelebbi tájékoztatást. Ilyenek hiányában nem szokványos nevek esetében a *szn.* rövidítés (személynév) olvasható.

b) Ha a személyt csak saját és atya nevének közlésével jelölték meg, akkor mind a két keresztnévvel mutatózva van.

c) Ha a személynek ragadványneve vagy többé-kevésbé állandósult családneve van, akkor csak ez mutatózott, ilyenkor tehát keresztnéve csak a ragadvány-, illetve családnev után szerepel a mutatóban. Ugyanez vonatkozik arra az esetre is, ha a családnév helységnevből alakult ki. Ez esetben a helynévből kialakult név nagy kezdőbetűvel kezdődik.

d) Ha a kialakult családnév mellett még a személy állandó lakóhelyét megjelölő „előnév” is áll, akkor az is mutatózva van kis kezdőbetűvel írva.

e) A cseh nyelvű oklevelek betűhív családneveiről utalás történik az általánosan használt névalakra.

f) Ha a személynek rangja, tisztsége is volt, ez a neve mellett szerepel, de ez mutatózva is van.

g) Ha egy asszony atyjának neve is ismert, úgy az asszony neve mind atyja, mind pedig férje nevének megtalálható.

h) A rangról, tisztségről általában utalás történik a névre, és a regesztaszámok csak a névnél szerepelnek. Egyetlen előfordulás esetében azonban célszerűbbnek látszott utalás helyett a szám feltüntetése.

Helynevek. a) Az önállóan — nem személynévhez kapcsolódóan — szereplő birtoknév a mutatóban általában az eredeti névalakban, de mai helyesírással található. Ezt követi az egykorú megye (*m.*) neve zárójelben, majd a századok folyamán esetleg kialakult eltérő név és a mai név. — Ha az ország területén levő birtok megyei hovatartozása megváltozott, úgy ez is fel van tüntetve. A szomszédos országokban levő helységek nevének a mai hivatalos név olvasható a szomszédos ország nevének kezdőbetűjével. (*A.* = Ausztria, *Cs.* = Csehszlovákia, *J.* = Jugoszlávia, *R.* = Románia, *Sz.* = Szovjetunió.) — A fentiek érvényesek az időközben módosult és községegyesítések következtében kialakult nevekre is.

b) A csak családnévként előforduló birtoknevek szintén az eredeti névalakban, mai helyesírással szerepelnek, de hiányzik az előző pontban leírt, a mai alakot is tartalmazó leírás.

c) A szomszédos országok mai helyneveiről utalás történik a mutatóban szereplő névalakra, kivéve azt a ritka esetet, amikor a két név betűre és ékezetre egyaránt azonos.

Földrajzi nevek. Folyók, patakok, hegyek, völgyek, rétek stb. esetében nevük után vagy szóval, vagy rövidítéssel kapunk adatot arról, hogy milyen földrajzi névről van szó, egyes esetekben azonban csak a *fn.* (földrajzi név) rövidítés jelzi a név mibenlétét.

A dőlt betűk használata. Ha bármely név esetében az eredeti szövegben szereplő, akár latin, akár köznyelvi alakot használja a mutató, akkor ezt a nevet dőlt betűkkel közli. Ez leginkább olyankor fordul

elő, amikor a név mai alakja nem egyértelmű, vagy ha az eredeti alak megtartása bármely oknál fogva többet mond, mint annak esetleg mesterkélt jelenlegi alakja.

A betűrendbe sorolás. A betűrendbe sorolásnál nem lehetett minden esetben követni az erre érvényes szabvány előírásait.

a) Feltétlenül szükséges volt, hogy az azonos alakú birtoknevek ne kövessék egymást, hanem minden birtoknevet kövessen az abból képzett családnév viselő személyek neve, majd a birtok nevéből képzett melléknevek (lásd Szentiván).

b) A helynévből képzett családnév esetében előbb a család tagjai jelennek meg betűrendben, s ezt újabb betűrendben követik a helynévhez kapcsolódó fogalmak, gyűjtőnevek, tárgyak.

c) Ha a király neve előtt római sorszám van, úgy ez esetben a király neve az azonos nevű személyek élére került, sorszámuk sorrendjében.

d) A mutatóban a v és a w, valamint az u meg a dőlt v és w egyenértékűek, az y pedig az i-vel, illetve a j-vel lehet azonos értékű a dőlt betűkkel szedett eredeti névalakok esetében.

A névmutatóban levő számok nem lapszámok, hanem a kivonatok sorszámai.

A Névmutató készítésében közreműködött Román Éva ny. levéltáros.

A Névmutatóban alkalmazott rövidítések:

f.	= folyó	m.	= megye
fn.	= földrajzi név	nb.	= nemzeti/beli
hn.	= helynév	szn.	= személynév
k. h.	= keltezési hely		

A, Á

abonyi (Csanád m.) jobbágy 175
 Ábrahám fia, hugyói 67
 — fia: László 31
 — (Pál fia) 31
 Ábrahámfalvi Damján 155
 Ádám fia: Bálint, lipitói Pongrác famulusa 47
 Ágoston (Álmos fia) 25
 Agtelek (Gömör m.), ma Aggtelek Borsod-Abaúj-Zemplén m. 40, 44
 Ákos Miklós (keszi) 173
 Albert győri éneklőkanonok 161
 — király 91—93
 — szepesi apát 4
 alkancellár I. Bertalan mester, Farkas mester, Tódor mester
 Álmos fia: Ágoston 25
Alsovelchenich patak (Liptó m.) 51
 Alsóviszlóc hn. (Liptó m.), ma Cs. 140
 Ambrus bodai plébános 123
 — rózsahegy plébános 128
 II. András király I, 10—11
 III. András király, 15, 17, 19—22
 — budai éneklőkanonok 48, 54,
 — — örkanonok 93, 95
 — fia: Domokos 17
 — — Pongrác, lipitói 37, 42—43
 — győri olvasókanonok 25
 — kalocsai kanonok 111
 — váci vikárius 67
 — (nadasdi) 52
 — (nadasdi Bogo fia) 42—43, 45, 51, 59—60
 — (Pongrác fia) 51
 — (*Seraphinus*, *Serefel* fia) 12, 19—21
 — (Szmrecsányi—Nadasdi—Szentiváni ro-
 konság XVI. sz. eleje) 166
 Andrásfalvi András (Jakab fia) 96
 — György (János fia) 96
 — Jakab felesége: Katalin, Egyed fia: János lipitói
 alispán leánya 96
 — Miklós (János fia) 96
 — Pongrác (Miklós fia) 96
 andrásházi Kis György 130
 Antal pap (Gáji Mihály fia) 148
 Apagy (Szabolcs m.) 165
 -i Gergely 165
 -i László (Pál fia) 165
 aradi éneklőkanonok: Makófalvi György 174—
 175
 — kanonok I. Eszéki Vid, Ménesi Sebestyén,
 Monoszlói András, Papi István 174—175
 — káptalan 172—175
 — olvasókanonok: Kenderesi Pál 174—175

— örkanonok: Szegedi Mihály 174—175
 aranyosi Csóka János és Tamás 129
 Árva vár (Árva m.), ma Oravský zámok Cs. 76
 -i ispán I. Komorói Péter
 Árvaszada (Árva m.), később Oszada, ma Osádka
 Cs. 33
 ausztriai hadjárat 4

B

Bábapataka fn. (Nógrád m.) 89—90
 Bács megye 78
Bacha I. Boca
 bácsi káptalan 78, 164
 — prépost: Fülöp 164
Bagamerius I. *Bogomerius*
Bago, *Bagov* I. *Bogo*
Bagos fiai: Miklós és Péter 52
 Balassagyarmat I. Gyarmat
 Balázs felsőrépási jobbágy 170
 — plébános, budai káptalani prebendarius 93
 — (*Crupech* fia), turóci 33
 — (Tódor fia) 33
 — (...-i Benedek fia, 1485) 150
 Balicci András fiai: János és Prokop 76
 — — özvegye: *Rachna* 76
 Bálint (Ádám fia), lipitói Pongrác famulusa 47
 — budai olvasókanonok 93, 95
 — filefalvi jobbágy 170
 — szentiváni (lipitói) plébános 123
 Bálint (István fia), hugyói 67
Baltheleke puszta (Fejér m. Solt szék) 167
 Bán Tamás (nadasdi) 162, 166
 Bánkházi István (Ambrus fia) 94—95
 — I. még Káldi, Lengyel
Banko fia: Lénárd 155
Baranowsky görgői lakos 170
Barlawyth Miklós (huszti) 169
 Barnabás bocai hospes 55
 — szentmáriai plébános, esperes 123, 128
 — (Lukács fia) 16
 Bartány (Bodrog m.), később Monostorszeg, ma
 J. 108
 bártfai *Radwan* Antal besztercebányai bányász
 171
Bartoss I. *Hertvikovice-i*
Bate (Batta) I. Varjasbate
 Batiz testvére: Miklós 19—22
 Bátka (Nógrád m.), ma Rimóc 9
 Bátor István országbíró 86, 89—90
Bay Tamás I. Bán Tamás
 bécsi csata 15
 Behárfalvi Mihály (Miklós fia) 71

- Behárfalvi Sándor (István fia) 71—72
 IV. Béla király 2—6, 11—12, 15, 27
 Béla (Szepes m.), ma Spišska Belá Cs. 159—160
 Belar Márton görögői jobbágy 170
Behus comes bírótárs 19
 Benaházi András (Miklós fia) 71
Benczyk Gergely (szentandrásai) felesége: Katalin,
Warkoch Kristóf leánya, fiuk: Mátyás 156
 Benedek budai kanonok 31, 48, 54
 — deák fia: Balázs, (. . .-i, liptói 1485) 150
 — kalocsai örkanonok 111
 — szentandrásai plébános 123
 — szentmihályi plébános 154
 — (Dancs képviselője) 39
 — (Detre fia) 13
 — (Lukács fia) 16
 — (Miklós fia) 31
 Benedekfalvi Detre liptói alispán 131
 — György 119
 — Jakab (Benedek fia) 119
 — l. még Detrefalvi
 Benici János 148—9
Berdew Bálint (Ugocsa megye) 169
 Berek budai kanonok 95
 Bertalan mester, alkancellár 10
Berthomylecz-i Mihály deák leánya: Dorottya 170
 Berzence (Nógrád m.), ma Breznicka Cs. 9, 40, 86,
 89—90
 Berzencei Mátyás (György fia) 75, 86, 89
 Berzevici Péter (Henrik fia) tárnokmester 79—80,
 82
 Besenyő István (bodrogi) 173
 besztercebányai bányászok 171
 Betlanovce l. Betlenfalva
 Betlenfalva (Szepes m.), ma Betlanovce Cs. 170
 Betlenfalvi Márton várnagy 82
 — Miklós (János fia) 61
Beucha szn. l.
Bewky l. Böki
 Bíró András nyakazószentmiklósi jobbágy 175
 Blatnica (Turóc m.), k. h. ma Cs. 136
 -i l. Komorói
 Blažovce l. Vachotfalva
Bobak comes 3
 Bobróc (Liptó m.), később Kis- és Nagybobróc,
 ma Bobrovec Cs. 12, 26, 36—37, 39
 -i plébános: Péter 123
 Bobrovec l. Bobróc
 Boca (Liptó m.), ma Nižná Boca Cs. 3, 38, 71, 120
 — patak (Liptó m.) 14, 21
 -i hospes: Barnabás 55
Bocholnuk föld (Nógrád m.) 9
Bochoran-i (*Pothoran*-i?) Gergely (György fia) 59
 — György (Péter fia) 59
 — László (Bertalan fia) 59
 Bodafalvi György (János fia) 56
 — Mihály 119
 Bodai Mihály leánya: Borbála, Szentiváni Gáspár
 özvegye 123
 — plébános: Ambrus 123
 Bodó (*Bogomerius* fia) 12, 15, 18—19, 21—23,
 28—29, 33
 — fia: István, liptói 36—37, 39, 42—43, 45, 47
 — — László 42—43, 45
Bodomerius l. *Bogomerius*
 Bodrog megye 108
 -i Besenyő István 173
 -i főesperes: Nagyvölgyi Mihály 111
 Bogár István ekeli bíró 130
Bogo (*Bogomerius* comes fia) 23—24, 26, 28—29,
 33
 — fia: András 42—43, 45, 51, 59—60
 — — János 59
 — — Pál 42—3
 — fiai: Tamás és Péter 42—43, 45, 51,
 — nemzetsége 51, 138
Bogomerius (*Lauren* fia) 3—8, 10—11, 13—14
 — fia: Bodó 12, 15, 18—19, 21—23, 28—29, 33
 — — *Bogo* 23—24, 26, 28—29, 33
 — — Dénes menedékkövi szerzetes 12, 23, 28—29
 — — Dezső 15
 — — János 12, 15, 19, 21—23, 28—29, 42—43
 — — Lőrinc 12, 15, 18, 23, 27; szepesi olvasóka-
 nonok 28—29
 — — Miklós 12, 15, 18—19, 21—23, 26, 28—29,
 33, 42—43, 45
 — fiai 20, 30, 38, 47
 — nemzetség 138
 Boldogságos Szűz egyháza l. Szentmária
 Bolgár Péter (dabasi) 101
 bolondóci l. Stibor
 Borbála királyné (Zsigmond felesége) 64—65
 Boroszló l. *Wratislaui*
 Bossányi András (Iván fia) 57
Both Márton (miklósfalvi), a szepesi tizlán-
 dzsások bírása 155—157
Bothyz l. Batiz
 Böki Mihály 129—130
 Breznicka l. Berzence
 Breznóbánya erődítése 107
 -i Dulowicz Márton 107
Brisewice-i l. Berzevici
Brzeznica-i kapitány l. *Hertvikovice*-i Bartoss
Bucha l. Boca 3
 Bud (Pest m.), ma Bugyi 101
 Budi Demeter (Irineus fia) 92, 94—95, 101, 110
 — — felesége: Anasztázia 98
 — János (Sándor fia) 67

— Péter (János fia) 67
 Buda k. h. 7, 14, 19—20, 42, 53, 59, 71, 89, 91—92,
 94, 98, 101—104, 109—110, 112, 129, 138, 148,
 152, 163, 167, 172—173
 -i Dénes budai kanonok 93, 95
 -i éneklőkanonok I. András, Imre, Mátyás, Péter
 -i kanonok I. Benedek, Bereck, Budai Dénes,
 Domokos, *Eberhardus*, Imre, István, Jakab,
 János, Kilián, Lőrinc, Mihály, Miklós,
 Nyárhídi Dénes, Pál, Pozsony, Szántói Péter,
 Székely Péter
 -i káptalan 31—32, 34—35, 48, 53—54, 91, 93—
 95, 98—99, 108, 112, 116, 122
 -i volt dékán: Péter 31
 -i karpap: István 54
 -i olvasókanonok I. Bálint, Miklós, Péter
 -i örkanonok I. András, István, Jakab, Miklós
 -i Szent János kolostorral szemben lakó beginák
 103—104
 Budakeszi I. Felkeszi
 Budov I. Bodó
 Bugyi I. Bud, Budi

C

Calnou I. Kálnó
Carbauia I. korbáviai
Carcha I. Karcsa
Cassovia I. Kassa
Cece fiai 29
Certhewhaza I. Csertőháza
Cewnice-i másképpen máriavölgyi apát 141
Cyrba I. Csorba
Coch (Pósa fia) 2
Coswth (*Math* fia) 2
Crakowia I. Krakkó
Cremitia I. Körmöcbánya
Crisanporuba I. Krizsánporuba
Crispus I. Göndör
Cristianus hibbei bíró 38
Cristol felsősunyavai 82
Cruh szederbokor 56
Crupech fia: Balázs 33
Cwnath Péter újvári kapitány 117
Curtha I. Kurta
Czankafalua-i I. csantafalvi
Czece-i Lőrinc 150, 152
 — Máté 150
Czelen Jakab jobbággy 140
Czerba I. Csorba
Czirban I. Csorba
Czorba I. Csorba

Cs

(Ch és magánhangzó, Č)

csáfordi I. Dombly
 Csalka (Fejér m. Solt szék), később Csóka, ma
 Kiskunlacháza (Pest m.) 108—111, 167
 Csanád megye 108, 167
Chanfalua-i I. Gánfalvi
 csantafalvi Krigi János leánya: Katalin, Szent-
 iváni Miklós felesége 154
Chatov-i János (Egyed fia) 50
 Cseh István (Prószéki Miklós fia) és felesége:
 Szentiváni (Bács m.) Anna 78, 164
 — István fia: Rafael (prószéki) 164
 — Péter (lévai) 93
 csehországi hadjárat 4
 — nemesek 12
Chellek Balázs ekeli bíró 130
 Csepel-sziget 64, 103—105
Cherban I. Csorba
 Csertőháza (Fejér m. Solt szék), ma Öregcsertő
 (Bács-Kiskun m.) 101
Chewnycze f. (Liptó m.) 138
Chilnik fn. (Liptó m.) 56
Chirba(n) I. Csorba
 Csóka János és Tamás (aranyosi) 129
 Csóka hn. I. Csalka
 Csorba András gyermekei: Ferenc, György, Do-
 rottya, Zsófia és Apollónia (hisfalvi) 170
 — György özvegye: Orsolya és fiai: András és
 Vilmos, valamint utóbbiak gyermekei 155, 170
 — — leánya: Borbála, *Berthomylecz*-i Mihály
 felesége 170
 — — — Potenciána, Fricsi János felesége 170
 — István (György fia) 170
 Csorba (Liptó m.), ma Štrba Cs. 12, 18, 23, 29—
 30, 64, 69—70, 74, 77, 79—80, 82—85, 87—88,
 137—138, 140, 152; k. h. 82
 -i lakosok (jobbággyok, polgárok) 85, 133—134,
 152; I. még *Korba*-i
 -i nemesek 69, 77, 80, 83—84, 87—88
 -i plébános 23; I. még János, Mátyás
 -i soltész I. *Tyl* fia: Lőrinc, Weinschenk Péter
 -i Szent András-egyház 85, 88
 -i I. még *Hannesmechenny*
 Csötörtőkhely (Szepes m.), ma Spišský Štvrtok
 Cs. k. h. 142, 155, 163
 Čremošné I. Csremosnó
 Csremosnó (Turóc m.), ma Čremošné Cs. 148—
 149
Chwba György (somosi) 174
Chuba Kelemen (somosi) özvegye: Ágota 174
Chwby Ambrus (somosi) özvegye: Ilona 172
Churba I. Csorba

D

Dabas (Pest m.) 101; l. még Kápolna, Mántelek
 -i Bolgár Péter 101
 -i Demeter 101
 -i Szőke Mihály 101
 Daj (Fejér m. Solt szék), később és ma Majosháza
 (Pest m.) 108, 112; l. még Majosházi
 -i Jóföldi Antal 104
 Dák sziget (a Csepel-sziget mellett) 103—105
 Dallya-i Ferenc, a temesi királyi vár udvarbírája
 173, 175
 Damján fia: Miklós 42
 Damján (*Fyacha* fia) 17
 Dancs mester volt zólyomi ispán 26, 30, 36—37,
 39
 Debrecen k. h. 73
 Déd hn. (Bodrog m.) 108
 Déd(egyház) (Fejér m. Solt szék), ma Délegyháza
 (Pest m.) 108, 112
 Dekman Jakab (videfalvi) 123, 128
 Dekmen János 123
 Délegyháza l. Déd(egyház)
 Demánová l. Dománülése
 Deményfalva l. Dománülése
 -i Gwzyk Jakab 140
 Demeter liptói alispán 135
 — pozsonyi és zólyomi ispán 17, 19, 37
 — várnagy (Liptóban 1476) 131
 — (*Radun* testvére) bírótárs 17
 Dénes menedékkövi szerzetes (*Bogomerius* fia) 12,
 23, 28—29
 Deseu l. Dezső
 Detre (*Synk* fia) zólyomi ispán 1
 — fiai: Benedek és Tamás 13
 Detrefalva (Szepes m.), később Olcno, ma Olcna-
 va Cs. 59
 Detrefalvi András (Lőrinc fia) 52, 59
 — (Pál fia) 52
 — Detre liptói alispán 162
 — Domokos (Egyed fia) 59—60
 — György (Simon fia) 52
 — fiai: Benedek, Bálint és Gergely 59
 — 147
 — István (Mikos fia) 52
 — János (Bertalan fia) 52
 — (*Bogo* fia) 59
 — Lőrinc (János fia) 52
 — Miklós (Bagos fia) 52
 — (István fia) 52, 59
 — Sándor (András fia) 52, 59
 — nemesek 49, 51—52, 59—60
 — l. még Benedekfalvi
 Dévéki l. Divéki

Dezső (*Bogomerius* fia) 15
 Divéki János (Fülöp fia) 57
 — László leánya: Cecília 57
Dobak comes 3
 Dóci Péter 167
Dolonya hn. (Nógrád m.) 40
 Dománülése föld (Liptó m.), később Deménfal-
 va(?), ma Demánová(?) Cs. 19—22
 Domby Imre (László fia), csáfordi 129
 Dombói László királyi udvarmester 109
 Domokos budai kanonok 31
 — rutén 17
 — (András fia) 17
Donch l. Dancs
 Dorogházi László 127
 Dovaló (Liptó m.), ma Dovalovo Cs. 152
 Dovalovo l. Dovalló
Dulowicz Márton (breznóbányai) 107
Duzden hegy és vár (Nógrád m.) 9

E, É

Eberhardus budai kanonok 93, 95
 Eckehard l. *Heckehard*
 Edősfalvi Jakab 163
 — Pál fia: Máté 61
 Egyed fia: János l. Lehotai
 Ekel (Komárom m.), ma Okoliéná na Ostrove Cs.
 129—130, 161
 -i bírók 130
 Elek (*Crispus*) csorbai polgár 133, 137
 — (*Joch* Péter veje) vági 133
Elhota (Turóc m.) l. Stubnya
 Eperjesi Bertalan szepesi lektori káplán 87
 erdélyi vajda l. Szentgyörgyi és bazini Péter,
 Tamás
 Erdőhegyi Mátyás 172
 erdőkereki Szenttamási János 172
 Erzsébet királyné (I. Lajos felesége) 53—54
 — (János leánya, *Bogomerius* unokája) 42—43
Esopus Lénárd (körmöci) beszercebányai
 bányász 171
 Esztergom 126; k. h. 24, 45, 122, 127, 143
 -i egyházmegye 133
 -i érsek l. János, Tamás
 -i káptalan 9, 19
 -i örökös ispán l. Tamás esztergomi érsek
 -i (szent)szék 127—128, 143
 -i vikárius l. Mihály milkói püspök, Miklós,
 Miklós honti főesperes, Péter (nógrádi) főspe-
 res
 Eszéki Vid aradi kanonok 174—175

Ettre fiai: Ettre és Miklós (1279) 9
 — fia: Ettre (1346—1354) 40—41, 44, 46
 — Gergely (kálnói) 86, 89
 — János (1346—1348) 40—41, 44
 — Péter (1346—1348) 40, 44
 — Tamás (1346—1347) 40—41
 — Gergely fia: Mihály (kálnói) 75

F

Farkas fia: Tamás erdélyi vajda 32, 34—35
 — mester választott fehérvári prépost, alkancellár
 3—4
 — mester nyitrai olvasókanonok 16
 farkasfalvi l. *Joch* Péter
 Fehérpatak f. (Liptó m.) l
 fehérvári keresztessék konventje 104—105
 — prépost l. Farkas mester, Tödör mester
 Fejér Barnabás nyakazószentmiklósi jobbágy 175
 — megye Solt szék 31, 48, 53, 91—92, 94, 101,
 108—112, 167
 Fejér István és Ozsvát (hetényi) 169
 Fekete Simon ekeli bíró 130
 Felkeszi (Pilis m.), ma Budakeszi (Pest m.) 101
 Felsőrepás (Szepes m.), Vyšné Repaše Cs. 170
 -i jobbágyok 170
 felsősunyavai ispán: *Cristol* 82
Felsovelchenech patak (Liptó m.) 51
 Ferenc stólai bencés 87—88
 — szentkeresztii plébános 123
 Fiacsa fia: Damján 17
 Fiačice l. Fiacskafalva
*Fyaczk*a Pál bírótárs 140
 Fiacskafalva (Liptó m.), később Fiacsic, ma
 Fiačice Cs. 150
 Filefalva (Szepes m.), később Filic, ma Gánovce
 Cs. 170
 Filefalvi Balázs (Jakab fia) és felesége: Orsolya
 142, 155
 — filefalvi jobbágy 170
 — kőház 155
 — l. még Kurta
 Filic l. Filefalva
 filkai *Ymmelman* Miklós 87
Fyzestelek l. Füzeztelek
 Folkus (Mikus fia) 17
 Fricis János felesége: Potenciána, Csorba György
 leánya 170
 Füles Balázs (somosi) 174
 Fülöp bácsi prépost, királyi titkár 164
 — győri örkanonok 161
 — körmöci írnok 139
 — nádor, szepesi és újvári ispán 30

— szentiváni(?) pap 24
 — plébános 67
 Fűsi János (Péter fia) 161
 — (ócsai) özvegye: Erzsébet 161
 — Mihály (János fia) 129—130, 161
 — Péter (János fia) (ócsai) 129—130, 161
 — Tamás (Mihály fia) 161
 Füstös Domokos fia: Bálint (szentivánszerki) 91,
 93—95, 110
 — János (szentivánszerki) 91, 94
 Füzeztelek prédiom (Fejér m. Solt szék), ma
 Kiskunlacháza (Pest m.) 53—54, 91

G

Gadoch Miklós (ócsai) 129
Gay l. Háj
Gallicus János mester 17
 Gálostelek (Fejér m. Solt szék), ma Kiskunlachá-
 za (Pest m.) 48
 Galsai Miklós 34
Galya (Fejér m. Solt szék), ma Kiskunlacháza
 (Pest m.) 167
 gánfalvi *Petrovsky* György 155
 Gánovce l. Filefalva
 Garé (Bács m.), később Csakovác, ma Parabutý J.
 78, 164
Gargow-i l. Görgői
Gekminus comes serviense: Gergely 17
 Gergely győri olvasókanonok 161
 — kalocsai éneklőkanonok 111
 — korbáviai comes, lipcsi várkapitány 107
 — mézszáros, besztercebányai bányász 171
 — szentandrásii plébános 154
 — szentmáriai plébános, esperes 154
 — szepesi alispán és várnagy 61
 — szmrecsányi jobbágy 106
 — vági bíró 133—134
 — (Ettre fia) 86, 89
 — (*Gekminus* serviense) 17
 — (*Gyzdny*) 140
 — (Párisfalvi Miklós szolgája) 162
 Gergő l. Görgő
Giba, *Gyba* l. Hibbe
Gyzdny Gergely 140
 Goldberg János fia: Jakab (*Hawilswerde*-i)
 közjegyző 87
Golsa l. Galsai
 Göből fia: Zsigmond (mühlenbachi) 69
 Gömör (Gömör m.) ma Gemer Cs. k. h., 44
 — megye 40, 44, 46
 — alispánja: Péter fia: János 44
 Göndör Elek csorbai polgár 133—4

Görgő (Szepes m.), ma Spišsky Hrhov Cs. 170
 -i Baranowsky 170
 -i jobbágy l. *Belar* Márton, *Klosch* László
 -i Péter (András fia) 79
Grebys János szepesi kanonok 133
Gublinus hibbei polgár 38
 Gulácsi János deák és felesége: Anna 172, 174
Gumur l. Gömör
 Gúti János fehérvári keresztes preceptor 105
 — l. még Ország
 Gwzyk Jakab (deményfalvi) 140

Gy

Gyarmat (Nógrád m.), ma Balassagyarmat k. h.
 75
 Gyón (Pest m.), ma Dabas 101
 -i Gergely 101
 György győri olvasókanonok 130
 — — prépost 161
 — szepesi prépost 79, 82—85
 — *Tynbaw*-i soltész 82
 győri éneklőkanonok l. Albert, János, Mátyás
 — kanonok l. Kecskeméti Máté
 — káptalan 25, 39, 129—130, 161
 — olvasókanonok l. András, Gergely, György
 — örkanonok l. Fülöp, Lukács, Mihály
 — prépost l. György, László, Mátyás
 gyüredi Simonfi István 175

H

Háj (Turóc m.), ma Cs. 148—149
 Háji Antal pap (Mihály fia) 148
 — János 149
 — László 140
Hannesmechenny Cristianus (János fia) és leánya:
 Klára 74
Hartmannus hibbei polgár 38
Hauch szn. 1
Hawilswerde-i Goldberg Jakab közjegyző 87
Heckehard (lampertfalvi) 18
 Hédervári Lőrinc nádor, a kunok bírása 94—95,
 98—99
 Hedvig tescheni hercegnő, Zápolyai István özve-
 gyé 166
Helmes Simon, hisfalvi 170
Henczen János csorbai hospes 85
 Henrik (lampertfalvi) 18—19
 Herencsény l. Liszkóc
Herlich (*Lichtenstainer*) 102

Hertvikovice-i Bartoss Breznica-i kapitány 126,
 136, 139
 Hetény (Ugocsa m.), később Tiszahetény, ma
 Hetony Sz. 169
 -i l. Fejes
 hévízi keresztes konvent 31
Hybe f. (Liptó m.) 5; l. még Hibbe
 Hibbe (Liptó m.), ma Hybe Cs. 6, 38; l. még
 Kishibbe
 -i bíró: *Cristianus* 38
 -i hospesek 6—7
 Hímesegeház hn. (Bács m.) 78, 164
 Hisfalva (Szepes m.), később Kissóc, ma Hórka
 Cs. 170
 Hisfalvai Bálint (Lénárd fia) 155
 — Lénárd (*Banko* fia) 155
 — l. még Csorba, Helmes, *Steslal*, Széplak
 Hliniki György özvegye: Borbála, Keresztúri
 István leánya 145—147
 — László (György fia) 145—146
 Hódmezővásárhely l. Szentkirály
Hogteluk l. Agtelek
Holcha hegy (Szepes m.) 18
 honti főesperes: Miklós 45
 Hórka l. Hisfalva, Miklósfalva
 Horvát András (szepesi) 158
Howkfolu hn. (Liptó m.), ma Cs. 12
 Hugyé (Fejér m. Solt szék), ma Dömsöd (Pest m.)
 67
 Hugyéi István fiai: Demeter és Bálint meg
 nővéreik 67
 -i l. még Nemes, Veres
Hwlak Márton (plostyini) bírótárs 140
 Hunyadi János kormányzó 101
 huszti *Barlawyth* Miklós 169

I

(Y és mássalhangzó)

Ilbew l. Ürbő
Iymelman Miklós (filkai) 87
 Imre budai éneklő kanonok 93
 — budai kanonok 93, 95
 Inárcsi János (Miklós fia) 167
 Ipoly f. (Nógrád m.) 34, 44
 Ipolyvarbó l. Varbó
 V. István 11—2
 István budai kanonok 95
 — — karpap 54
 — — örkanonok 54
 — *Cewnice*-i apát 141
 — fehérvári keresztes custos 105

István fehérvári keresztes frater 105
 — fia: János nőgrádi alispán 40
 — kalocsai prépost 111
 — szepesi karpap 43
 — turóci prépost 72, 88, 96
 — (Bodó fia) 36—37, 39, 42—43, 45, 47
 Iványosfalvi Gergely (Mikó fia) és leánya: Erzsébet 56
 Izsépházi I. Hliniki

Jánovce I. Jánosfalva
 Janovici János 139
Janus comes 17
Jeclinus hibbei polgár 38
 Jezernicei Bálint 149
 Joch Péter (farkasfalvi) özvegye: Erzsébet és veje:
 Elek 133—134
 Jóföldi Antal (dájji) 104

J

(Y és magánhangzó)

Jakab budai kanonok 31, 34; 93, 95
 — — örkanonok 31
 — csorbai polgár 133—134
 — fia: Pál (Karcsa nb.) 16
 — (Miklós fia) 56
 — (*Serrefil* fia) 51
 — ...ldin-i soltész 82
 Jakabházi Pál 105
 Jalóc (Liptó m.), ma Jalovec Cs. 137
 Jalovec I. Jalóc
 Jánóc I. Jánosfalva
 János budai kanonok 31, 48
 — csorbai egyházzongnok 85
 — — plébános 87
 — esztergomi érsek (Vitéz) 127
 — fia: László 16
 — — Miklós 19
 — győri éneklőkanonok 130
 — kalocsai székesegyházi főesperes 111
 — mester földje 17
 — pap (liptói) 24
 — pécsi püspök 122
 — szentandrás plébános 155
 — szentmiklósi plébános 123
 — szepesi apát 18
 — — prépost 87
 — (*Bogomerius* fia) 12, 15, 19, 21—23, 28—29, 42—43
 — (Egyed fia) I. Lehotai
 — (Ettre fia) 40—41, 44
 — (*Gallicus*) 17
 — (István fia), nőgrádi alispán 40
 — (*Miluanus* fia) 16
 — (Péter fia) gömőri alispán 44
 — (*Vrdas*) 31
 Jánosfalva (Szepes m.) később Jánóc, ma Jánovce Cs. 168
 -i I. Tóbiás
 Jánoshalma (Fejér m. Solt szék), ma Kiskunlacháza (Pest m.) 112

K

Kacho hn. (Gömör m.) 9, 40
 Káldi György (báncsházi) 111
 Kalinovo I. Kálnó
 Kálnó (Nőgrád m.), ma Kalinovo Cs. 9, 40, 44, 86, 89—90
 -i I. Ettre
 kalocsai éneklőkanonok: Gergely 111
 — káptalan 110—111, 124
 — olvasókanonok: Sebestyén 111
 — örkanonok: Benedek 111
 — prépost: István 111
 — székesegyházi főesperes: János 111
Kalwa I. Káva
 Kápolna hn. (Bács m.) 78, 164
 — (Fejér m. Solt szék), ma Dabas (Pest m.) 108, 112, 116, 167
 Kápolnai Benedek 103—105; I. még Szentiván-(szerke) Benedek
 — Jakab (Máté fia) 91, 93, 95, 103—105, 108—111, 116, 122, 124
 — János deák 103—105, 109—111; I. még Szentiván-(szerke) János
 — László (Máté fia) 91
 — Miklós (Jakab fia) 108, 116, 167
 — Sebestyén (Jakab fia) 108, 116
 Karcsa nemzetség 16
 I. Károly király 32, 34—36, 47
 Károly szepesi örkanonok 8
 Kassa, ma Košice Cs. k. h. 79
Kathol I. Kátó
 Kátó (Fejér m. Solt szék), ma Kiskunlacháza (Pest m.) 31, 108, 112, 167
 Káva (Pest m.) 108, 112, 167
 Kecskeméti Máté győri kanonok 130
 Kečovo I. Kecő
 Kecő (Gömör m.), ma Kečovo Cs. 44
 Kelemen fehérvári keresztes cantor 105
 Kemedi (Péter) 109
 Kемence (Hont m., ma Pest m.) 9
 Kenderesi Pál aradi olvasókanonok 174—175
 Kereki Bálint (somosi) 174
 — Lukács (somosi) 172, 174

Keresztelő Szent János-templom (szentiváni) 33, 45
 Keresztfalva (Szepes m.), ma Križová Ves Cs. 159—160
 Keresztúri István leánya: Borbála, Hliniki György özvegye 145—146
 késmárki kapitány l. *Varkoch* Kristóf
 Késmárki Péter szepesi kanonok 47
 keszi Ákos Miklós 173
 keveci *Kysse!* Bálint 148—149
 Kilián budai kanonok 93, 95
 — pap (liptói) 24
 királyi tárnokmester l. Berzevici Péter
 — titkár: Fülöp bácsi prépost 164
 Királylehota (Liptó m.), ma Kráľová Lehota Cs. 68, 71—72
 Királylehotai Gergely (Barnabás fia) 62, 68, 71—72
 Kis György (andrászázi, Komárom m.) 130
 Kishibbe hn. (Liptó m.) 100; l. még Hibbe
 Kiskunlacháza l. Csalka, Füzesetek, Gálostelek, Galya, Jánoshalma, Kátó, Szentiván(szerke)
 Kispalugyai György 176
 — János 176
 — Márton 140
 — Miklós 119, 123, 128
 — plébános: Péter 123
 Kispatak f. (Liptó m.) 56
Kysse! Bálint (keveci) 148—149
 Kissóc l. Hisfalva
 Kísszentmiklós l. Nyakázószentmiklós
Klosch László görgői jobbágy 170
Klotnycz Benedek likavai várnagy 140
Kochou l. *Kacho*
 Komárfalva (Szepes m.), ma Cs. 156—157
 Komárom megye 129, 161
 Komorói Péter liptói és árvai ispán, a *Zywiec*-i kerület ura 106, 117—119, 121, 126—128, 136, 139
 Kompolth István (nánai) országbíró 75
Korba-i népek (csorbai ?) 141
 korbáviai comes: Gergely 107
 kormányzó l. Hunyadi János
 Kornis Benedek leleszi prépost 165
 Korom Bálint (koromházi) 150
 Koroncói István leánya: Borbála, pátyi Páty György felesége 161
 — János gyermekei: Zsigmond, Katalin, Anna és Zsófia 161
 — Jób (István fia) 161
 — Péter gyermekei: János és Anna 161
 Kosut (*Math* fia) 2
 Kozma fia: Lőrinc 19
Kozorowsky nevű nemes 106

Körmöcbánya város, ma Cremnica Cs. 171
 körmöci *Esopus* Lénárd beszercebányai bányász 171
 — írnok 139
 — Lukács beszercebányai bányász 171
 — l. még *Krempniczki*
 körmöciek 139
 közjegyző: Hawilswerdei Jakab 87
 Krakkó (Lengyelország) 139
 -i herceg: László 15
 Kráľová Lehota l. Királylehota
Krempniczani 139
Krempniczki Mátyás (kisbisztreci) liptói alispán 145
 Krigi János (csantafalvi) leánya: Katalin, Szentiváni Miklós özvegye 154
 Krizsánporuba (Liptó m.), később Németporuba, ma Závažná Poruba Cs. 117, 120
 Križková Ves l. Keresztfalva
 Krompach (Szepes m.), ma Krompachy Cs. 159—160
 Krompachy l. Krompach
Kropacz (Bán Tamás jobbágya) 162
Kwban Márton (szentmiklósi) felesége 162
 kunok bírása l. Hédervári Lőrinc, Ország Mihály, Zápolyai István
 Kurta Jakab (filefalvi) és fia: Bálint 155
 Kútvolgy hn. (Bács m.) 78, 164

L

Labati beszercebányai carbonista 171
 Lábatlani János székely ispán 103
 I. Lajos király 42—43, 49—51
 II. Lajos király 173—175
 Lampertfalva hn. (Liptó m.) 18
Lanchfa erdő (Liptó m.) 18
 IV. László király 6—8, 10—14, 19, 33, 36
 V. László király 101, 124
 László győri prépost 130
 — krakkói herceg 15
 — turóci prépost 57—58
 — (Ábrahám fia) 31
 — (Bodó fia) 42—43, 45
 — (János fia) 16
Lauren fia: *Bogomerius* 3—8, 10—11, 13—14
 — — *Seraphinus* 10
Lechotny-i l. Lehotai
 Lehota l. Királylehota
 Lehotai Gergely (Barnabás fia) 62, 68, 71—72
 — János (Egyed fia) 62, 68; liptói alispán 55, 96;
 leánya: Katalin, Andrásfalvi Jakab felesége 96
 — Miklós 68

leleszi konvent 165
 — prépost: Kornis Benedek 165
 lengyel király 139
 Lengyel Miklós (báncsházi Márk fia) 93, 95
 Lengyelország 4, 47, 139
Leuren l. *Lauren*
 lévőai Cseh Péter 93
 Levkafalvi Péter szepesi szolgabíró 142, 155
Libentag György besztercebányai bányász 171
Liechtenstainer Herlich 102
 Likava k. h. (Liptó m.), ma Likavka Cs. 106, 132
 -i várnagy: *Klotnycz* Benedek 140
 Likavka l. Likava
 lipcsei plébános: László szentiváni pap 176
 — várkapitány: Gergely 107
 Lipcse l. még Zólyomlipcse
 Liptó föld, uradalom, megye 1, 15, 30, 36, 42—43,
 50, 56—57, 60, 64, 66, 68, 71, 73, 87—88, 96—
 97, 107, 113—115, 120, 125—126, 137, 143,
 150, 152
 — k. h. 17
 — megye hatósága 55, 117—119, 121, 125, 135,
 138, 144—146, 162
 -ből Szepesbe vezető út 18, 138
 -i alispán l. Benedekfalvi Detre, Demeter, Detre-
 falvi Detre, Egyed fia: János, Kremplniczki
 Mátyás, Párházi István
 -i *Bogomerius* l. *Bogomerius*
 -i Dancs mester 30
 -i ispán l. Komorói Péter
 -i ispánság 136
 -i István (Bodó fia) 36; l. még Bodó fia: István
 -i László 102
 -i nemesek 21—23, 33, 37, 123, 126, 136, 139—140
 -i Pongrác (András fia) 37; famulusa 47
 -i szolgabírák 139
 -i szolgabíró: Mátyásfalvi Péter 162
 -i ügyhallgató 154
 -i várnagy: Mika 17
 liptóújvári várnagy 63
 Liptovská Mara l. Szentmária
 Liptovská Sielnica l. Szentmária
 Liptovský Ján l. Szentiván (Liptó m.), Veszerés
 Liptovský Mikuláš l. Szentmiklós, Verbice
 Liptovský Peter l. Szentpéter
 Liszkóc (Nógrád m.), később Liszkó, ma He-
 rencsény 9
 Litvánia 139
 Lőcse város, ma Levoča Cs. 69
 -i plébános: Miklós 69—70
 Lőrinc budai kanonok 31
 — csorbai soltész l. *Tyl* fia: Lőrinc
 — (*Bogomerius* fia) 12, 15, 18, 23, 27; szepesi
 olvasókanonok 28—29

— (Kozma fia) 19
 — (Miklós fia) 7—8
 — (*Seraphinus* fia) 21—22
 Lucsivna (Szepes m.) ma Lučivná Cs. 29, 152
 -i népek 141
 -i plébános: Márton 82
 Lučivná l. Lucsivna
Luchwa l. Lucsivna
Ludmannus hibbei polgár 38
 Lukács fiai: Benedek és Barnabás 16
 — — János és Bálint (szentivánszerkei szomszédok) 93
 — győri örkanonok 130

M

Machal Pauol szn. (Szepes m.) 157
Machalfalva l. Mahalfalva
Madyahaza-i Pál deák 150
 Mag Balázs fiai: András, Zsigmond és Tamás 101
 Magyarfalu (Liptó m.), ma Uhorská Ves Cs. 1,
 10—12, 50—52, 120, 140, 151
 -i esküdt 140
 -i Mikó fia: Egyed 49—52
 Mahalfalvi *Ricoph* leánya: Katalin és leánya
 Dorottya 157
 Majosházi János (Simon fia) 104—105, 111
 — l. még Daj, Póka, Ványi
 Majtényi Mihály és Rafael 148—149
 Makófalvi György aradi éneklőkanonok 174—
 175
 Mántelek (Pest m.), ma Dabas 101
 máriavölgyi másképp *Cewnice*-i apát: Szinnai
 István 141
 Márkházi Bertalan 129
 Márton lucsivnai plébános 82
 — menedékkövi perjel 28; szerzetes 29
 — pap (liptói) 24
 — úr l. *Hwlak*
 — (*Zemche* fia) bírótárs 17
 — (*Zolok* fia, *Bogomerius* rokona) 13
 Máté győri kanonok (kecskeméti) 130
 — (*Nemel* fia) 31
 — (*Zolok* fia) 13
Math fia: Kosut 2
 Matiašovce l. Mátyásfalva
 I. Mátyás király 103—105, 109—112, 116, 122,
 124—125, 129—130, 137, 148—149
 Mátyás budai éneklőkanonok 95
 — csorbai plébános 82, 85, 87
 — — polgár 133—134
 — fehérvári kereszties lector 105
 — győri éneklőkanonok 25

Mátyás győri prépost 25
 — kovács bírótárs 82
 — németlipcsei plébános 128
 — szentkereszti plébános 143
 — toporci plébános 87
 — turóci konventtag 149
 — vági esküdt 133—134
 Mátyásfalva (Szepes m.), ma Matiašovce Cs. 163
 -i l. Polyánkai
 Mátyásfalvi Péter lipptói szolgabíró 162
Mechenzny l. *Hannesmechensny*
Mediass nemes 136, 139
Melcher István és Bálint 155
 méltóságosor (királyi) 6, 35, 90, 124
 menedékkövi karthauzi kolostor 28—29, 163
 — perjel: Márton 28
 Ménési Sebestyén aradi kanonok 174—175
Mentheleke l. *Mántelek*
Mychotoniua fn. (Liptó m.) 56
 Mihály budai kanonok 48, 54
 — clericus (Mikus fia) 17
 — győri örkanonok 25
 — milkói püspök, esztergomi vikárius 127—128, 143
 — stólai bencés perjel 87—88
 — turóci konventtag 71—72
 — zólyomi és szepesi ispán 4, 17
 Mika lipptói várnagy 17—18
 Miklós bírótárs 17
 — budai kanonok 54
 — — olvasókanonok 48, 54
 — — örkanonok 48
 — csorbai varga 85
 — esztergomi vikárius 96
 — fia: Benedek 31
 — — Jakab 56
 — — Lőrinc 7—8
 — honti főesperes, esztergomi vikárius 45
 — löcsei plébános 70
 — szepesi aléneklő-kanonok 51—52
 — — konventtag 18
 — — olvasókanonok, vikárius 133—134
 — szlécsi plébános 123
 — zólyomi ispán 17
 — (Batiz testvére) 19—22
 — (*Bogomerius* fia) 12, 15, 18—19, 21—23, 26, 28—29, 33, 42—43, 45
 — (Damján fia) 42
 — (Ettre fia) 9
 — (Jakab fia) 56
 — (János fia) 19
 — (Sándor fia) 51
 — (*Seraphinus*, *Serefel* fia) 12, 19—21, 30

Miklósfalva (Szepes m.), később Miklósfalu, ma Hórka Cs. 170
 -i jobbágy: *Skowranko* György 170
 -i l. még *Both*
 Mikó (*Miluanus* fia) 16
 Mikus comes és fiai: Péter, Folkus és Mihály 17
 milkói püspök l. Mihály
Miluanus fiai: János és Mikó (Karcsa nemzetség) 16
Mogiorfalu l. Magyarfalva
 Monostorszeg l. Bartány
 Monoszlói András aradi kanonok 174—175
 Mons Sancti Martini l. Szent Márton hegye
Mothmerius szepesi prépost 23
 Motnoki Mátyás özvegye 175
 Mózes János (oszlári Imre fia) 48
 Mulyád l. Terbeded
 mühlenbachi Göböl fia: Zsigmond 69

N

Nádasd (Liptó m.), ma Trstené Cs. 11—12, 19—20, 26, 45, 137
 Nádasdi András (*Bogo* fia) 51—52, 59—60
 — István (Tamás fia) 59—60, 64, 80, 82—84, 88
 — Lőrinc (István fia) 113, 115, 125
 — Miklós 125
 — — (Péter fia) 59—60
 — Pál (Lőrinc fia) 137—138, 140
 — Péter (*Bogo* fia) 51—52
 — Tamás (*Bogo* fia) 42—43, 45, 51—52
 — — (Lőrinc fia) 137—138, 140, 152, 166
 nádasdi nemesek 49, 51, 136
 nádor l. Hédervári Lőrinc, Ország Mihály, Zápolyai István
 Nagy Albert (péterfalvi) ugocsai alispán 169
 — András (szentivánszerkei szomszéd) 93
 — György fia: Mátyás l. Berzencei Mátyás
 — János székelyszegi jobbágy 175
 Nagyolaszi György 150
 Nagyőr l. *Nerer*
 Nagyszombat (Pozsony m.), ma Trnava Cs. 102
 Nagyvölgyi Mihály bodrogi főesperes 111
 nánai Kompolt István országbíró 75
Neek l. Nyéki
Nemareti fn. (Liptó m.) 51
Nemel fia: Máté 31
 Nemes János (hugyéi) 67
 Német László olsavica jobbágy 170
 németlipcsei plébános: Mátyás 128
 Németporuba (Liptó m.), ma Závažná Poruba Cs. 120, 125, 136—138, 151

-i esküdt 140
 -i jobbágycok 118, 144
 -ról Szentivánra vezető út 140
 Nényei Egyed (szentivánszerkei szomszéd) 53—54
 Nerer (Szepes m.), később Nagyőr, ma Strážky Cs. 159—160
 Nickel hibbei polgár 38
 Nisici Fülöp szepesi kanonok 87
 Nižná Boca l. Boca
 Nižná Šuňava l. Sunyava
 Nógrád megye 32, 34—35, 44, 89
 Nógrád megye hatósága 41, 44
 -i alispán: János (István fia) 40
 -i főesperes: Péter 45
 Nomess Benedek (liptói) 140
 Nová Lesná l. Pusztardófalva

Ny

Nyakazó Balázs (szentmiklósi) 173, 175
 Nyakazószentmiklós (Temes m.), később Kis-szentmiklós, ma Sinnicolaul Mic R. 175
 nyakazószentmiklósi jobbágycok 175
 Nyárhídi Dénes budai kanonok 93
 Nyéki Balázs 31
 Nyene-i l. Nényei
 Nyitra megye ispánja l. Stibor
 -i káptalan 16, 120
 -i olvasókanonok: Farkas 16

O, Ó

Ócsa (Komárom m.), később Nemesócsa, ma Zemianská Olča Cs. 25
 Ócsai János (Simon fia) 25
 — l. még Füsi, *Gadoch*, *Zeke*
 Odi Bálint (szentimrei) felesége: Orsolya, Prószéki Rafael leánya 164
 Odorini András szepesi olvasókanonok, vikárius 87
Ogtelek l. *Agtelek*
 Okolicsányi l. Okolicsnói
 Okoličná na Ostrove l. Ekel
 Okoličné l. Okolicsnó
 Okolicsnó (Liptó m.), ma Okoličné Cs. 21
 Okolicsná Mihály 119, 123, 132, 140, 147
Okoliczansky, *Okulczensky* l. Okolicsnói
 Olcnavá l. Detrefalva
 Olcnó l. Detrefalva
 Óleszna l. Pusztardófalva
 Olsavica (Szepes m.), ma Ofšavica Cs. 170

-i jobbágy: Német László 170
 Orava l. Árva
 Ordas János 31
 oroszországi követség 4
 Ország Mihály nádor 138
 országbíró l. Bátori István, Pál, Perényi Péter, Szentgyörgyi és bazini Péter
 Osádka l. Árvaszada
Ostrawsko k. h. 139
Ostrzehom l. Esztergom
 Oszada l. Árvaszada
 Oszlári Imre (Benedek fia) 48
Othferthew puszta (Fejér m. Solt szék) 91, 93
 Óvár mezőváros (Bars m.?), ma Starý Hrádok Cs. 102
 Óvári István 126
Oztaar-i l. Oszlári

Ö, Ő

Ölyves hn. (Bács m.) 78, 164
 Öregcsertő l. Csertőháza
 Órhalom l. Sztrázs

P

Pagh l. Páty
 Pál budai kanonok 95
 — fia: Ábrahám 31
 — országbíró 39
 — szentmiklósi pap 24
 — szepesi káptalani káplán 60
 — szepesi prépost 23
 — vámos bírótárs 82
 — (*Bogo* fia) 42—43
 — (Jakab fia) 16
 — (*Rechke* fia) 19—20
 — (*Roman* fia) 31
 — (*Seraphinus* fia) 21—22
 — (*Steufco*) bírótárs 17
Paluczky l. Kispalugyai Miklós
Pamchircher András 102
 Papi István aradi kanonok 174—175
 Parabuty l. Garé
 Párisfalvi János deák és felesége: Felicia 150
 — Miklós szolgája: Gergely 162
 Páriszázi István deák liptói alispán 144, 146
 Pásztó (*Paztho* ? Bodrog m.) 108
Patochina patak (Liptó m.) 17
Paturnensky (liptói birtokos, Pottornyai) 132
 pátyi Páty Benedek (György fia) 161
Paznad hn. (Bács m.) 78, 164

Peck Pál 132
 pécsi püspök: János 122
 Pekarz szn. (1480) 139
 Pennsz János beszercebányai bányász 171
 Perényi Péter országbíró 71—72
 Pest megye 101, 108—110, 112, 167
 Péter bobróci plébános 123
 — budai éneklőkanonok 31
 — kanonok 31
 — káptalani volt dékán 31
 — olvasókanonok 31
 — fia: György (Fejér m. szentiváni birtok szomszédja) 93
 — János gömöri alispán 44
 — (Fejér m. szentiváni birtok szomszédja) 93
 — kispalugyai plébános 123
 — [nógrádij] főesperes, esztergomi vikárius 45
 — (Bogo fia) 42—43, 45, 51
 — (Ettre fia) 40, 44
 — (Mikus fia) 17
 — (Pongrác fia) 51
 péterfalvi Nagy Albert ugoccai alispán 169
 Péterréte prédiüm (Fejér m. Solt szék) 91, 93
 Petrolen Miklós csorbai esküdt 85
 Petrowsky György (gánfalvi) 155
 Petróc hn. (Bács m.) 78, 164
 Pikfalvi Szaniszló 155
 Pilis megye 101
 Piski hn. (Bodrog m.) 108
 Plosnicha f. (Liptó m.) 3
 Ploštín l. Plostyin
 Plostyin (Liptó m.), ma Ploštín Cs. 22
 -i erdő 140
 -i Hwlak Márton 140
 — patak (Liptó m.) 3, 21
 Poch (Tamás fia) 38, 45
 Podrocz prédiüm (Szepes m.) 170
 Póka Jakab (majosházi) 104—105, 111
 — Miklós (majosházi) 105, 110
 Polko szn. 1
 Polyák Mátyás és Orbán felsőrépási jobbágyok 170
 Polyánkai László lánya: Orsolya (mátyásfalvi) 163
 Pongrác (András fia), liptói 37, 42—43, 47
 — (fia) Jakab (szentmiklósi) 135
 — fiai: András és Péter 51
 — l. még Andrásfalvi
 Poprad f. (Szepes m.) 18
 Poruba l. Németsporuba
 Pósa fia: Coch 2
 Pottornyai l. Paturnensky, Tornaljai
 Pouch l. Poch

Pozsony budai kanonok 31
 pozsonyi ispán l. Demeter 17
 prágai egyházmegyei klerikus 87
 Prodatin vár (Lengyelország) 15
 prószéki Cseh István (Miklós fia) 78; felesége:
 Anna és fia: Rafael, ennek leánya: Erzsébet 164
 Pusztardófalva (Szepes m.), később Ó- és Újlesz-
 na, ma Stará és Nová Lesná Cs. 159

Q

Quintoforum l. Csőtörtökhegy

R

Racha malma (Liptó m.) 17
 Rachna (Stibor nővére), Balicze-i András özvegye 76
 Rádai Balázs 110—112
 — Mátyás 110, 112
 — Miklós 104, 110, 112, 116
 Radozla János nyakazószentmiklósi jobbágy 175
 Radun (Demeter testvére) bírótárs 17
 Radwan Antal (bártfai), beszercebányai bányász 171
 Raksai András és Lőrinc 149
 Rásztokai István 125, 162
 — Mihály (Máté fia) 71
 — Simon (Miklós fia) 71
 Raxa l. Raksa
 Rechk(e) fia: Pál 19—20
 Reuchna potok (Liptó m.) 1
 Rimóc l. Bátka
 Román fia: Pál (Fejér megyei) 31
 Romántelege prédiüm (Fejér m. Solt szék) 92, 94, 98
 Ros János szepesi kanonok 87
 Roskoványi Erzsébet, Szentiváni Lampert felesége 97, 114
 Rózsahegy (Liptó m.), ma Ružomberok Cs. k. h. 128
 -i plébános: Ambrus 128
 Rozenberk l. Rózsahegy
 rutén Domokos 17
 Ružomberok l. Rózsahegy

S, Š

Saar l. Zsár
 Sabrez fn. (Liptó m.) 55
 Sándor fia: Miklós 51

— (... fia) 42
 Sári (Pest megye), ma Dabas 101
 -i András 167
 -i Péter 101
 -i l. még Tolvaj
Sarksaar l. Soroksár
 Sáros megye 97
 sárosi nemesek 21
 Sásvár k. h. (Ugocsa m.), később Tiszasásvár, ma Trstnik Sz. 169
Schewnice-i l. Selmeci
Schirba, *Schirban* l. Csorba
Schonaw l. Sunyava
Schwбай l. *Chwбай*
Sczawnicza-i l. Selmeci
 Sebestyén kalocsai olvasókanonok 111
 Selmeci Gergely (Miklós fia) 126—128, 140
 — Miklós 127—128
Seraphinus (*Serefel*) fia: András 12, 19—21
 — — Jakab 51
 — — Miklós 12, 19—21, 30
Seunicha f. (Liptó m.) 3
Seunichareu rév (Liptó m.) 3
Syboch hibbei polgár 38
Syfridus hibbei polgár 38
Sygler Jakab (szentgyörgyhegyi) 155
Syke Pál (somosi) 174
Sikondfelde prédiüm (Pest m.) 109—110, 112
 Simonfi István (gyüredi) 175
Synk fia: Detre zólyomi ispán 1
Sklabiňa l. Szklabinya
Skowranko György miklósfalvi jobbágy 170
 Slatina l. Szalatnya
Slec-i l. szlécsi
 Slovenská Lupča l. Zólyomlipcse
 Smizsáni Antal (*providus*), Polyánkai Orsolya férje 163
 Smrečany l. Szmrecsán
Smreczanski l. Szmrecsányi
 Sóki István leánya: Zsófia, Újfalusi András özvegye 120
 Solt szék l. Fejér megye
 Somos, hn. Zaránd m. 172
 Somosi Pál deák felesége: Krisztina 174
 — lásd még *Chwбай*, Kereki, Syke
 somosi nemesek 174
Sonaw l. Sunyava
 Soroksári Tamás 53
Sotcz András besztercebányai bányász 171
Specht Miklós szepesi örkanonok 87
Spíška Belá l. Béla
Spíšké Podhradie l. Szentmártonhegy
Spíšký Štvrtok l. Csötörtökhely
Szczawinczky l. Selmeci

Starý Hrádok l. Óvár
Steslal János (hisfalvi), a szepesi tizlándzsások bírása 162
Steufco Pál 17
Styavnica l. Selmec
Stiborzicz-i (bolondóci) Stibor nyitrai ispán és nővére: *Rachna* 76
Stok János szepesi prépost 87
 stólai bencés monostor 85, 87—88
 — perjel: Mihály 87—88
Stollen l. Stóla
 Strážky l. *Nerer*
 Štrba l. Csorba
Strwnyca patak (Liptó m.) 140
 Stubnya (Turóc m.), ma Turčianske Teplice Cs. 148—149
 Stubnyai György 149
Styavnica l. Selmec
 Sučany l. Szucsány
 Sunyava (Szepes m.), ma Vyšná és Nižná Šuňava Cs. 18, 28—29
od Swateho Jana l. Szentiván
SwatoJanski, *SwatoJanszczy* l. Szentiváni

Sz

Szabolcs megye 165
 Szalatnya (Nógrád m.), később Szentpéter, ma Slatina Cs. 9, 40, 44
 Szántói Péter budai kanonok 116
 Szárazpatak fn. (Liptó m.) 51
 Szárhegy fn. (Fejér m. Solt szék) 167
 Szebeni András szepesi kanonok 133
 Szegedi Mihály aradi örkanonok 174—175
 Szék tó (Liptó m.) 51
 székely ispán: Lábatlani János 103
 Székely Péter budai kanonok 31
 Székelyszegi Mihály özvegye 175
 — jobbágy: Nagy János 175
 székesfehérvári koronázás 124
Szemertsen-i l. Szmrecsányi
 Szent András-egyház (csorbai) 23, 85
 Szentandrás Máté 140, 147
 szentandrás nemesek 51
 — plébános l. Benedek, Gergely, János
 — l. még *Benczyk*
 Szentersébeti Pelbárt 167
 Szent Eustachius-kápolna 4
 Szentgyörgy hn. (Bodrog m.) 108
 szentgyörgyhegyi *Sygler* Jakab 155
 Szentgyörgyi és bazini Péter országbíró, erdélyi vajda 167
 Szentimre hn. (Bács m.) 78, 164

- i l. *Odi*
 Szentiván hn. (Bács m.) 78, 164
 Szentiváni András (Miklós fia) 78, 164
 -i Anna (András leánya), prószéki Cseh István felesége 78, 164
 -i Miklós (Simon fia) 78
 Szentiván (Csanád m.), később Ó- és Újszentiván (Torontál m.), ma R. 167
 Szentiván, Szentivánszerke (Fejér m. Solt szék), ma Kiskunlacháza (Pest m.) 31, 48, 53—54, 91—95, 98, 101, 108, 167
 Szentiváni Ágoston (Imre fia) 48, 53—54, 95
 — Anasztázia (György leánya), Budi Demeter felesége 98
 — Antal (Imre fia) 48, 53—54
 — Bálint (Tunya Miklós fia) 98
 — Benedek (Ágoston fia) 91, 93—95; 1. még Kápolnai Benedek
 — — királyi ember 53
 — Domokos (János fia) 95
 — Füstös Bálint (Domokos fia) 91, 93—95, 110
 — Gál (Miklós fia) 48, 53—54
 — Gergely (János fia) 91, 93
 — György (Benedek fia) 31
 — István (Ágoston fia) 91, 93
 — — (Gál fia) 48
 — — (György fia) 92, 94—95, 98
 — Jakab 53
 — János (Ágoston fia) 91, 93—95
 — — (Füstös Domokos fia) 91, 94
 — — (Tamás fia) 91, 93, 95, 112; 1. még Kápolnai János
 — Máté 91—95, 98
 — Mihály (Ágoston fia) 91, 93
 — — (Benedek fia) 108
 — Miklós (Gál fia) 48, 53
 — — (János fia) 108
 — — (Tamás fia) 91, 93, 95
 — Mózes János (Imre fia) 48, 53—54
 — Tamás (Imre fia) 48, 53—54
 — 1. még Tunya
 — Szent János-egyház 31
 Szentiván (Liptó m.), ma Liptovsky Ján Cs. 45, 120, 125, 137—138, 151; k. h. 140
 Szentiváni András (Miklós fia) 78, 97, 164
 — Balázs (Miklós fia) 97, 113—114, 119, 121, 123, 125, 127—128, 131—132, 135, 137—138, 140—141, 145, 147, 151—153
 — Benedek (György fia) 59
 — — (Lampert fia) 68—69, 71—73, 80, 82—84, 87—88, 97, 100, 119; felesége: Újfalusi Antal leánya: Margit 97, 114, 120
 — — (Pál fia) 1. Szmrecsányi
 — Dénes (Miklós fia) 97, 113—114, 125
 — Erzsébet (János leánya) 42—43
 — Gáspár (János fia) 114, 119—120, 125; özvegye Bodai Mihály leánya: Borbála 123
 — — (Péter fia) 176
 — György (Benedek fia) 31
 — — (Zsigmond fia) 176
 — István (András fia) 176
 — — (Miklós fia) 42—43, 45; 97, 106—107, 113—115, 117—119, 123, 125—128, 131—132, 135, 137—138, 140—141, 145—147, 151, 153—154, 162, 166
 — Jakab (Mihály fia) 167
 — János (Miklós fia) pap 97, 112—114, 125
 — — (Péter fia) 62, 64, 68, 88, 95, 97, 100; 176
 — — 108, 116, 122, 124
 — Katalin (Péter leánya), Keresztúri István felesége 145
 — Klára (János leánya) 42—43
 — Kristóf (Zsigmond fia) 176
 — Lampert (István fia) 51—52, 55, 57, 59—60, 63—64, 69; özvegye: Roskoványi Erzsébet 114
 — László (János fia) 100, 110, 112, 114, 120, 125
 — — (Lőrinc fia) 100
 — — (Péter testvére), lipcsei plébános 176
 — Lőrinc (István fia) 58—60, 71—72, 80
 — Mihály (Benedek fia) 103—105, 108—112, 116, 122, 124—125
 — — (Péter fia) 176
 — Miklós (István fia), felesége Krigi Katalin (János lánya) 154
 — — (János fia) 108
 — — (Sebestyén fia) 62, 68—9, 71—72, 77, 80, 82—84, 88, 138
 — — (Tamás fia) 95
 — Péter (Lampert fia) 62, 68
 — — (László fia) 51—52, 55, 57, 59—60, 63, 100
 — — (László pap testvére) 176
 — — (Miklós fia) 42—43, 97
 — Sebestyén (László fia) 51—52, 55, 57, 59—60, 62, 68, 71—72, 77, 80, 96
 — Zsigmond (István fia) 162, 171, 176
 — — (Zsigmond fia) 176
 szentiváni erdő 118
 — esküdt 140
 — határ 136
 — nemesek 49, 51, 57, 97, 136, 139
 — plébános 1. Bálint, Fülöp
 — templom 118
 Szentivánháza Lampert 1. Szentiváni Szentivánra Németporubából vezető út 140
 Szent János-egyház (szerki) 31
 — — — kolostor (budai) 103—104
 Szentjános 1. Szentiván (Liptó m.)
 Szentkatalin hn. (Bács m.) 78, 164

- Szentkereszti *Othmarus* (János fia) 143
 — plébános l. Ferenc, Mátyás
- Szentkirály (Csanád m.), ma Hódmezővásárhely (Csongrád m.) 108
- Szentkirályi Mihály 93
- Szentmária (*ad Beatam Virginem*) (Liptó m.), ma Liptovska Sielnica Cs. k. h. 117—119, 121, 135, 144—146, 162
- i egyház 125
- i plébános l. Barnabás, Gergely
- Szent Mária Magdolna templom (nádasi) 45
- Szentmárton(hegy) (Szepes m.) k. h., később Szepesváralja, ma Spišské Podhradie Cs. 23, 61, 134
- Szentmihályi László 149
- plébános: Benedek 154
- Szentmiklós (Liptó m.), később Liptószentmiklós, ma Liptovský Mikuláš Cs. 12, 19—20, 87, 135; k. h. 123, 147, 151, 154
- szentmiklósi egyház 24
- erődítmény 106
- *Kwban* Márton felesége 162
- plébános: János 123
- Pongrác (fia) Jakab 135
- Szentmiklós l. még Nyakazószentmiklós
- Szentpéter (Liptó m.), ma Liptovský Peter Cs. 12, 51
- Szentpéteri László 148
- szenttamási Erdőkereki János 172
- Szepes k. h. 12—13
- ből Liptóba vezető út 18, 138
- föld örökös ispánja l. Zápolyai
- i aléneklókanonok: Miklós 51—52
- i alispán: Gergely 61
- i apát 6; Albert 4
- i birtokok 23
- i éneklókanonok 70
- i ispán l. Fülöp nádor, Mihály
- i kanonok l. *Grebys* János, Késmárki Péter, Nisici Fülöp, *Ros* János, Szebeni András, *Wratislavia*-i István
- i káptalan 8, 18—22, 26—30, 36—37, 42—43, 47, 50—52, 56, 59—60, 62, 64—66, 68—69, 74, 77, 81, 83, 87—88, 100, 113—115, 125, 137, 150, 159—160, 168, 170, 176
- i karpap l. István
- i konvent 18
- i nemesek 21—22
- i olvasókanonok l. Lőrinc (*Bogomerius* fia), Miklós, Odorini András
- i — familiárisa 87
- i — káplánja 87
- i örkanonok l. Károly, *Specht* Miklós
- i örökös ispán l. Zápolyai
- i prépost l. György, *Mothmerius*, Pál, *Stok* János
- i -i szentszék 133
- i szolgabíró: Levkfalvi Péter 142, 155
- i tizlándzsás nemesek 155
- i — — bírja l. hisfalvi *Steslal* János, miklósfalvi *Both* Márton
- i vár 30
- i várnagy l. Gergely szepesi alispán, Szemrecsányi Kristóf, Tamás
- i vikárius 70; l. még Miklós szepesi olvasókanonok, Odorini András
- Szepes megye (föld) 5—7, 61, 69, 73, 88, 158—160, 168, 170
- Szepesváralja l. Szentmárton(hegy)
- Szemplak János (hisfalvi) 155
- Szerk, Szerke l. Szentiván, Szentivánszerke szerkei Szent János egyház 31
- Szj László abonyi (Csanád m.) jobbágy 175
- Szinnai István máriavölgyi (*Cewnice*-i) apát 141
- Szklabinya vár (Turóc m.), ma Sklabiňa Cs. k. h. 76
- szlécsi plébános: Miklós 123
- Szmracsán (Liptó m.), ma Smrečany Cs. 19—20, 45, 137
- Szmracsányi Benedek (Pál fia) 59—60, 64, 66, 71—73, 77, 79—80, 82—84, 87—88
- György (István fia) 51—52
- — (Simon fia) 52
- István (Pál fia) 69, 73, 79
- Jakab (István fia) 51—52
- János (Lőrinc fia) 125
- Kristóf (szmracsányi) szepesi és tokaji várnagy 168
- László (Lőrinc fia) 118, 125, 137, 140, 144
- Lőrinc (Pál fia) 64, 69, 73, 82—84, 88
- Mihály (Lőrinc fia) 125, 137, 140, 144
- Miklós (Benedek fia) 125
- Pál (Miklós fia) 42—43, 51—52
- Péter (Benedek fia) 125, 137—138, 140, 144, 166
- Simon (Benedek fia) 123, 125, 137—138, 140, 144, 147, 152
- szmracsányi jobbágyok 45; Gergely jobbágy 106
- nemesek 49, 51, 136, 139—140
- szolnoki ispán: Tamás erdélyi vajda 32, 34—35
- Szőke Mihály (dabasi) 101
- Sztrázs (Nógrád m.), később Trázs, ma Órhalom 32, 34—35
- Szucsán (Turóc m.), ma Sučany Cs. k. h. 126
- i *Hertvikovice*-i Bartoss *Brzeznice*-i kapitány 126, 136, 139
- Szúnyog (Fejér m. Solt szék), ma Dömsöd (Pest m.) 31
- Szúnyogi Albert (Demeter fia) 94

— Antal (Pál fia) 94
 — Bálint (Miklós fia) 92, 94—95, 104
 — Pál (Benedek fia) 93, 110
 Szűz Mária-egyház l. Szentmária, szepesi konvent
SzwatiJanszky (Szentivániak) 171

T

Tamás comes bírótárs 19
 — erdélyi vajda, szolnoki ispán 32, 34—35
 — esztergomi érsek, örökös ispán 24
 — fia: *Poch* 38, 45
 — szentmáriai pap, liptói esperes 24
 — szepesi várnagy 30
 — (*Bogo* fia) 42—43, 45, 51
 — (*Detre* fia) 13
 — (*Ettre* fia) 40—41
 Tanyi Álmos fiának: Ágostonnak fiai: István,
 János, Miklós és Péter (vágközi) 25
 Tárcai Katalin (Tamás leánya), *Warkoch* Kristóf
 felesége 159—160
 — Miklós (Tamás fia) 159—160
 — Tamás 131—132
 Tarlódi Mihály 175
 Tarnócvice f. (Liptó m.) 51
 tárnokmester l. Berzevici Péter
 Tatárrév (Bodrog m.) 108
 temesi királyi vár udvarbírája 173, 175
Terbeded (Nógrád m.), később Terbeléd, ma
 Trebelovce Cs. 9, 40, 44, 75
 tescheni hercegnő: Hedvig, Zápolyai István özve-
 gye 166
Thelie Jakab 139
Thyncia-i apát 47
Thirnko úr 132
Thon-i l. Tanyi
Tyl csorbai soltész fia: Lőrinc csorbai soltész 69—
 70, 73—74, 77, 79—80, 82—85, 87—88
 — — — leánya: Margit, Weinschenk Péter felesé-
 ge 69, 85, 87, 97
 — — — — *Osanna*, *Hannesmechenny Cristanus*
 felesége 74, 85, 87; leányuk: Klára 74
Tylnbaw-i soltész: György 82
 Tiszasásvár l. Sásvár
 Tóbiás Imre fia: Miklós (jánosfalvi) gyermekei:
 Péter, Bertalan és Ilona 168
 tóbiásfalvi *Vadichor* Jakab 155
 Tódor comes bírótárs 17
 — fia: Balázs (liptói) 33
 — mester fehérvári prépost, alkancellár 15
 tokaji várnagy l. Szmrecsányi Kristóf
 Tolvaj László (sári) fiai: Barnabás, Fábián és
 Gellért 101

toporci plébános: Mátyás 87
 Tornaljai Tamás 140, 147
 Török Gál fia: Mihály (balogfalvi) leányai: Márta
 és Borbála 161
Trebeded l. *Terbeded*
 Trebelovce l. *Terbeded*
 Trencsén vár (Trencsén m.), ma Trenčín Cs. k. h.
 153, 166
 — város (Trencsén m.) 120
 Trenčín l. Trencsén
 Tresztenai, *Trsstanski* l. Nádasdi
 Trstené l. Nádasd
 Trstnik l. Sásvár
Tschirban l. Csorba
 Tunya Miklós fia: Bálint (szentiváni) 98
Tura pola f. (Liptó m.) 5—6
 Turčianske Teplice l. Stubnya
 Turóc királyi uradalom, megye 15, 148
 — megye hatósága 58
 Turóci Péter, vidaföldi 59
 turóci *Crupech* fia: Balázs 33
 — alispán 58
 — konvent 19—20, 22, 33, 45, 52, 57—58, 71—72,
 88, 96—97, 125, 127, 148—150
 — nemesek 2, 21—22
 — prépost l. István, László

U, Ú

udvarmester (királyi) l. Dombói László
 Ugocsa megye hatósága 169
 Uhorská Ves l. Magyarfalu
 Újfalusi András fiai: Osvát, János és Gáspár 120
 — — — özvegye: Zsófia 120
 — Antal leánya: Margit, Szentiváni Benedek
 felesége 97, 114, 120
 Újleszna l. Pusztardófalva
 újvári ispán: Fülöp nádor 30
 — kapitány: *Cwnath* Péter 117
 — várnagy l. liptóújvári, *Varkoch*
 II. Ulászló király 152, 158, 160, 163, 165
 Unyani l. Ványi

Ű

Űrbői Miklós 111

V, W

Vác (Nógrád m.), ma Pest m. k. h. 67
 -i káptalan 40—41, 46, 86, 89—90
 -i vikárius: András 67
 Vachotfalva (Turóc m.), ma Blažovce Cs. 58

Vachotfalvi István fia: Lőrinc 58
 — Márk fia: István 58
 — Márton fia: Péter 58
 — *Vachotha* 148
Vadichor Jakab (tóbiásfalvi) 155
 Vág f. (Liptó m.) 1, 3, 17, 21—22, 51, 55, 59
 vági bíró: Gergely 133—134
 — egyház 133
 — esküdt: Mátyás 133—134
 vágközi Tanyi I. Tanyi
 Vágmelléki István (János fia) 59
 — Mihály (János fia) 59—60
 Ványauta út (Fejér m. Solt szék) 167
 Ványi Ambrus 105, 112
 — Zsigmond (majosházi) 91, 105, 111—112
Wasard hn. (Bodrog m.) 108
 Varbó (Nógrád m.), később Ipolyvarbó, ma
 Vrbovka Cs. 32, 34—35
 Varbói Márton fia: Mihály 32
 Varjasbatei János 53
 Varjasi György 173, 175
Varkoch Kristóf 155, 159; újvári várnagy 158;
 késmárki kapitány 160, 166
 Vásári Albert 172
Wasuch patak (Liptó m.) 5—6
 Vavrišovo I. Vitánfalva
 Važec I. Vazsec
 Vazsec (Liptó m.) ma Važec Cs. 12, 23, 140, 152
 -i jobbágycsoportok 152
 Weinschen Péter (György fia) csorbai soltész 69,
 73, 77, 81—85, 87
 — — fiai: János, Orbán és Péter 87
 Verbice (Liptó m.), később Verbice, majd Vrbovka,
 ma Liptovský Mikuláš Cs. 19
 Veres László (hugyéi) 67
 Verestői György fia: Mátyás 130
 — Pál 130
 — Péter (Pál fia) 130
 Veszverés (Liptó m.), ma Liptovský Ján Cs. 3,
 11—12, 15
 Vét hn. (Fejér m. Solt szék) 31, 94, 98
Wgocha I. Ugocsa
 Vidaföldei *Dekmen* Jakab és János 123, 128
 — János (András fia) 51—52
 — László és Mihály 50
 — Turóci Péter 59
 Vidámtelek prédiüm (Fejér m. Solt szék) 112
Wydasossa prédiüm (Fejér m. Solt szék) 167
Vyřalu-i I. Újfalusi
Vihadna rét (Liptó m.) 5—6
 Virágosberek prédiüm (Fejér m. Solt szék) 112
Vyrtus hn. (Liptó v. Szepes m.) 23
 Visegrád (Pilis m., ma Pest m.) k. h. 32—33, 39, 50
 Vyšná Šuňava I. Sunyava
 Vyšné Repaše I. Felsőrepás
 viszlóci erdő (Liptó m.) 140

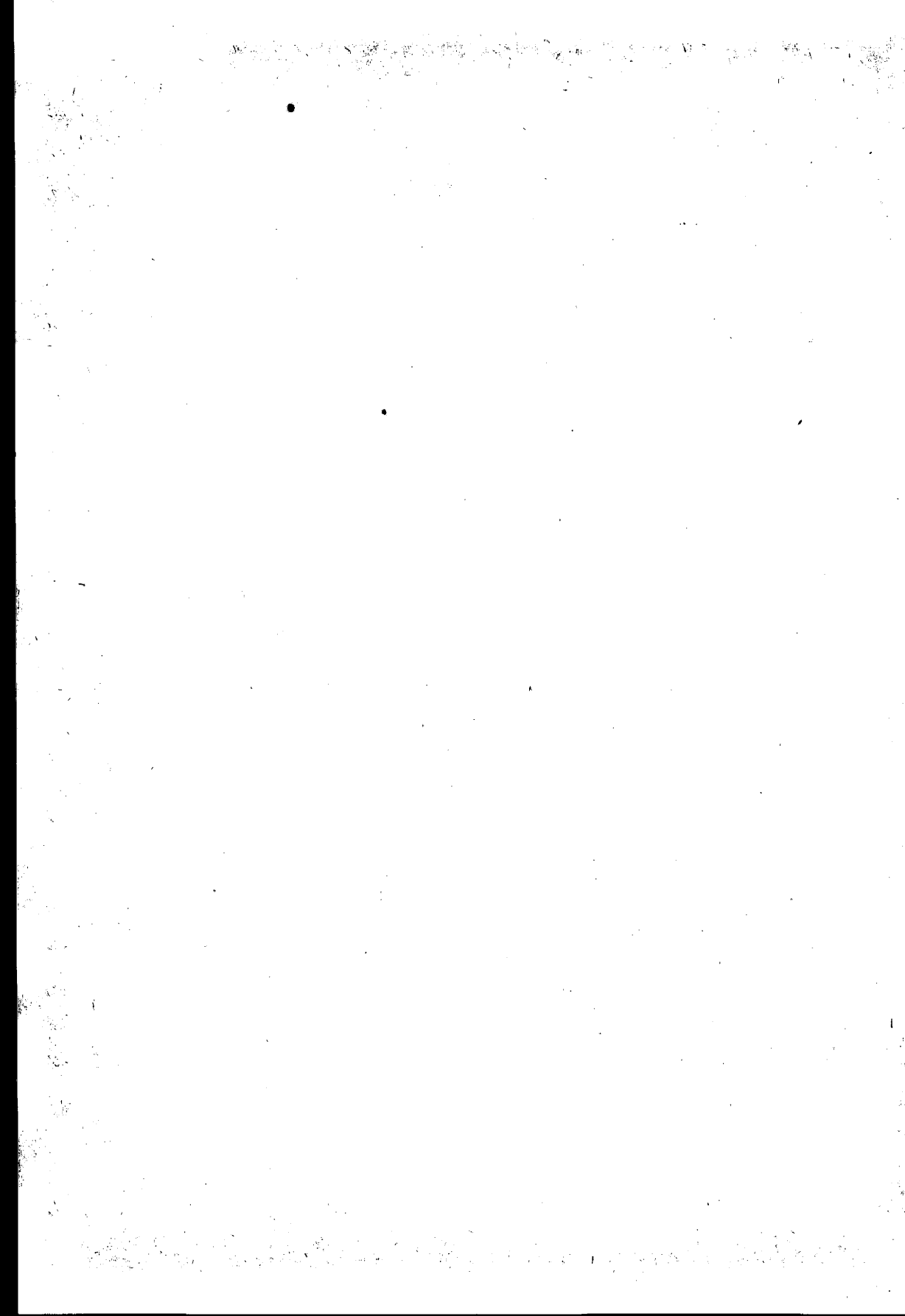
Vitánfalva (Liptó m.), később Vavrišovo, ma Vavrišovo Cs. 51
Wlues I. Ölyves 164
 Voyan fia: *Voizlov* 2
Wratislavia-i István szepesi kanonok 133
Vrbe[.]rr János besztercebányai bányász 171
Vrbou I. Varbó
 Vrbovka I. Varbó
Vrdas János 31

Z

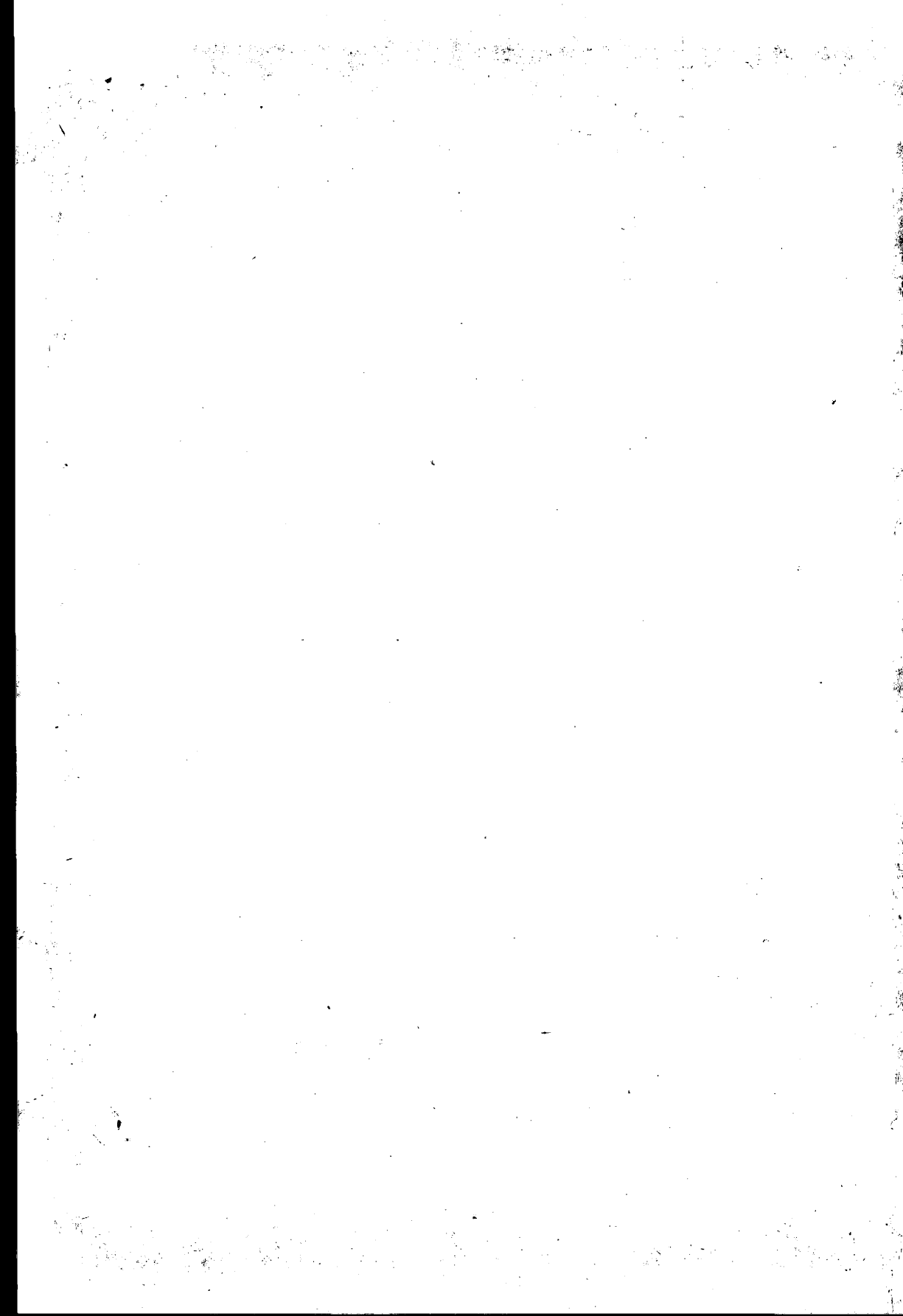
Zabrez fn. (Liptó m.) 55
 Zacharovce I. Zagrág
 Zagrág (Gömör m.), ma Zacharovce Cs. 40, 44;
 I. még *Zohorag*
Zalathna I. Szalathna
Zantho-i I. Szántói
 Zápolyai István örökös szepesi ispán, nádor,
 kunok bírja 152—153, 155; özvegye: Hedvig
 tescheni hercegnő 166
 Zár I. Zsár
 Zaránd megye 172
Zarraspatak I. Szárazpatak
 Závažná Poruba I. Krizsángoruba, Németsporuba
 Zeek I. Szék
Zekel, Zekul I. Székely
 Zele János és fia: Imre (ócsai) 129
Zemche fia: Márton bírótárs 17
Zemerchen-i I. Szmrecsányi
 Zemianská Olča I. Ócsa
 Zerk I. Szentiván, Szentivánszerke
 Zewke I. Szőke
 Zy I. Szij
Zinna-i I. Szinnai
Zywiec-i kerület ura I. Komorói Péter
Zlezina Gáspár besztercebányai bányász 171
Zmerchen-i I. Szmrecsányi
Zohorag hn. (Nógrád m.) 9; I. még Zagrág
Zolok fiai: Márton és Máté 13
 Zólyom k. h. II
 — királyi uradalom 15
 -i ispán I. Dancs, Demeter pozsonyi ispán, Detre
 (Synk fia), Mihály
 Zólyomlipcse (Zólyom m.), ma Slovenská Ľupča
 Cs. 107
 Ztrass I. Sztrázs

Zs

Zsár (Liptó m.), ma Žiar Cs. 137
 -i jobbágycsoportok 45
 Žiar I. Zsár
 Zsigmond csorbai jobbágycsoport 137
 — király 59—60, 63, 72—73, 79—80, 115

A kiadásért felelős az Akadémiai Kiadó és Nyomda Vállalat főigazgatója
Felelős szerkesztő: Tárnok Irén — Műszaki szerkesztő: Merkly László
Terjedelem: 8,58 (A/5) iv
17537 Akadémiai Kiadó és Nyomda Vállalat — Felelős vezető: Hazai György

*A sorozat korábbi
köteteiből*

AZ ÁRPÁD-HÁZI
KIRÁLYOK
OKLEVELEINEK
KRITIKAI JEGYZÉKE
— REGESTA REGUM
STIRPIS ARPADIANAE
CRITICO-DIPLOMATICA

2. kötet 4. füzet. 1290—1301.
Szentpétery Imre kéziratának
felhasználásával
szerkesztette Borsa Iván

336 oldal · Ára kötve 140,— Ft

DECRETA REGNI
HUNGARIAE
— GESETZE UND
VERORDNUNGEN
UNGARNS 1301—1457

Dóry Ferenc kéziratgyűjtemé-
nyét kiegészítésekkel és jegy-
zetekkel ellátta Bónis György
és Bácskai Vera

Latin nyelven, német nyelvű
bevezetővel és magyarázó jegy-
zetekkel

491 oldal · Ára kötve 270,— Ft

MONUMENTA
RUSTICORUM
IN HUNGARIA
REBELLIIUM ANNO
MDXIV

Összegyűjtötte
Fekete Nagy Antal
Szerkesztette Kenéz Viktor,
Solymosi László és Érszegi Géza

727 oldal, 38 fényképtábla,
1 térképmelléklet
Ára kötve 480,— Ft

AKADÉMIAI KIADÓ
BUDAPEST

Ára: 55,- Ft

ISBN 963 05 4936 0